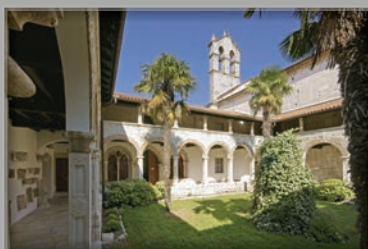

fraternitas

GLASILO HRVATSKE PROVINCIJE SV. JERONIMA FRANJEVACA KONVENTUALACA

**BAZILIKA SV. ANTUNA
NA ZAGREBAČKOM
SVETOM DUHU**

Br. 2/2022

kazalo

Uvodno slovo

U AKCIJU S GOSPODINOM	3
---------------------------------	---

Naša Provincija

SUSRET GVARDIJANA	
I DAN PROVINCIJE	5
GODIŠNJI SUSRET	
SA SLOVENSKOM BRAĆOM	6
PERSONALNE PROMJENE	7
III. TURNUS DUHOVNIH VJEŽBI	
U SPLITU	7
DIJAMANTNI JUBILEJ	7
ANDVENTSKI SUSRETI	9

Iz našega Reda

SUSRET DVIJU EUROPSKIH FEDERACIJA	
NAŠEG REDA (CEF I FEMO)	9
ŽIVJETI FRANJEVAČKE	
STOGODIŠNJICE	10

Rad defnitorija

IZVANREDNA SJEDNICA	
DEFINITORIJA	11
ŠESTA SJEDNICA DEFINITORIJA	11
SEDMA SJEDNICA DEFINITORIJA	12
OSMA SJEDNICA DEFINITORIJA	12

Bazilika sv. Antuna

CRKVA SV. ANTUNA PADOVANSKOGA	
UZDIGNUTA NA ČAST	
MALE BAZILIKE	13
POZDRAV PROVINCIJALA	15
DEKRET PROGLASA	16
HOMILIJA KARDINALA BOZANIĆA	16
ZAHVALA REKTORA BAZILIKE	18

Naši mladi

MLADA MISA	
FRA FRANJE ČOLAKOVCA	20
PRVI ZAVJETI FRA SANDIJA AŠČIĆA	21
FRANJEVAČKI LJETNI KAMP	
ZA MLADE	21

ISKUSTVO DANSKE –

FRA MATEO VUJČIĆ	22
POČETAK GODINE NOVICIJATA	23
MLADA MISA FRA ZVONIMIRA	
PERVANA U LIVNU	23
REZULTATI NATJEČAJA ZA	
BESPLATAN SMJEŠTAJ STUDENATA	25
DUHOVNO-LJETNI KAMP NA CRESU	25
ULAZAK U POSTULATURU	
DEVETORICE KANDIDATA	25
DANI TRAJNE FORMACIJE NA CRESU	26
MLADI SA SVETOG DUHA	
NA SHKM U BJELOVARU	26
SVETA MISA ZA POČETAK	
AKADEMSKE GODINE	27
TEČAJ FILIP	28
POSJET ZAJEDNICI REGNUM CHRISTI	
SUDOSTBAYERN	29

Iz naših samostana

PROSLAVA NEDJELJE SRPNJICE	30
FRA LJUDEVIT MARAČIĆ ODRŽAO	
DUHOVNE VJEŽBE SVEĆENICIMA	
KRČKE BISKUPIJE	30
GOSPA OD ANĐELA U ŠIBENIKU	31
U SISKU SVEČANO PROSLAVLJENA	
PORCIJUNKULA	31
MAKSIMILIJANOVO U ZAGREBU	32
OTKRIVENA SPOMEN-PLOČA	
MONS. ĐURI KOKŠI	33
PROSLAVA VELIKE GOSPE	
U MOLVAMA	34
ZAVJETI U FRANJEVAČKOM	
BRATSTVU U PULI	34
GENERALNA UPRAVA REDA	
U POSJETU ZAGREBU	35
SUSRET OBITELJI U	
MARIJINU SVETIŠTU – MOLVE	36
DEKRET: SVETIŠTE SV. ANTUNA	
U ZAGREBU POSTAJE	
»BASILICA MINOR«	36

HODOČAŠĆE U MARIJU BISTRICU . . .	36
OBLJETNICA SMRTI	
FRA CELESTINA TOMIĆA	37
MARIJA FEST – MOLVE	37
SVETKOVINA SV. FRANJE ASIŠKOGA	
U ŠIBENIKU	38
PROSLAVA SV. FRANE U SPLITU . . .	38
FINALNA VEČER	
GASTRO-NATJECANJA	
ZA OSOBE S INVALIDITETOM . . .	38
PROSLAVLJEN BLAGDAN	
SV. HUBERTA	39
OTVORENJE IZLOŽBE ZAPOČELI	
SUSRETI MLADIH SRIJEDOM (SMS)	
U VINKOVcima	40
OBLJETNICA POSVETE ŽUPNE	
CRKVE U GALDOVU.	41
DUHOVNA OBNOVA	
PODRUČNOG OFS-A U CRESU . . .	43
BISKUP ROGIĆ PREDVODIO	
SREDIŠNJU MISU BLAGDANA	
SV. NIKOLE TAVELIĆA	43
ZNANSTVENI SKUP O 100. GODIŠNJICI	
ROĐENJA BISKUPA KOKŠE	44
NUNCIJ ZA BOŽIĆ U NAŠOJ BAZILICI .	47
BLAGDANSKI RUČAK	
S POTREBITIMA	47
Iz inozemstva	
POSJET DANSKOJ	48
VIERZEHNHEILIGEN:	
GODIŠNJI PASTORALNI SKUP . . .	48
POSJET PROVINCIJALNOG MINISTRA	
BRAĆI U NJEMAČKOJ	49
BRATSKI POHOD FRA KRISTOFORU	
ĆORIĆU U LACKAWANNI (USA) . .	49
HRVATSKO-NJEMAČKA ZORNICA	
U WÜRZBURGU	50
Nova izdanja naše braće	
NOVA KNJIGA FRA IVANA KARLIĆA:	
BOGOČOVJEK ISUS KRIST.	
2: MESIJA, SIN BOŽJI I SPASITELJ . .	51
DATUMI PROVINCIJSKIH	
DOGAĐANJA 2023.	52

Fraternitas

službeno glasilo

Hrvatske provincije sv. Jeronima

franjevaca konventualaca

Br. 2/2022

Izdaje:

Hrvatska provincija sv. Jeronima

franjevaca konventualaca

HR – 10000 Zagreb, Sveti Duh 31

tel. (01) 3771 888; fax (01) 3773 754

www.ofmconv.hr

ofmconv@ofmconv.hr

Uredio:

Zlatko Vlahek

Odgovara:

Miljenko Hontić

Sveti Duh 31, 10000 Zagreb

Tisak:

Denona d.o.o., Getaldićeva 1, Zagreb

ISSN 1332-7941

uvodno slovo

U AKCIJU S GOSPODINOM

Poštovana i draga braćo!

Ovaj broj našeg Fraternitasa obuhvaća uglavnom zadnjih 6 mjeseci života naše provincijske zajednice u već istekloj, 2022. godini. Bilo je tu mnoštvo lijepih događaja, a neke važnije od njih možete naći u ovom broju. Između tolikih događaja izdvojio bih njih samo nekoliko koji su posebno označili ovo proteklo vremensko razdoblje.

1. Prije svega tu je početak vremena postulate, 09. rujna za naših devet novih odgajnika. Ne pamtim kad je zadnji put bilo toliko novih kandidata u našoj Provinciji. Toj devetorici treba pribrojiti i jednog novog sjemeništara maturanta s nadbiškupijskog sjemeništa u Zagrebu, koji se pred Božić također priključio našim odgajanicima. Tako da sada sve zajedno imamo u raznim etapama formacije 19 odgajnika. Dolaskom posebno ove devetorice postulanata u prvu godinu, matični samostan naše Provincije dobio je na većoj živosti i radosti. No njihovu prisutnost i mladenačko oduševljenje za Gospodina, mogli su iskusiti i mnogi drugi samostani, jer su oni već kroz ovih samo nekoliko mjeseci posjetili više od polovice naših samostana. To je posebna Božja milost za našu Provinciju i znak da Gospodin s nama nešto lijepo planira. Ujedno to može biti na neki način i potvrda dobrog rada na raznim područjima naših djelatnosti, a posebno na području rada s mladima. Koristim još jednom priliku da zahvalim svima onima koju su tome doprinijeli. I nadalje potičem i ovom prilikom svu braću da zauzeto radimo i molimo za duhovna zvanja te ustrajnost i napredak u mudrosti i milosti svih koji su se odazvali!
2. Slijedeći događaj koji je obilježio ovo razdoblje bio je dijamantni jubilej trojice naše braće koji su proslavili 60 godina svećeništva: fra Bernardin Filinić, fra Damjan Glavaš i fra Ljudevit Maračić. I ovaj događaj je znak Božje milosti, kako njima tako i svima nama u Provinciji. Imati tri dijamantna jubilaraca i u isto vrijeme desetoricu novih kandidata u istoj godini, govori i svjedoči o duhovnom bogatstvu jedne zajednice. Bogu hvala na tom daru! Jubilarci su svoju zahvalu Gospodinu podali svečanim misnim slavljem, zajedno na godišnjicu svoga ređenja u crkvi sv. Antuna Padovanskog, našoj bazilici, a kasnije i u svojim matičnim zavičajnim samostanima i crkvama u Cresu, Puli i Splitu. Vjerujem da je i svaki od nas iz Provincijskog bratstva također zahvalio Gospodinu na daru ustrajnosti ove naše braće koja mu tako dugo i revno služe u našoj Provinciji. To se očitovalo i lijepom zatupljenošću braće iz gotovo svih naših samostana na ovom jubileju, kojima ovom prilikom srdačno zahvaljujem.
3. Treći događaj koji je posebno obilježio ovo razdoblje bilo je svečano proglašenje i uzdignuće naše crkve sv. Antuna u Zagrebu na čast bazilike. Možda su ovaj događaj mediji, kako oni crkveni tako i oni svjetovni, najviše popratili. Doista bio je to događaj koji je posebno odjeknuo u svim krugovima naše domovina pa čak i izvan Hrvatske. Svjesni smo da je ovaj događaj, kao što je to rekao u svojoj propovijedi uzoriti kardinal mons. Josip Bozanić, zagrebački nadbiskup, da je ovaj *titul* za našu crkvu » *u isto vrijeme; i čast i obaveza*«. Doista, s jedne strane naša je crkva uzdignuta na jednu višu razinu u odnosu na sve ostale te smo tako više povezani s onom rimskom crkvom i rimskim Prvosvećenikom. U njoj se sada može, najmanje pet puta na godinu, dobiti potpuni oprost, osim drugih duhovnih i kulturnih obogaćenja. U isto vrijeme to je i obaveza za nas franjevce da budemo još više na raspolaganju, posebno za sakrament pomirenja, ali i inače za druge vidove pastoralne i apostolatske, ne samo župljanima nego i svim hodočasnicima koji su već prije dolazili, a nadamo se da će sad još i više dolaziti u ovo

svetište i baziliku. Zasigurno da je ovaj događaj u isto vrijeme bio dosta zahtjevan, kako materijalno tako i duhovno, najprije za zagrebački samostan, a onda i za Provinciju, ali se nadamo da će sve to potaknuti i nas same da budemo još otvoreniji svakom vjerniku i čovjeku te budemo spremni biti još više na pomoć mnogima na putu do Gospodina i njegovih milosti.

Sve ovo, vjerujem da nas ispunja radošću i zahvalnošću prema Gospodinu, koji je nas, svoje nedostojne sluge, ove godine tako lijepo obradovao. Kad još tu spomenemo i naš zauzeti rad na socijalnom planu, preko naše pučke kuhinje za siromašne, koji su mediji također lijepo popratili, ne trebamo se uznositi radi dobra koje Gospodin preko nas čini, nego sve u jednostavnosti i poniznosti uzvraćati Gospodinu i zahvaljivati mu govoreći: *sluge smo beskorisne, učinismo ono što smo bili dužni učiniti!*

Ujedno nam je to i novi poziv i poticaj da ne zaboravimo biti pažljivi na Božji govor i budemo još otvoreniji poticajima njegova Duha kako bi mu se još više stavili na raspolaganje i tako postali konkretnije i očitije oruđe za prenošenje njegove ljubavi i brige prema čovjeku današnjice.

Neka živost, zauzetost i kreativnost svih naših aktivnosti izvire iz naše uronjenosti u Gospodina, kako smo si to »zadali« na prošlom kapitulu u četverogodišnjem programu, a sve po primjeru naše Bezgrešne Djevice Marije i našeg Serafskog Oca Franje!

Neka zato na sve vas siđe Božji blagoslov koji smo slušali i primili na prvi dan ove 2023., a koji je našem Svetom Ocu Franji bio tako drag da ga je gotovo posvojio:

Neka vas Gospodin blagoslovi i neka vas čuva!

Neka vas licem svojim obasja i neka vam bude milostiv!

Neka pogled svoj Gospodin svrati na vas i mir vam podari!

I blagoslov Boga svemogućega, Oca i Sina i Duha Svetoga sišao na vas i ostao vazda s vama!

*fra Miljenko Hontić,
provincijalni ministar*

— — —

Nadolaženjem 800. godišnjice nastanka potvrđenog Pravila svetoga Franje, a posebno 800. obljetnice jaslica u Grecciu, spominjemo se Franjine žarke želje za uprisutnjivanjem poniznosti Utjelovljenja i neizmjerne Božje ljubavi prema čovjeku, te zato ovaj Božić dočekujemo s posebnim osjećajima...

Neka i nas, za ovaj Božić, a također tijekom cijele naredne 2023., vodi ta Franjina ljubav prema Kristovom utjelovljenju, kako bi i sami vjerno uprisutnili Božju Riječ u našem životu, te tako Božju ljubav spremno donosili našoj braći i sestrama kojima smo poslani!

Sretan i blagoslovljen Božić te uspješnu novu godinu, želi Vam

fra Miljenko Hontić, provincijalni ministar

naša provincija

SUSRET GWARDIJANA I DAN PROVINCIJE

Planerski susret gvardijana i proslava Dana Provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca

Dana 29. rujna ove godine u samostanu Svetoga Duha u Zagrebu održan je planerski susret gvardijana. Kao što je to običaj, svake godine na početku pastoralne godine redovita je praksa da svi gvardijani samostana i članovi Uprave Hrvatske Provincije sv. Jeronima održe susret, kako bi se što bolje pripremili za novu pastoralnu – akademsku godinu, te iznijeli svoje planove i projekte koje namjeravaju ostvariti u nadolazećoj godini.

Na početku sastanka, provincijalni ministar fra Miljenko Hontić u pozdravnom govoru obratio se braći gvardijanima, ističući žalost zbog gubitka petorice braće koje je ove godine pohodila »sestrica smrt«, ali i veliku radost kojom je Gospodin obradio našu Provinciju s devetoricom novih postulanata. To je vidljivi znak kojim nas Bog obdaruje i pokazuje kako ima planove s nama i sa braćom naše Provincije. Stoga je zahvalio svima prisutnim gvardijanima, koji su na drugom dijelu provincijskog kapitula prihvatili odgovornu službu vođenja bratstava, u kojima ne treba tražiti i očekivati da će se onaj drugi brat promijeniti, nego svatko od nas u osobnom odnosu s Bogom treba tražiti svakodnevno suoblikovanje Kristu.

Fra Miljenko je dotaknuo pojedine teme glede financijskog upravljanja, novih orgulja u crkvi sv. Antuna Padovanskog u Zagrebu, najavio izvanredni kapitul koji bi trebao razmišljati o novim projektima i neiskorištenim potencijalima priobalnih samostana. Otvorila se rasprava o mogućnostima korištenja novih izvora energije koje bi uvelike smanjile samostanske troškove. Najavljeni su regionalni susreti s braćom samostana u Adventu i Korizmi, te važni datumi provincijskih događanja u 2022./2023. godini.

U bratskom duhu, svi prisutni gvardijani su podijelili život i pastoralno djelovanje u zajednicama svakog samostana. Program promocije duhovnih zvanja predstavio je voditelj centra za duhovna zvanja, fra Stjepan Brčina.

Planerski susret je okrunjen euharistijskim slavljem u crkvi sv. Antuna Padovanskog u Zagrebu, koje je predvodio fra Martin Jaković, vikar Provincije, na kojemu su sudjelovali svi prisutni gvardijani i definitori Provincije. Misno slavlje je pjesmom uzveličao župni zbor »Fra Tomislav Talan«. Potom je uslijedila večera i bratsko druženje u klastru samostana Svetoga Duha.

Na blagdan Sv. Jeronima, zaštitnika Hrvatska Provincije franjevac konventualaca, u samostanu Svetoga Duha u Zagrebu upriličen je prijedopodnevni prigodan program proslave Dana Provincije.

Program je započeo molitvom Službe čitanja i Jutarnje, a nakon doručka, pozdrav je fra Miljenko Hontić, provincijalni ministar, uputio svoj okupljenoj braći Provincije.

Uslijedilo je predavanje fra Željka Klarića predstavljanjem pojedinih tema iz apostolske pobudnice *Amoris laetitia*, na što su se uključili u raspravu braća koja se susreću u pastoralu s pojedinim pitanjima pastorala braka i obitelji, ističući važnost poznavanja dokumenta i novih pastoralnih smjernica.

O značaju i važnosti proglašenja malom bazilikom crkve sv. Antuna Padovanskog u Zagrebu govorio je u kratkom predavanju fra Zlatko Vlahek. Nedavno pristigli dekret o proglašenju crkve sv. Antuna Padovanskog malom bazilikom, posebna je prigoda da unutar očekivanja i predviđenih norma ovim naslovom, braća svetoduškog samostana mogu još više odgovoriti na duhovne potrebe vjernika i štovatelja sv. Antuna Padovanskog.

Uz prisutnu braću Provincije o blagdanu sv. Jeronima u crkvi sv. Antuna Padovanskog slavljen je sveta misa, koju je predslavio fra Miljenko Hontić, a pjevanjem je uzveličao euharistijsko slavlje župni zbor »Fra Tomislav Talan«.

Po završetku misnog slavlja uslijedio je svečani ručak u Dvorani sv. Franje u prostorijama svetoduškog samostana.

GODIŠNJI SUSRET SA SLOVENSKOM BRAĆOM

»Srećanje« i proslava 50 godina slovenske Provincije sv. Jožefa franjevac konventualaca

Dana 7. listopada 2022., na spomendan Blažene Djevice Marije od Krunice, u samostanu Sv. Petra i Pavla održao se godišnji susret ili, kako se to običava nazvati, »srećanje« Hrvatske i Slovenske braće franjevac konventualaca. Ove se godine obilježava 50 godina osamostaljenja Slovenske Provincije sv. Jožefa odvajanjem od Hrvatske Provincije sv. Jeronima. Upravo to je bila prigoda istaknuti brojne povijesne crtice i međusobni odnos dviju Provincija, koje su zajedno rasle služeći Gospodinu u dobrim, ali i vrlo teškim razdobljima povijesti.

Bratski susret započeo je okupljanjem u samostanu sv. Petra i Pavla na Ptuj, koji je najstariji samostan Slovenske Provincije, te svojim zdanjem i velebnošću svjedoči o svome bogatom duhovno-kulturnom značaju kroz stoljeća do današnjih dana. Uslijedilo je razgledavanje samostana i susret s monumentalnim svjedocima franjevačke baštine toga samostana. Osobito je značajna knjižnica koja u svom baroknom zdanju čuva nekoliko tisuća knjiga, od kojih su neki primjerci temelji slovenske pismene baštine. Nastavak razgledavanja proširio se izvan crkve i samostana, gdje su braća posjetila proštiju crkvu sv. Jurja u gradu Ptuj, koju opslužuju slovenska braća. Valja istaknuti da su slovenski franjevci konventualci koncentrirani u području grada Ptuja, gdje imaju tri samostana i nekoliko župa.

Euharistijsko slavlje predvodio je mariborski nadbiskup mons. Alojzij Cvikel SJ, u zajedništvu s fra Janom Maciejowskim, vikarom Reda, fra Igorom Salmičem, generalnim asistentom Reda, fra Milanom Kosom, slovenskim provincijalom, fra Miljenkom Hontićem, hrvatskim provincijalom, te brojnom slovenskom i hrvatskom braćom franjevcima konventualcima.

U svojoj propovijedi nadbiskup Alojzij je istaknuo: *Danas je spomendan Blažene Djevice Marije od Krunice, zato bih želio u ovoj zahvalnoj svetoj misi, povodom pedesete obljetnice osnutka Slovenske provincije sv. Jožefa, razmišljati zajedno s vama o snazi molitve krunice u našem životu, ali i u životu naših zajednica. Značaj ove molitve najbolje nam je predstavio, danas već sveti papa Ivan Pavao II., koji je nazvao ovu molitvu »slatkim lancem koji nas povezuje s Bogom, vezom ljubavi koji nas združuje s anđelima, pouzdanom lukom na općem brodolomu čovječanstva«. Upravo nam ta jednostavna molitva pomaže da se sve više i više suobličujemo Kristu. Dok razmatramo otajstva krunice, susrećemo Krista, te promatramo kako njegov životni put postaje i naš put. Neka nam ovaj spomendan otkrije novo svjetlo snage i vrijednosti ove molitve, kako bismo je iskusili na putovima našega života, kako bi se i po toj molitvi očitovala i naša zajednička povezanost u samostanima i u provincijama.*

Nakon euharistijskoga slavlja zajedničko se druženje nastavilo ručkom u blagovalištu samostana sv. Petra i Pavla, uz prigodne zahvalne govore i čestitke.

Popodnevni program započeo je međunarodni simpozij o 50. obljetnici Slovenske provincije sv. Jožefa, koji se održava 7. i 8. listopada u samostanu sv. Petra i Pavla, s ciljem predstavljanja istaknutih članova Provincije i duhovno-kulturnog doprinosa franjevac konventualaca u Sloveniji.

PERSONALNE PROMJENE

Zbog izvanredne i složene situacije koja je nastala u samostanskoj zajednici sv. Antuna Padovanskog u Sisku nedugo nakon premještanja braće ovoga ljeta, a po odluci provincijalnog ministra fra Miljenka Hontića, nastupile su sljedeće promjene:

- **fra Antun Radovanić** dodijeljen je samostanu sv. Antuna Padovanskog u Vinkovcima sa službom župnog vikara u župi Bezgrešnog Srca Marijina.
- **fra Matej Milić** dodijeljen je za člana samostana sv. Frane na Cresu.
- **fra Nikola Šantek** dodijeljen je samostanu sv. Antuna Padovanskog u Sisku sa službom župnog vikara u župi sv. Josipa Radnika u Galdovu.

III. TURNUS DUHOVNIH VJEŽBI U SPLITU

Treći turnus duhovnih vježbi za braću Provincije održane su u Splitu, od 7. do 11. studenog. Voditelj duhovnih vježbi bio je fra Pero Džida, koji je svojim predavanjima razradio temu »Isus Krist – vječno pitanje«. Sudjelovali su: iz Siska fra Nikola Šantek, iz Pule fra Đuro Hontić, iz Cresa fra Vitimir Glavaš, iz Visa fra Pero Kelava, iz Splita fra Martin Jaković, fra Teofil Majić, fra Roko Bedalov, iz Zagreba fra Vilček Novački, fra Ivan M. Lotar, fra Stjepan Brčina i fra Zlatko Vlahek.

Voditelj duhovnih vježbi, fra Pero, duhovne vježbe započeo je objavom Isusa Krista koja nam je zapisana u Evanđelju, zatim prikazom Isusova djetinjstva i njegova života sve do raspeća na Kalvariji. Osnovne prekretnice razmatranja u svjetlu franjevačke duhovnosti bila su otajstva utjelovljenja i vazmeno otajstvo – muke, smrti i uskrsnuća Isusa Krista. Prijepodnevnica i poslijepodnevnica predavanja pomogla su prisutnoj braći Provincije da ovim razdobljem molitve, povučenosti i sabranosti, prodube svoj odnos s Bogom, razmisle o svom životu te stvore nove, obnovljene odluke za nasljedovanje Isusa Krista.

Duhovne vježbe, koje stavljaju primat na Boga, ne isključuju bratsko druženje i veselje, koje je bilo prisutno poput tanke niti te se provlačilo kroz ove dane, a vrhunac zadobilo na spomendan sv. Martina, 11. studenog, kada je domaćin i gvardijan splitskog samostana slavio svoj imendan. Tom prigodom, u svečanom i bogatom ručku, uz pjesmu, braća su zaključila duhovne vježbe, nakon čega su se duhovno obnovljena vratila svojim matičnim samostanima.

DIJAMANTNI JUBILEJ

Trojica franjevaca konventualca proslavila dijamantni jubilej

Fra Ljudevit Maračić, fra Bernardin Filinić i fra Damjan Glavaš proslavili su u petak 2. prosinca 60. obljetnicu svećeničkoga ređenja u crkvi Sv. Antuna Padovanskog na zagrebačkom Svetom Duhu.

Svečano euharistijsko slavlje predvodio je fra Bernardin. Suslavili su fra Ljudevit i fra Damjan, zatim provincijal fra Miljenko Hontić, koji je i propovijedao, generalni asistent Reda fra Igor Salmič, provincijal Slovenske minoritske provincije sv. Jožefa fra Milan Kos i tajnik Apostolske nuncijature u Republici Hrvatskoj vlč. Alfred Rayan D'Souza, uz prisutne svećenike i vjernike.

Provincijal Hontić kazao je u propovijedi da su fra Bernardin, fra Damjan i fra Ljudevit prije 60 godina zaređeni upravo u ovoj crkvi na Svetom Duhu. »A danas ih evo ponovno ovdje kako bi, zajedno s nama, dali Bogu hvalu za ovih neprekinutih 60 godina u Kristovoj službi, kao svećenici svete majke Crkve«.

Poručio je da se njihovi jubileji lijepo uklapaju u devetnicu pred svetkovinu Bezgrešne i za proglašenje crkve sv. Antuna malom bazilikom, o 100. obljetnici dolaska franjevac konventualaca u Zagreb i 90 godina Župe sv. Antuna Padovanskoga.

»Prigoda je to kako za njih, ali također i za sve nas, da zahvalimo Bogu za sve ono lijepo i dobro što im je Bog u ovih 60 godina podario da su mogli ustrajati u svom svetom pozivu. Potrebno je također zahvaliti i za sve ono lijepo i milosno što je Bog po njima činio na raznim mjestima gdje su službovali kao pastiri i apostoli Kristovi«, kazao je propovjednik.

Rekao je nadalje da je poznato da ljudi u našem društvu sa 65 godina odlaze u zasluženu mirovinu. »Za svećenike je to nešto kasnije, obično oko 75., no naši dijamantni jubilarci doživjeli su i 85., a još uvijek ne razmišljaju o mirovini«, poručio je.

Fra Bernardin, koji je najstariji, još je uvijek aktivan u domu za starije kao duhovnik, te pomaže u župama u Puli i okolici. Fra Damjan je u samostanu i crkvi u Splitu te redovito slavi mise, propovijeda i ispovijeda. Fra Ljudevit je do nedavno bio na Svetom Duhu u službi tajnika Provincije, definitora, provincijskog arhivara i knjižničara te člana uredničkog vijeća Veritasa. Danas na Cresu radi u samostanskom arhivu i duhovni je asistent Franjevačkoga svjetovnog reda na područnoj razini.

Propovjednik je kazao kako su mu jubilarci rekli da ne govori mnogo o njima, nego više o onome koji ih je pozvao i o zvanju koje im je podario. Rekao je da je nedavno čitao knjigu kardinala Roberta Saraha u kojoj razmišlja o liku svećenika te je citirao jedan dio toga razmatranja. Potom je kazao da bi »tako savršenog svećenika« bilo teško naći te je podsjetio da Gospodin ne traži savršene. Također je podsjetio na izreku koja govori da Bog ne poziva sposobne, nego osposobljava pozvane.

»Vjerujem da bi to mogli za sebe reći i naši jubilarci. Vjerujem da se nisu smatrali nešto boljima od svojih vršnjaka, nego ono što ih je razlikovalo od drugih bila je ta spremnost da su povjerovali Bogu da ih on može osposobiti za službu u koju ih je pozvao. I čini mi se da je to bila, a i jest ona glavna životna snaga koja im je dala odvažnosti da unatoč svojim nesavršenostima i poteškoćama života, u kušnji i napasti ustraju, evo, već 60 godina«, rekao je provincijal Hontić.

Provincijal Hontić kazao je da su životi jubilaraca »poticaj i ohrabrenje da i mi u svome zvanju, u svojim životnim okolnostima imamo hrabrosti ići za Gospodinom s takvim predanjem, čvrsto vjerujući da nam on može dati ono što nam je potrebno, da nas može osposobiti za ono na što nas poziva«. Rekao je da mu se to čini jako važnim za sve one mlade duše koje možda negdje u dubini srca osjećaju onaj tihi Isusov poziv da dođu bliže k njemu, da mu se odazovu da budu s njim, da ih on može slati i dati im snagu da izgone zloduhe, kao što to piše sveti Ivan Pavao II. u svojoj apostolskoj pobudnici »Pastores dabo vobis«, definirajući svećenički poziv.

»Zbog toga je važno da tu svoju vjeru, taj put prema Gospodinu uvijek čistimo i obnavljamo, jer put koji se zapusti postaje neprohodan i teško je njime ići«, dodao je.

Na kraju homilije, provincijal Hontić čestitao je fra Bernardinu, fra Damjanu i fra Ljudevitu. »Želim da se i dalje uzdaju u Gospodina i s njime postojano hode te da zajedno sa psalmistom, čiji smo psalam danas u misi čuli, zajedno mole, pjevaju i slave Gospodina: 'Gospodin mi je svjetlost i spasenje, koga da se bojim? Gospodin je štit života moga, pred kime da strepim? Vjerujem da ću uživati dobra Gospodnja u zemlji živih. U Gospodina se uzdaj, ojunaci se, čvrsto nek bude srce tvoje, u Gospodina se uzdaj!'«, zaključio je fra Miljenko Hontić.

Na kraju mise je fra Ljudevit izrekao zahvalu u svoje te u ime subraće fra Bernardina i fra Damjana. Kazao je da neće spominjati nikoga poimence te je zahvalio Bogu, poglavarima i odgojiteljima, subraći, roditeljima, rođacima i prijateljima te svim dobrim ljudima koji su ih podržavali duhovno i materijalno na njihovom putu.

»Naše svećeničko ređenje dogodilo se na kraju prvoga zasjedanja Drugoga vatikanskog sabora. Mi smo vjerojatno prva koncilska svećenička zvanja Crkve u Hrvata i mislim da na to možemo biti itekako ponosni«, rekao je.

»I svi vi ovdje okupljeni oko nas zahvaljujte s nama Gospodinu i hvalite ime njegovo jer je dobar, jer je vječna ljubav njegova!«, zaključio je fra Ljudevit Maračić.

Nakon zahvale fra Ljudevita, provincijal Hontić svečarima je uručio prigodne poklone.

Liturgijsko pjevanje predvodio je zbor Župe sv. Antuna Padovanskog u Zagrebu »Fra Tomislav Talan«.

ANDVENTSKI SUSRETI

I za ovaj Advent – Došašće, Provincijalni ministar je nastavio s već uhdanom tradicijom svojih prethodnika, posjećujući braću po područjima naše Provincije kroz vrijeme Došašća. Fra Miljenko je započeo ove susrete najprije posjetivši braću u Njemačkoj, 28. studenog 2022., odmah na prvi dan nakon prve nedjelje Došašća. Susret se održao u Hanau gdje su se, osim domaćina fra Ivana Kovačevića, susrela i ostala braća u Njemačkoj, iz Würzburga, Neumünstera i Tübingena (fra Ivan P., fra Pero i fra Milan).

Nakon toga slijedio je susret u Zagrebu 1. prosinca, koji je bio održan u sklopu samostanskog kapitula, kao prvi ili duhovni dio kapitula. Zaredali su nakon toga susreti u Novom Marofu 05. prosinca, gdje su se okupila braća iz Molva, Siska i domaćini, zatim 09. prosinca u Vinkovcima za petoricu braće samo toga samostana te susret u Puli za braću iz Pule i Cresa, a koji je bio upriličen prigodom proslave dijamantne mise fra Ljudevita Maračića i obilježavanja blagdana bl. Otona iz Pule. Zadnji je susret bio u Splitu 19. prosinca za braću iz Šibenika, Visa i domaćine.

Središnja tema je bio sam Advent kao vrijeme pripreve za Božić i podsjetnik na bit našeg redovničkog poziva: biti »ljudi Adventa« – znak i svjetionik onog eshatološkog u današnjem društvu i svijetu. Provincijal je ovu temu povezao i s Četverogodišnjim planom Provincije posebno naglasivši neke točke ČPP-a, kao što su molitva i bratski život, dva stupa našeg djelovanja. Sve je to bilo usmjereno prema jednom vidu auto vrednovanja ili provjere života u našim zajednicama, posebno od zadnjeg provincijskog kapitula do danas. U tu svrhu Provincijal se poslužio i razmatranjima Pape Franje u kojima on donosi razne načine razlučivanja, koji se opet prepoznaju i aktualnoj Sinodi o Sinodalnosti crkve.

Braća su se rado odazvala ovim susretima te tako i međusobno susrela, a na kraju svakog susreta razvila i mala diskusija. Osim toga Provincijal je s braćom podijelio i neke najnovije događaje i informacije, podijelivši braći i nove liturgijske kalendare i Šematizme Provincije kao i nove obrasce molitve za zvanja.

iz našega reda

SUSRET DVIJU EUROPSKIH FEDERACIJA NAŠEG REDA (CEF I FEMO)

Dana 20. listopada 2022. u samostanu Presvetog Trojstva u Beču (sjedištu Austrijsko – Švicarske kustodije) održao se susret provincijala, kustosa i delegata Srednjo-europske Federacije OFMConv. (CEF), kojima su se kasnije pridružili i oni iz Srednjo-istočne federacije (FEMO). Neke od tema o kojima se raspravljalo bile su točke o izradi novog direktorija (pravilnika) o uporabi društvenih medija, zatim prijedlozi za obnovu pravilnika o slavljenju generalnog kapitula, o skorom susretu viših poglavara – članova federacija našeg Reda, planiranju budućeg susreta naših odgajanika – »Juniorentreffen«. Uslijedila je i rasprava o budućnosti naše Srednjo-europske federacije.

Ovo je bio izvanredni susret koji nije bio na rasporedu Federacije, ali se održao na poziv Predsjednika Srednjo-istočne federacije OFMConv., FEMO. Ovu Federaciju sačinjavaju sve tri Poljske provincije te Češka, zatim Kustodije Slovačke, Rusije, Ukrajine i Bjelorusije, kao i Delegation u Litvi, Uzbekistanu, Mađarskoj i Bugarskoj. Njihov susret se održavao u Bratislavi, a na tom susretu je sudjelovao i Generalni ministar, fra Carlos Trovarelli. Toga istog dana u kasnim popodnevnim satima članovi FEMO-a došli su iz Bratislave u Beč, gdje se zajedno slavila svetu misa koju je predvodio i propovijedao Generalni ministar, fra Carlos. Nakon mise je slijedila svečana večera u blagovalištu bečkog samostana.

Slijedeći dan su članovi CEF-a pošli u Bratislavu, gdje su se u radu susreli s članovima federacije FEMO. Na susretu je sudjelovao i Kustos Svetog Asiškog samostana, fra Marco Moroni, koji je predstavio realnost i potreba Asiške kustodije. Nakon cjelodnevnog rada predstavnici Ruske, Ukrajinske i Bjeloruske kustodije podijelili su svoja iskustva u ovim delikatnim trenucima za ove zemlje. Posebno svečani trenutak je bilo slavlje svete mise zajedno s narodom u župnoj crkvi sv. Franje – naših franjevaca u Bratislavi, a i ovdje je svetu misu predvodio i propovijedao Generalni ministar, fra Carlos Trovarelli. Jedna od glavnih tema susreta članova dviju Federacije bila je mogućnosti i perspektive za bolju suradnju ovih dviju europskih Federacija u budućnosti. Susret je završio zajedničkim druženjem u samostanu naše braće u Bratislavi.

ŽIVJETI FRANJEVAČKE STOGODIŠNJICE

GENERALOV POZDRAV I PORUKA U POVODU SVETKOVINE SVETOG FRANJE ASIŠKOG 2022.

Predraga subraćo, mir i dobro!

Početkom ove godine, kao Konferencija Franjevačke obitelji, predstavili smo neke »orijentacije smjernice« kao naš doprinos da nam - na što je moguće više znakovit način - pomogne živjeti franjevačke stogodišnjice, što će do vrhunca doći 2026. godine proslavom 800. obljetnice Uskrsa serafskog oca svetog Franje.

Podsjetili smo kako nam ovaj slavljenički hod nudi »dragocjenu prigodu oživjeti bogatstvo naše karizme proročkom vizijom naše budućnosti«. Srž naše karizme, nesumnjivo je evanđeosko bratstvo. Suočenje s ovim prijedlogom zahtjev je sadašnje situacije svijeta, u kojemu „sve više slabi osjećaj pripadanja istom čovječanstvu, dok san o zajedničkoj izgradnji pravde i mira izgleda tlapnjom nekih drugih vremena“ (papa Franjo, *Fratelli Tutti*, 30).

Kao što znamo, na svim se kontinentima šire ratovi interesa, često i bratoubilački, dok moćnici ovoga svijeta izgledaju da oklijevaju, čak i unatoč prolijevanju nevine krvi, a u težnji širenja vlastitih područja.

Među nama uistinu ne smije biti tako: »... Tko želi biti među vama velik, neka bude vaš služitelj, i tko želi biti među vama prvi, neka bude sluga svima« (Mt 10, 43-44).

Ostvarivo proroštvo za nas naziva se »Evanđelje«; Evanđelje *sine glossa* (bez dodataka), proživljeno na razuman način. U slavljenju »Asiškog brata« pozivam vas na bratsko razlučivanje kakva to mora biti razumnost života svojstvenoga našoj karizmi i našim vremenima.

Imajmo pri tome na umu kako su »proročki pogled« i »osobni interesi« konkurenti, jedno na uštrb drugome. Nama pripada izbor. Odaberimo živjeti u autentičnosti naše karizme i ne dopuštajmo da logike ovog svijeta i njezine moći prožmu naša srca!

Neka nam sveti Franjo pokaže put!

fra Carlos A. TROVARELLI,
Generalni ministar

rad definitorija

IZVANREDNA SJEDNICA DEFINITORIJA

Na izvanrednoj sjednici definitorija, koja se održala u ponedjeljak, 18. srpnja 2022., raspravljalo se o potpisivanju ugovora o najmu prostora Doma sv. Antuna Padovanskog između Hrvatske Provincije sv. Jeronima i župe sv. Antuna Padovanskog u Zagrebu, pružanju konkretne pomoći udruzi UNUO, financijskoj pomoći za projekt radiostanice naše braće u Venezueli, razmatranje molbe jednog samostana o financijskoj pomoći, te naknadno pristiglim molbama novih postulanata. Molbe su napisali Antun Devaj iz Zagreba (župa Uznesenja BDM - Stenjevec), Vedran Mišić iz Vinokovaca (župa sv. Nikole) i Josip Đorđić (župa sv. Marije Velike) iz Cresa, te su nakon pročitanih molbi i preporuka župnika, primljeni u postulaturu, tako da će nova grupa postulanata, koja postulaturu započinje 9. rujna o. g., imati devet kandidata. Naše mlade pratimo molitvom i duhovnom potporom, da Onaj koji je u njima započeo dobro djelo to i dovrši!

ŠESTA SJEDNICA DEFINITORIJA

Šesta sjednica Definitorija, održana je u samostanu bl. Antona Martina Slomšeka u Olimju, 21. i 22. rujna o. g. Sjednici su prisustvovali svi definitori.

Nakon pročitanih izvještaja s pete i izvanredne sjednice, uz neke preinake, tekst je usvojen. U točkama dnevnog reda šeste sjednice, raspravljalo se o: Planerskom susretu gvardijana te programu provincijskih događanja 2022./2023., odobrene su pristigle molbe za obnovu zavjeta fra Matea Vujčića, fra Erika Matejaka, fra Ante Koudele. Fra Miljenko je obavijestio definitore da će, kako je to do

sada bila uobičajena praksa, pohoditi braću na regionalnim susretima u Adventu i Korizmi. O redovitom susretu gvardijana u siječnju, odlučeno je da bi bilo dobro da na prvom danu sudjeluju gvardijani, a na drugom danu bude i ekonom samostana.

Raspravljalo se o osnivanju samostana u Danskoj. Na Definitoriju je izglasano i odobreno da se samostan osnuje te da će mu zaštitnik biti sv. Franjo Asiški, a gvardijan fra Tomislav Cvetko. Fra Miljenko je obavijestio definitore da će od 26. do 28. rujna boraviti u Danskoj zajedno s fra Igorom Salmičem i fra Milanom Kosom, kako bi dogovorili pojedinosti nove konvencije – ugovora i ostalih stvari vezanih uz proces osnivanja samostana.

O pristiglom dekretu iz Dikasterija za Bogoslovlje i Disciplinu sakramenata, kojim se naša crkva sv. Antuna Padovanskog u Zagrebu uzdiže na čast male bazilike, fra Miljenko je obavijestio da će datum proslave biti 8. prosinca o. g. na svetkovinu Bezgrešne, pod večernjim misnim slavljem, koje će predvoditi zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, te da je potrebno osnovati komisiju koja će organizirati program za proslavu. Za ovu proslavu, Provincijal je uputio poziv i apostolskom nunciju u Republici Hrvatskoj.

Od točaka dnevnog reda raspravljalo se o otkazivanju stana u HKM Würzburgu, te potpunom preseljenju fra Ivana Penave u samostan. Raspravljalo se o pristigloj molbi gvardijana sisačkog samostana, te je zaključeno da se pripomogne u okvirima mogućnosti naše Provincije.

Ove godine generacija braće starije životne dobi: fra Bernardin Filinić, fra Damjan Glavaš i fra Ljudevit Maračić slave dijamantni jubilej svećeničkog ređenja. Definitorij je radosno podržao prijedlog da se tom prigodom priredi proslava, a o samom datumu i mjestu proslave naknadno će se obavijestiti sva braća Provincije.

Pristigle su molbe za odobrenje samostanskih službi i dnevnog reda sljedećih samostana: sv. Antuna Padovanskog u Novom Marofu; sv. Frane u Šibeniku; sv. Frane u Splitu i sv. Antuna Padovan-

skoga u Vinkovcima. Definitorij je odobrio pristigle molbe.

Na pristigli dopis u kojem se traži područni duhovni asistent za OFS iz Rijeke, imenovan je fra Ljudevit Maračić.

U osvrtu na duhovne vježbe i trajnu formaciju na Cresu, fra Miljenko je obavijestio braću da je iznesen prijedlog kako bi se sljedeći susret trajne formacije održao u Asizu, budući da je obljetnica Franjinih jaslaca i Potvrđenog pravila. Tema formacije bi bila »franjevačko razlučivanje«, koje bi se održalo u razdoblju od 18. do 23. rujna 2023., te je iznesen prijedlog da se susret ne dijeli na dva dijela. Istaknuto je da bi se više pažnje trebalo posvetiti terminima duhovnih vježbi i trajne formacije, kako bi se izbjegle poteškoće u samostanima Provincije (primjer ako su dvojica mlađe braće iz istog samostana koji moraju sudjelovati na trajnoj formaciji). Vezano na temu duhovnih vježbi, prijedlog je da se I. turnus duhovnih vježbi održi od 5. do 10. veljače 2023., dok bi se II. turnus duhovnih vježbi prebacio na lipanj (18.-23. lipnja 2023.).

Pod točkom razno, fra Miljenko je predložio kako bi bilo dobro uvesti drevnu franjevačku tradiciju da se o blagdanu sv. Franje Asiškog pozove neki od dominikanaca da propovijeda za vrijeme svečanoga euharistijskog slavlja. Raspravljalo se i o lokaciji proslave Dana Provincije sljedeće godine. Između ostalog raspravljalo se i o određenim, iznesenim temama vezanim za samostan Svetog Duha u Zagrebu.

SEDMA SJEDNICA DEFINITORIJA

Sedma sjednica Definitorija održana je u uto-rak, 25. listopada o. g. u zagrebačkom samostanu u prostorijama Provincijalata. Sjednici su prisustvovali svi definatori.

Susret je započeo molitvom u kapelici na drugom katu samostana. U dvorani Definitorija o. Provincijal je pozdravio braću defintore. Nakon toga je pročitao zapisnik prošle sjednice, koji je uz neke preinake teksta usvojen. U točkama dnevnog reda sedme sjednice uslijedilo je sljedeće: o. Pro-

vincijal je obavijestio Definitorij o susretu konferencije CEF-a s konferencijom FEMO-a, koji se održao u Beču i u Bratislavi, te je izvijestio braću Defintore da će sljedeći Junioentreffen (kao i susret CEF-a) biti u Krakovu 2023. godine. Na tom susretu će od naših odgajanika sudjelovati samo klerici i postulanti druge godine. Otac Provincijal je najavio da će posljednjih dana listopada posjetiti braću u Njemačkoj (Würzburg, Hanau i Tübingen), a u studenom će posjetiti fra Kristofora Ćorića u Americi te biskupa njegove biskupije kao i provincijala provincije OLA.

Tijekom nedavnog posjeta o. Provincijala Danskoj, između naše i slovenske provincije sastavljen je ugovor o osnivanju samostana. Ugovor će biti poslan u Generalnu kuriju na odobrenje i time se zaključuje proces osnivanja samostana u Kopenhagenu. Na Definitorij su pristigle i sljedeće molbe: mogućnost zamjene automobila jednog brata na službi u misiji u Njemačkoj; molba za imenovanje područnog duhovnog asistenta OFS-a Osijek, (imenovan je fra Matija Antun Mandić); molbe za odobrenje samostanskih službi i dnevnog reda samostana u Puli i u Zagrebu, koje je Definitorij i odobrio, te molbi za sufinanciranje studija jednoga našeg brata. Raspravljalo se o nastavku plaćanja UNIBIS-Crolista za održavanje naše provincijske knjižnice te nekim drugim mogućnostima, zatim o monografiji zagrebačkog samostana. Za kraj sjednice Definitorija bio je pozvan ekonom Provincije fra Marko Vrdoljak, koji je podnio financijsko izvješće za proteklo tromjesečno razdoblje.

OSMA SJEDNICA DEFINITORIJA

Osma sjednica Definitorija održana je u srijedu, 23. studenog o. g. u zagrebačkom samostanu u prostorijama Provincijalata. Sjednici su prisustvovali svi definatori.

Susret je započeo molitvom u kapelici na drugom katu samostana. U dvorani Definitorija o. Provincijal je pozdravio braću defintore, a nakon toga uslijedio je kratki osvrt na zapisnik prošle sjednice Definitorija, koji je prethodno elektroničkom poštom poslan svakom definatoru na uvid.

U točkama dnevnog reda sjednice bilo je sljedeće: o. Provincijal se osvrnuo na svoj pohod braći u Njemačkoj i na nedavni posjet fra Kristoforu Ćoriću u Americi. U Americi je o. Provincijal zajedno s fra Kristoforom posjetio tamošnjega mjesnog biskupa (biskupija Buffalo), mons. Michaela Fishera, koji ga je obavijestio o planovima za budućnost glede spajanja i gašenja nekih župa. Definitorij je upoznat sa pristiglim dekretom Ministra generala koji odobrava osnivanje samostana u Danskoj.

O Direktoriju o uporabi javnih medija, fra Vladimir, voditelj komisije koja će raditi na dokumentu, obavijestio je Definitorij da je komisija kompletirana i spremna raditi na tom dokumentu, te da bi o Uskrsu sljedeće godine ovaj bio pripremljen i tiskan. Nadalje, o. Provincijal je najavio adventske susrete koji će se održati u naredno vrijeme (raspored datuma adventskih susreta, nalazi se na kraju INFA pod naslovom *Adventski susreti*). Pristiglu molbu zagrebačkog samostana o prodaji starog i kupnju novog automobila, Definitorij je odobrio.

Pristiglu molbu zagrebačkog samostana za sufinanciranje troškova proslave uspostave bazilike, Definitorij je podržao i usvojio prema zamolbi. Na Definitorij je pristigla obavijest o proslavi 50. godišnjice osnutke samostana sv. Antuna u Sisku, te se razmatralo o datumu proslave iduće godine.

Pod točkom *Razno*, o. Provincijal je obavijestio defintore da će u subotu, 26. studenog o. g. u Molvama, sudjelovati na znanstvenom skupu o biskupu Kokši. Priređeni tekst molitava za duhovna zvanja za narednu godinu uskoro će se poslati u tisak, kao i Šematizam, koji će se zaključiti sa promjenama o blagdanu Svih Svetih franjevačkog Reda, 29. studenog. U kratkom osvrtu bilo je riječi o nadolazećoj proslavi dijamantnog jubileja, 2. prosinca u Zagrebu, zatim o proteklom duhovnim vježbama u Splitu, koje je održao fra Pero Džida. Fra Josip Petonjić iznio je prijedlog da se pošalje molba Nadbiskupskom Duhovnom Stolu u Zagrebu za dobivanje relikvije bl. Alojzija Stepinca, što je Definitorij podržao.

bazilika sv. antuna

CRKVA SV. ANTUNA PADOVANSKOGA UZDIGNUTA NA ČAST MALE BAZILIKE

Svečano euharistijsko slavlje predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. Koncelebrirali su apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj mons. Giorgio Lingua, provincijalni ministar Hrvatske provincije svetog Jeronima franjevac konventualaca fra Miljenko Hontiće, i rektor bazilike sv. Antuna Padovanskoga fra Ivan Marija Lotar te brojni svećenici. Među vjernicima, na misi su

sudjelovali i predstavnici drugih kršćanskih konfesija i religija, kao i predstavnici civilnih vlasti.

Prije početka misnoga slavlja, kardinal Bozanić je s fratriba ušao u crkvu škropeći puk blagoslovljenom vodom. Potom se u tišini pomolio pred raspelom koje su prije sto godina fratri donijeli sa sobom na Sveti Duh gdje su pronašli utočište nakon što su prognani s Cresa. Pobožni čin kardinal je zaključio molitvom sv. Antunu.

Uslijedila je misa koja je počela ulaznom procesijom, u kojoj je nošen i *umbraculum s tintinabulum* – znakovima bazilike. Na početku je provincijal Hontiće uputio pozdrave svima prisutnima, a naročito subraći koja su tijekom proteklih godina djelovala na Svetome Duhu.

»Ova svečanost proglašenja crkve bazilikom, dolazi kao kruna i završetak velikih obljetnica koje smo mi franjevci konventualci proslavili ove godine, a to je 100 godina od dolaska s hrvatske jadranske obale ovamo u Zagreb na Sveti Duh, i 90

godina od osnivanja župe sv. Antuna Padovanskoga», kazao je.

Sve je preporučio zagovoru Bezgrješne Djevice Marije, sv. Antuna Padovanskog i sv. Franje da uzomognu biti otvoreni poticajima Duha Svetoga kao što su to oni bili.

»Želja mi je da ovo uzdignuće naše crkve na čast bazilike, svima bude još veći poticaj da još radosnije dolazimo u ovu crkvu i tu zadobivamo obilje Božjeg milosrđa, oprostjenja i njegove snage i milosti, kako bismo u današnjem svijetu, doista mogli cvjetati kao pravi antunovski ljiljani i tako mogli širiti Božji miris njegove blizine, brige i nasdasve neizmjerne ljubavi prema svakom čovjeku te tako ovaj svijet činili ljepšim plemenitijim i boljim«, poručio je fra Miljenko.

Kardinal Bozanić potom je započeo euharistijsko slavlje te je pozvao apostolskoga nuncija da pročita Dekret proglasa crkve sv. Antuna Padovanskoga manjom bazilikom.

Na početku homilije, zagrebački nadbiskup kazao je da »u vremenu došašća, koje nas priprema za božićno slavlje, Crkva pred nas stavlja svijetli lik svete Marije, zore Božića, zore našega spasenja, kako bismo se što bolje pripremili za susret s Isusom«.

Rekao je nadalje da je Bezgrješna proboj svjetlosti, žena bez ljage grijeha. »Današnja nas svetkovina podsjeća na činjenicu da Blažena Djevica Marija nije upoznala ono stanje što ga nazivamo istočni grijeh. Istina je da smo i mi po krštenju oslobođeni istočnoga grijeha, ali ipak nosimo u sebi njegove rane, njegov ugriz, njegovo zavođenje, njegovu zamku koja vreba petu«, poručio je predslavitelj.

Ustvrdio je zatim da na kraju sâm čovjek otvara grijehu vrata svoga srca. »Čovjek grijehu daje mjesto u svom životu«, rekao je.

Propovjednik je kazao da »po Mariji, Kćeri višnje Svjetlosti, koju Bog sačuva od ljage istočnoga grijeha, započinje u svijetu proboj svjetlosti. Ona je početak boljega svijeta. S njom se na ovoj zemlji pojavi stvorenje koje je sama dobrotu, čija ruka ne udara, čija riječ ne povrjeđuje.«

Nadalje je rekao da svetkovina Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije poziva na promišljanje i o razarajućoj snazi zla u životu. »Međutim,

Marija je i znak da zlu ne pripada posljednja pobjeda, da zlo nije pobjedničko.« Dodao je da zlo može prijetiti čovječanstvu, može raniti ljude, ali da njemu pripada prošlost, a ne budućnost.

»Draga braćo i sestre, sretna je okolnost što danas na svetkovinu Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije svečano proglašujemo da je ovoj župnoj crkvi svetog Antuna Padovanskog u gradu Zagrebu, odlukom Svete Stolice i snagom posebnih ovlasti danih od pape Franje, udijeljen naslov manje bazilike«, kazao je kardinal.

Pojasnio je da je na području pojedine biskupije glavna i prva crkva katedrala. »Pored katedrale, neke crkve, zbog važnosti – posebno bogoslužne – što ih imaju u Božjem puku, Sveta Stolica uzdiže na dostojanstvo manje bazilike. To je čast, ali i obaveza«, ustvrdio je zagrebački nadbiskup.

Potom je proglasio posebne dane potpunog oprosta u koje se može dobiti u manjoj bazilici svetog Antuna Padovanskog u Zagrebu uz redovite uobičajene uvjete: na dan posvete bazilike, 24. studenoga; na dan slavlja naslovnika bazilike, 13. lipnja; na svetkovinu svetih apostola Petra i Pavla, 29. lipnja; na godišnjicu udjeljenja naslova manje bazilike, 8. kolovoza te na svetkovinu Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije, 8. prosinca.

»Braćo i sestre, čuvajte odsada još više sakralnost ovog hrama. Neka bude ovo sveto mjesto vašeg susreta s Bogom, Ocem Gospodina našega Isusa Krista u Duhu Svetom koji nam je dān. Neka bude ovo sveto mjesto rasta vašeg crkvenog zajedništva. Neka se ovdje prinose vaše duhovne žrtve za spasenje vaše i svega svijeta«, zaključio je homiliju kardinal Bozanić.

Nakon pričesti otpjevan je himan »Tebe, Boga, hvalimo«.

Potom je zagrebački nadbiskup proglasio fra Ivana Mariju Lotara prvim rektorom bazilike sv. Antuna Padovanskoga. Kardinalov proglas imenovanja pročitao je preč. Denis Barić.

Na kraju euharistijskoga slavlja, riječi zahvale uputio je rektor Lotar. »Bog je velik! Bog je živ! To nam pokazuje iz dana u dan! Zato, na samome početku, želim zahvaliti upravo Njemu, ne samo na ovome danu i ovome slavlju, nego iznad svega, na daru života i poziva svakoga od nas ovdje«, kazao je između ostaloga.

Kardinalu Bozaniću na dar je uručena slika »Cvjetajte kao ljiljan« u akvarel-tehnici, djelo akademskoga slikara Ante Čule, župljanina Župe sv. Antuna Padovanskoga. Apostolskom nunciju uručena je, uz sliku, krunica Blažene Djevice Marije, prigodno ručno izrađena. »Izradila ju je nevideća osoba zajedno s hrvatskim braniteljima kao dragu uspomenu na ovu svečanost«, rekao je rektor.

Zahvalio je mons. Bozaniću i provincijalu fra Miljenku za povjerenje. »Obećavam da ću revno i odgovorno vršiti povjerenju mi službu na slavu Božju, u čast svetome Antunu i na korist dušama!«, zaključio je fra Ivan Marija.

Prije svečanog završnog blagoslova, kardinal Bozanić je sažeo proslavljeno otajstvo. »Za nas ljude su vrijeme i prostor jako važni. I ova crkva, ova zgrada govori da u vremenu i prostoru Bog nas susreće – na ovom mjestu na osobiti način. To prihvaćamo kao zadatak da se i svi mi odnosimo odgovorno i prema svojem vremenu i prema svom prostoru – svomu tijelu. Jer, to su mjesta, to je vrijeme gdje nas Bog čeka. Budimo u svom životu otvoreni Bogu«, pozvao je.

Prije otpusta otpjevana je Hrvatska himna. Liturgijsko pjevanje predvodio je župni zbor »Tomislav Talan«, pod ravnanjem Matea Narančića, uz orguljsku pratnju Milana Hibšera koji je skladao himnu bazilike »Cvjetajte kao ljiljani« izvedenu na kraju slavlja

— — —

Pozdrav provincijala Hontića na početku mise prigodom uzdignuća crkve sv. Antuna Padovanskoga na čast male bazilike

Pozdrav provincijalnog ministra Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca fra Miljenka Hontića na početku mise prigodom uzdignuća crkve sv. Antuna Padovanskoga na Svetom Duhu u Zagrebu na čast male bazilike, u četvrtak 8. prosinca na svetkovinu Bezgrešnog začeca Blažene Djevice Marije:

Draga braćo i sestre, u zahvalnosti Svevišnjem Trojedinome Bogu, na ovu svetkovinu naše nebeske Majke, u kojoj slavimo njezino Bezgrešno Za-

čecje, velika mi je radost, da mogu, u ime naše Hrvatske Provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca, kao i u svoje osobno, srdačno pozdraviti sve vas koji ste ovdje prisutni, kao i sve vas koji nas pratite u izravnom televizijskom i radijskom prijenosu putem Laudato televizije, Hrvatskog katoličkog radija i Radio Marije, iz ovog svetišta i crkve sv. Antuna Padovanskoga na Svetom Duhu, koja će danas biti uzdignuta na čast bazilike.

Ova svečanost proglašenja crkve bazilikom, dolazi kao kruna i završetak velikih obljetnica koje smo mi franjevci konventualci proslavili ove godine, a to je 100 godina od dolaska s hrvatske jadranske obale ovdje u Zagreb na Sveti Duh, i 90 godina od osnivanja župe sv. Antuna Padovanskoga.

Posebno mi je drago da među nama mogu pozdraviti našeg uzoritog kardinala mons. Josipa Bozanića, našeg zagrebačkog nadbiskupa, koji će predvoditi ovo sveto misno slavlje i uputiti nam svoju riječ, tumačeći onu Božju. Njegova prisutnost je znak blizine, zajedništva i povezanosti u Božjem duhu cijele naše nadbiskupije i Crkve u Hrvata.

S nama je večeras i naš preuzvišeni apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj, mons. Giorgio Lingua, kojeg također srdačno pozdravljam, a koji nam svojom osobom uprisutnjuje i blizinu svetog Oca u ovom slavlju, te će nam on i pročitati dekret proglašenja naše crkve bazilikom.

Tu su i naši mnogopoštovani oci provincijali i provincijalke, koji predstavljaju svoje redovničke zajednice, tu su i rektori crkvenih institucija i svetišta, braća svećenici redovnici i redovnice, bogoslovi, kandidati i kandidatice, sjemeništari; sve srdačno pozdravljam i želim iskrenu dobrodošlicu na ovo slavlje!

No, dopustite mi na poseban način pozdraviti braću iz naše Provincije, koji su tijekom prošlih godina djelovali u ovoj župi i svetištu, kao i u samostanu. Mislim da nema nijednog člana naše Provincije koji nije bar jedan dio života proveo ovdje na Svetome Duhu i ostavio svijetli trag svoje prisutnosti među župljanima i hodočasnicima koji ovdje dolaze. Vjerujem da je i njima ovaj dan nagrada i nadasve radost za tu njihovu prisutnost, a narednih 100 godina neka bude još više plodonosno!

Veseli me da su na ovaj svečani dan s nama i predstavnici drugih kršćanskih zajednica i religija. Prisutni su predstavnici iz Pravoslavne crkve, a prisutan je i glavni rabin u RH te vrhovni rabin u Crnoj Gori. Dobro nam došli! Pozdravljam i sve predstavnike civilnih i društvenih vlasti, na čelu s izaslanicom predsjednika Vlade RH, ministricom za kulturu i medije, gđom Ninom Obuljen Koržinek te potpredsjednikom Hrvatskog sabora, akademikom Željkom Rainerom kao i sve ostale predstavnike gradskih i općinskih vlasti i društvenog života.

Toplo pozdravljam i predstavnike diplomatskog zbora, veleposlanike u Republici Hrvatskoj, (posebno ovdje prisutnu veleposlanicu Portugala koja predstavlja rodnu zemlju sv. Antuna) kao i sve predstavnike javnih, zdravstvenih, znanstvenih, medijskih i kulturnih ustanova i sve vas draga braćo i sestre u Kristu, posebno članove ove župe i hodočasnike ovog svetišta. Neka nas posebno danas, ali i uvijek prati zaštita naše nebeske Majke, Bezgrešne Djevice Marije, zagovor našeg sv. Antuna Padovanskog i sv. Franje, da uzmognemo biti otvoreni poticajima Svetoga Duha kao što su to oni bili!

Želja mi je da ovo uzdignuće naše crkve na čast bazilike, svima bude još veći poticaj da još radošnije dolazimo u ovu crkvu i tu zadobivamo obilje Božjeg milosrđa, oproštenja i njegove snage i milosti, kako bi u današnjem svijetu, doista mogli cvjetati kao pravi antunovski ljiljani i tako mogli širiti Božji miris njegove blizine, brige i nadasve neizmjerne ljubavi prema svakom čovjeku te tako ovaj svijet činili ljepšim plemenitijim i boljim! Dobro nam došli i Bog vas blagoslovio!

— — —

Dekret proglasa crkve sv. Antuna Padovanskoga na Svetom Duhu manjom bazilikom

Dekret proglasa crkve sv. Antuna Padovanskoga na Svetom Duhu u Zagrebu manjom bazilikom Dikasterija za bogoštovlje i disciplinu sakramenata svečano je obznanio apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Giorgio Lingua, na svetkovinu Bezgrešnog začeća Blažene Djevice Marije, u četr-

tvrtak 8. prosinca 2022., na euharistijskom slavlju kojim je predsjedao zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić:

Dikasterij za bogoštovlje
i disciplinu sakramenata
Zagrebačka nadbiskupija

Na prijedlog Uzoritoga Gospodina Josipa kardinala Bozanića, zagrebačkoga nadbiskupa, dopisom od 8. srpnja 2022., na molbu i želje svećenstva i kršćanskih vjernika, Dikasterij za bogoštovlje i disciplinu sakramenata, snagom posebnih ovlasti dodijeljenih od Vrhovnoga Svećenika FRANJE, crkvi Bogu posvećenoj u čast svetoga Antuna Padovanskoga u gradu Zagrebu udjeljuje naslov i uzdiže na dostojanstvo MANJE BAZILIKE sa svim pripadajućim pravima i liturgijskim povlasticama, uz obdržavanje onoga što obvezuje u Dekretu *De Titulo Basilicae Minoris*, objavljenoga 9. studenoga 1989.

Ono što se ovome protivi, nema nikakvu snagu.

Iz ureda Dikasterija za bogoštovlje
i disciplinu sakramenata,
8. kolovoza 2022.

✠ Artur Roche
Prefekt

✠ Vittorio Francesco Viola, OFM
Nadbiskup tajnik

— — —

Homilija kardinala Bozanića na misi prigodom uzdignuća crkve sv. Antuna Padovanskoga na čast manje bazilike

Homilija zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića na misi prigodom uzdignuća crkve sv. Antuna Padovanskoga na Svetom Duhu u Zagrebu na čast manje bazilike, u četvrtak 8. prosinca na svetkovinu Bezgrešnog začeća Blažene Djevice Marije:

Draga braćo i sestre!

1. U vremenu došašća, koje nas priprema za božićno slavlje, Crkva pred nas stavlja svijetli lik sve-

te Marije, zore Božića, zore našega spasenja, kako bismo se što bolje pripremili za susret s Isusom.

Prema jednoj drevnoj rabinskoj tradiciji Adam je u raju zemaljskom bio izvorno obavijen svjetlošću. Adamovim padom, istočnim grijehom, svjetlost je bila pokrivena kožom, ali je svjetlost ostala sakrivena u Adamovoj dubini. Tako je haljinu ljepote koja je pokrivala Adama zamijenila tunika od kože. Prema istoj tradiciji, kad se pojavi Mesija, koža će opet ustupiti mjesto izvornom svjetlu i novi će Adam biti Adam svjetla.

Braćo i sestre, pomoću te rabinske tradicije bolje razumijemo poticaj svetog Pavla kršćanima Rima: »Odložimo dakle djela tame i zaodjenimo se oružjem svjetlosti« (Rim 13,12), kao i viđenje iz Otkrivenja: o Ženi odjevenoj suncem, o Ženi odjevenoj svjetlošću (usp. Otk 12,1).

2. Bezgrješna je proboj svjetlosti. Ona je žena bez ljage grijeha. Današnja nas svetkovina podsjeća na činjenicu da Blažena Djevica Marija nije upoznala ono stanje što ga nazivamo istočni grijeh. Istina je da smo i mi po krštenju oslobođeni istočnoga grijeha, ali ipak nosimo u sebi njegove rane, njegov ugriz, njegovo zavodenje, njegovu zamku koja vrebava petu, kako to slikovito opisuje današnje prvo čitanje. Naime, zapisano je u Knjizi postanka: »Grijeh ti je kao zvijer na pragu što na te vrebava« (Post 4,27). Ipak, smijemo ustvrditi da na kraju sâm čovjek otvara grijehu vrata svoga srca. Čovjek grijehu daje mjesto u svom životu.

O, draga braćo i sestre, kako smo mi ljudi slabi, teško uspijevamo živjeti bez popuštanja grijehu, bez slabosti koje nam zavodnik predstavlja kao slatku ponudu. Čovjek nažalost zbog svoje slabosti živi s grijehom. Taj suživot današnja svetkovina stavlja pod svjetlo Božje riječi. Bezgrješna Djevica Marija je vrata ljepote; one ljepote što je sakrivena u dubini svakoga čovjeka. Naš vjernički poziv jest: osloboditi svjetlo što ga je Bog stavio u svakoga od nas. To Božje svjetlo mi svojim površnim i grješnim životom skrivamo. Svaka žena i svaki muškarac čuvari su svjetla i dobrote što ih je Bog postavio u nas. To blago čuvamo u glinenim posudama.

Današnja misna čitanja tumače nam i rasvijetljuju otajstvo što ga slavimo. Čitanja iz Knjige postanka opisuje prvog čovjeka, povijest izgubljene nevinosti, izgubljenoga svjetla. U evanđelju se po-

javljuje nova žena, Blažena Djevica Marija iz Nazareta, s kojom započinje novi Božji plan. U Pavlovom odlomku iz poslanice Efežanima riječ je o svim ljudima, jer su svi pozvani da budu sveti i bez mane, svi smo predodređeni za posinstvo po Isusu Kristu. Ovom svetkovinom slavimo i povijesni spomen i buduće obećanje, jer svi sudjelujemo na sudbini Adamovog grijeha, zakopanog svjetla u dubini ljudske naravi.

3. Marija je prema anđelovim riječima milosti puna. Crkva je upravo produbljenjem tih riječi, u sklopu cjelokupne Božje istine o Mariji, proniknula dogmu Marijina Bezgrješnog Začeca. Marija je od početka svoje zemaljske egzistencije milosti puna, zaogrnuti Božjom ljubavlju. Marije se nije dotaknuo grijeh, ni ljaga istočnoga grijeha, niti ikojega grijeha. Stoga vrijedi izreka: što smo više Marijini, više smo Kristovi, što smo više Kristovi, više ne robujemo grijehu.

Svetkovina Bezgrješnog Začeca Blažene Djevice Marije poručuje nam da je Marija od prvog trenutka svoga začeca, jedinstvenom milošću i povlasticom svemogućega Boga, u predviđanju zasluga Isusa Krista Spasitelja ljudskoga roda, bila očuvana od svake ljage istočnoga grijeha. Ovo je Marijina svetkovina, ali u Mariji ovo je i svetkovina svijeta, svake žene i svakoga muškarca. Ovo slavlje nam govori kakva je bila Božja zamisao o ljudima, Božjim sinovima i kćerima; ovo slavlje govori i o našoj budućnosti. Ovo je slavlje svetih korijena ljudskosti koji su u svom izvoru čisti, koji su svijetle iskre velike žeravice života.

Po Mariji, Kćeri višnje Svjetlosti, koju Bog sačuvao od ljage istočnoga grijeha, započinje u svijetu proboj svjetlosti. Ona je početak boljšeg svijeta. S njom se na ovoj zemlji pojavi stvorenje koje je sama dobrota, čija ruka ne udara, čija riječ ne povrjeđuje. Ona je žena pobjedničke nevinosti, čiji život ne poznaje dvosmislenost i čiji pogled nikada ne gubi nevinost svoga sjaja. Njezino je srce bez podjele. Njezino je djevičanstvo bez žaljenja, majčinstvo bez posesivnosti. Ona je žena koja ljubi u potpunosti čistoći i nježnosti. Po njoj i u njoj stvorenje započinje iznova, jer je ponovno zadobilo neokaljanost.

4. Svetkovina Bezgrješne poziva nas da razmislimo i o razarajućoj snazi zla u našem životu koje je prisutno među nama i koje nas pritišće. Među-

tim Marija je znak pobjede nad Zlim. Marije je i znak da zlu ne pripada posljednja riječ, da zlo nije pobjedničko. Knjiga postanka to opisuje riječima koje uvijek iznova bude nadu: »Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između roda tvogega i roda njezina: on će ti glavu satirati, a ti ćeš mu vrebati petu« (Post 3,15).

Zlo može prijetiti čovječanstvu, može raniti ljude. Ali ono samo vreba petu. Njemu pripada prošlost, a ne budućnost. Pobjeda ipak pripada čovjeku koji se otvara Božjem djelovanju, jer dobro je jače od zla. Istina je da ono što gledamo oko sebe očituje nesrazmjer između obećane pobjede i očevdnosti. Ipak u nadi gledamo budućnost i pouzdajemo se u Boga koji ostaje vjeran do vijeka. U odnosu na milost Božju zlo je u zakašnjenju.

5. Svetkovina Bezgrješnog začeca blažene Djevice Marije je slavlje naših korijena i naše budućnosti, jer nam Marija kao slika i putokaz pokazuje što će se i nama dogoditi.

U ovo vrijeme adventa svetkovina Bezgrješne je kao zora Božića. Naime, i Bezgrješna i Božić govore o Bogu koji se objavljuje lišavajući se moći, i preuzimajući ljudskost, ljudsku narav.

I Bezgrješna i Božić govore o Bogu koji se objavljuje tamo gdje su počeci života. Bog je ondje gdje se slavi život, gdje se rađa život. Bog se objavljuje u Bezgrješnoj. Bog se objavljuje u Božiću.

6. Dragi braćo i sestre, sretna je okolnost što danas na svetkovinu Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije svečano proglašujemo da je ovoj župnoj crkvi svetog Antuna Padovanskog u gradu Zagreb, odlukom Svete Stolice i snagom posebnih ovlasti danih od pape Franje, udijeljen naslov Manje bazilike.

Znamo da je na području pojedine biskupije glavna i prva crkva katedrala. Naša je Prvostolnica, koja čuva zemne ostatke blaženog Alojzija Stepinca, nažalost zbog posljedica razornog potresa iz 2020. godine još uvijek zatvorena za bogoslužje čekajući dovršenje obnove. Pored katedrale, neke crkve, zbog važnosti – posebno bogoslužnoj – što ih imaju u Božjem puku, Sveta Stolica uzdiže na dostojanstvo manje bazilike. To je čast, ali i obaveza.

Stoga radujući se što u Zagrebu imamo i drugu manju baziliku, ovime na temelju Dekreta *De Titu-*

lo Basilicae Minoris i snagom istoga proglašujem i određujem posebne dane potpunog oprost koji se može dobiti u manjoj bazilici svetog Antuna Padovanskog u Zagrebu uz redovite uobičajene uvjete:

- a) na dan posvete ove bazilike, 24. studenoga
- b) na dan slavlja naslovnika ove bazilike, 13. lipnja
- c) na svetkovinu svetih apostola Petra i Pavla, 29. lipnja
- d) na godišnjicu udjeljenja naslova manje bazilike, 8. kolovoza.

Ova četiri dana određena su samim Dekretom. Isti Dekret omogućuje da tim danima dodjeli još jedan dan mjesni ordinarij. Zbog toga ovime izabirem i određujem svetkovinu Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije, 8. prosinca kao dan potpunog oprost koji se dobiva u ovoj Manjoj bazilici.

Ujedno napominjem da svaki vjernik može osobno izabrati za sebe još jedan dan u crkvenoj godini za dobivanje potpunog oprost.

Braćo i sestre, čuvajte odsada još više sakralnost ovog hrama. Neka bude ovo sveto mjesto vašeg susreta s Bogom, Ocem Gospodina našega Isusa Krista u Duhu Svetom koji nam je dān. Neka bude ovo sveto mjesto rasta vašeg crkvenog zajedništva. Neka se ovdje prinose vaše duhovne žrtve za spasenje vaše i svega svijeta. Po Kristu Gospodinu našem.

— — —

Zahvala rektora fra Ivana Marije Lotara prigodom uzdignuća crkve sv. Antuna Padovanskoga na čast manje bazilike

Zahvalu na kraju mise prigodom uzdignuća crkve sv. Antuna Padovanskoga na Svetom Duhu u Zagrebu na čast manje bazilike, u četvrtak 8. prosinca na svetkovinu Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije, uputio je novoimenovani rektor bazilike, upravitelj Župe sv. Antuna Padovanskoga fra Ivan Marija Lotar:

Dragi župljani i župljanke, hodočasnici i hodočasnice, uzoriti kardinali Josipe Božaniću, nadbiskupi Lingua, provincijali i provincijalke, braćo u

svećeništvu i redovništvu; dragi gledatelji i slušatelji televizijskog i radijskog prijenosa; drage sestre i braćo!

Naprосто je nepošteno očekivati od bogatstva bilo kojega jezika izreći zahvalnost svima u ograničenome vremenskome roku. Ipak, pokušat ću to učiniti. Bog je velik! Bog je živ! To nam pokazuje iz dana u dan! Zato, na samome početku, želim zahvaliti upravo Njemu, ne samo za ovaj dan i ovo slavlje, nego iznad svega, za dar života i poziva svakoga od nas ovdje. Radosni smo, dragi Nadbiskupe, zbog Vaše pastirske službe u proteklih 25 godina i u tih četvrt stoljeća Vaša podrška fratrima sa Svetoga Duha, nikada nije izostala, a to ste potvrdili i podupiranjem naše inicijative koja je dovela do današnjega dana te svojim dolaskom danas ovdje. Hvala Vam!

Hrvatska biskupska konferencija podržala je inicijativu uzdignuća naše crkve na čast bazilike. Prilika je, u ovome trenutku, izreći svoju zahvalnost hrvatskome episkopatu. Radujemo se budućim susretima u bazilici svetoga Antuna. Hvala i prisutnim biskupima: Vama, monsinjore Lingua, što ste nam brat, suputnik i prijatelj. Čast nam je što ste danas pročitali *Dekret o Proglašenju*. Hvala i svima koji su svoje čestitke uputili pisanim putem. Svim provincijalima i provincijalkama te njihovim predstavnicima. Hvala mojoj subraći svećenicima našega Gornjogradskoga dekanata na čelu s našim Dekanom, na bratskoj pomoći i suradnji do sada, uz preporuku i za ubuduće.

Prije stotinu godina, naša su braća po prvi puta stupila na ovaj svetoduški brijeg. Dolazak prve braće zbilo se u vrlo teškim povijesnim okolnostima. Kao ponizne sinove Asiškoga Siromaška, otvorena srca ih je primio zagrebački nadbiskup, dr. Antun Bauer izrekavši znamenite riječi uklesane u kamenu do danas: *Svrha je dolaska franjevac konventualaca na Sveti Duh da tu šire svjetlo vjere, da puk upute u vršenje kršćanskih dužnosti i vode ga konačnom spasu. Preporučam svima da se okupe oko ovih poslanika Božjih, da ih slušaju i pomažu, jer će samo tako u prijateljskim odnosima cvasti kršćanski život.*

Te su riječi bile nadahnuće generacijama fratara koji su djelovali i djeluju u ovome Samostanu na teritoriju ove Župe, na predivnome zagrebačkome Zapadu! Zacijelo su bile nadahnuće i glavnome za-

četniku ideje o pokretanju procesa dobivanja statusa manje bazilike fra Tomislavu Glavniku. Dragi brate Tomislave, od srca ti hvala! U ovoj prigodi izričem svoju zahvalnost i fra Zlatku Vlaheku, za pripremu cjelovite dokumentacije u tu svrhu kao i za i uređenje prezbitarija. Fra Zlatko, hvala ti!

Hvala svim pastoralnim vijećnicima, katehistima, voditeljima i pohoditeljima živih vjerničkih krugova, zborovima – svima koji su na bilo koji način doprinijeli da se kvalitetno duhovno, kroz devetnicu Bezgrešnoj, pripremimo za današnji dan! Neophodno je zahvaliti i svima koji su omogućili da današnje slavlje prođe u najsvečanijem ruhu: ceremonijarima, bogoslovima, postulantiima, sjemeništarima, odgojiteljima, zboru »Tomislav Talan« na čelu s dirigentom i orguljašem, lektorima, svima koji su uresili ovu našu svetodušku ljepoticu te napose našim sakristanima!

I na kraju, osobita zahvalnost ide svim predstavnicima medija i novinarima na čelu s njihovim ravnateljima i urednicima: Hrvatskoj katoličkoj mreži i Hrvatskom katoličkom radiju, Radio Mariji i napose Laudato televiziji, Hrvatskoj televiziji te brojnim portalima i novinama koji su najavljivali ovaj događaj, prenose ga i o njemu će još govoriti! Dragi prijatelji, hvala vam od srca!

Uzoriti kardinale Josipe Bozaniću, naša samostanska zajednica za Vas je pripremila prigodan dar kao posebnu uspomenu na ovaj dan. Slika u akvarel-tehnici *Cvjetajte kao ljiljan* djelo je akademskoga slikara gospodina Ante Čule, našega župljanina. Primite ovaj dar u znak naše zahvalnosti.

Kao drugi dio ovoga dara, dragi apostolski nunciju, monsinjore Giorgio, primite, uz ovu sliku, i kronicu Blažene Djevice Marije, prigodno ručno izrađenu upravo za ovaj dan. Izradila ju je neviđea osoba, zajedno s hrvatskim braniteljima, kao dragu uspomenu na ovu svečanost!

I na samome kraju, dopustite mi izreći osobnu zahvalnost Vama, Oče Nadbiskupe, kao i Vama mnogopoštovani oče Provincijale, za povjerenu mi službu prvoga rektora bazilike sv. Antuna Padovanskoga. Obećavam da ću revno i odgovorno vršiti povjerenu mi službu na slavu Božju, u čast svetome Antunu i na korist dušama!

Uzoriti, molimo Vas, udijelite nam svoj blagoslov.

naši mladi

MLADA MISA FRA FRANJE ČOLAKOVCA

Naš subrat, fra Franjo Čolakovac, proslavio je mladu misu u nedjelju 17. srpnja u župi sv. Franje Asiškog u Gradištu.

U propovijedi fra Željko Klarić, OFM-Conv., osvrnuo se na zajedničku temu svih čitanja dana – gostoljubivost. U njezinom najširem značenju gostoljubivost je otvorenost prema drugima, srdačnost, ljubaznost, darežljivost, prihvaćanje osobito vidljivo u Slavoniji u kojoj se »ne zna što je šire ili duša il ravnica«.

U prvom čitanju u Knjizi Postanka opisuje se gostoljubivost Abrahama i Sare kao uvod u evanđelje i sestrama Marti i Mariji i gostoprimstvu Isusu. Osvrnuvši se na Martino posluživanje propovjednik je istaknuo značenje svećeničkoga služenja, poručivši mladomisniku da svećenici »trebaju služiti, dati i svoje snage i vrijeme i dati se na raspolaganje« – Bogu, Provinciji, župi, narodu i svima koji su u potrebi.

Pritom je upozorio na opasnosti svećeničkoga aktivizma, situacije »u kojoj naše obaveze i poslovi počinju komandirati, naređivati životni ritam«.

Takav aktivizam promatran kao služenje rađa ljutnjom i samoćom. Dok Marta odgovara na pitanje *što trebam raditi*, Marija odgovara na pitanje *koji je smisao onoga što činim?* Marija je znala zaustaviti se i slušati – usmjeriti pozornost prema nečemu, staviti se u službu slušanja riječi i evanđelja. Onaj koji razumije smisao stvari, razumio je sve – može se radovati, istaknuo je fra Željko, poručivši da Isus uči o smislu svih stvari.

Ako želimo razumjeti smisao kršćanstva moramo znati oslušivati stvari, nije dovoljno raditi, činiti. istaknuo je propovjednik. Gostoprimstvo ili gostoljubivost znači učiniti u sebi prostor za drugoga upravo slušanjem. To se događa na misi – slušamo Isusovu riječ i slušanjem ga puštamo da radosnom vijesti izmjeni svaku tugu i žalost, da povрати radost tamo gdje je nestala, da podari život koji čovjek ne može sam ostvariti svojim rukama i radom. »Svećenik je dar – i meni samome i narodu, i ne može se shvatiti nego kao dar, u protivnome postaje vlast, pokazuje svoju snagu u oholosti ne u služenju«, upozorio je fra Željko.

Današnji svijet upravo treba svećenika koji će uime Božje govoriti o osluškivanju njegove riječi, koji će pozivati čovjeka da zastane, da promisli, da se ne ubija od posla i obaveza nego da zna tražiti smisao u svemu, tražiti Božji odraz stvari, istaknuo je propovjednik i mladomisniku poručio da se ne boji zasukati rukave, ali i ne zaboravi tražiti smisao stvari.

»Naš svećenički uspjeh ovisi o samo jednome, onome koji nas je pozvao i poslao u svoju njivu a njegov posao je uvijek preobilan. Još od njegovih vremena 'žetva je velika a radnika malo' i posla će uvijek biti«, istaknuo je fra Željko te na mladomisnikov svećenički život i poslanje zazvao milosni zagovor hrvatskih svetaca, zaključivši riječima »Neka te u tvojoj službi nadahne primjer služenja tvoj sveti imenjake. Neka ti uzor u vjernosti crkvi i narodu bude Alojzije Stepinac. Neka ti uzor u

ispovijedanju bude sveti ispovjednik Leopold Bogdan Mandić. Neka ti u želji za svjedočenjem uzor bude naš sveti Nikola Tavelić. A iznad svega budi u svemu Dobri Pastir».

PRVI ZAVJETI FRA SANDIJA AŠČIĆA

U subotu, 23. srpnja, na spomendan svete Brigite, u Papinskoj bazilici svetog Franje u Asizu, deset je mladića završilo svoju godinu novicijata, među kojima je i naš kandidat fra Sandi Aščić. Položili su svoje prve privremene zavjete, te su obećali da će živjeti evanđelje po uzoru svetog Franje.

Obred polaganja zavjeta obavljen je pod svetom misom koju je predslavio Kustos Svetog Samostana u Asizu, fra Marco Moroni. Uz njega su koncelebrirali ministri provincijali iz različitih provincija, te mnogi fratri iz asiške zajednice i drugih samostana. Iz Hrvatske su prisustvovali provincijalni ministar fra Miljenko Hontić i fra Josip Ivanović uz roditelje fra Sandija, te naš budući novak fra Antonio Knezović.

Nakon navještaja evanđelja, započeo je obred redovničkoga zavjetovanja pojedinačnim prozivanjem novozavjetovanika, koji su, pred okupljenom zajednicom, izrekli svoje: »Evo me!« – kojim su prigrlili život nasljedovanja Krista po primjeru svetoga Franje u poslušnosti, siromaštvu, i čistoći. Nakon prozivke, fra Marco Moroni u propovijedi je ohrabrio novake u novoizabranom načinu života, te im je dao konkretne primjere i savjete za život, citirajući prvo čitanje gdje sveti Pavao govori: «...Ne živim više ja, nego živi Krist u meni», dodao je da svaka posvećena osoba mora predati svoj život u ruke Gospodina i zatim će On postati onaj koji će upravljati njihovim životima.

Nakon propovjedi, uslijedio je svečani obred polaganja zavjetâ, u kojemu je svaki kandidat, stavivši svoje ruke u ruke svog ministra Provincijala, izrekao obrazac zavjetovanja koji glasi ovako:

Na hvalu i slavu Presvetoga Trojstva, ja brat N.N. potaknut božanskim nadahnućem da izbližega slijedim Evanđelje i stope Gospodina našega Isusa Krista, pred nazočnom braćom, u tvojim rukama, brate

N.N., čvrstom vjerom i voljom, zavjetujem se svetome i svemogućemu Bogu Ocu da ću kroz godinu dana živjeti u poslušnosti, bez vlasništva i u čistoći, te ujedno javno obećajem da ću vjerno obdržavati život i Pravilo Male braće, koje je potvrdio papa Honorije, prema Ustanovama Reda male braće konventualaca. Čitavim, dakle, srcem predajem se ovojme bratstvu, kako bih, djelovanjem Duha Svetoga, po primjeru Bezgrešne Marije, po zagovoru našega Oca Franje i svih svetih, uz pomoć braće, kročio prema savršenoj ljubavi, u služenju Bogu, Crkvi i ljudima.

Nakon što su svi kandidati položili zavjete, uslijedila je predaja Pravila i Konstitucija Reda, a potom su provincijalni ministri čestitali novozavjetovanicima. Zatim su novaci pripremili franjevačku pjesmu zahvale (Preghiera semplice), te je uslijedio završni blagoslov. Nakon mise druženje je nastavljeno u bratskom druženju u blagovalištu.

Cijeli događaj je bio dosta emotivan za novake, ali i njihove obitelji. Bila je to zaista blagoslovljena godina kušnje na samim izvorima franjevaštva. Svi će neonovaci nastaviti svoju formaciju u Italiji, osim našeg fra Sandija koji se vraća u Zagreb.

Provincijalni ministar, fra Miljenko je s fra Sandijem i njegovim roditeljima slijedećih dana posjetio Rim. Osim velikih bazilika posjetili su i Generalnu kuriju našeg Reda, gdje su bili srdačno primljeni te se zadržali i na ručku sa zajednicom Kurije.

FRANJEVAČKI LJETNI KAMP ZA MLADE

I ove godine se na Cresu održao Franjevački ljetni kamp za mlade, na kojemu je sudjelovalo 60-ak mladih, a vodio ih je fra Stjepan Brčina.

Od 27. srpnja do 3. kolovoza, mladi vjernici iz svih dijelova Hrvatske imali su priliku prisustvovati psihološko-duhovnim radionicama koje je uz fra Stjepana vodila i Leina Radusinović, studentica psihologije. Teme koje su se obrađivale govorile su o preprekama na koje mladi najčešće nailaze, a to

su rane i oprost, odabir životnog puta i Božji poziv, ali i upoznavanje samoga sebe i svoga karaktera te rad na sebi općenito, kako psihološki, tako i duhovno.

Svaku večer program se završavao svetom misom i euharistijskim klanjanjem te prilikom za ispovijed kao najvažnijim oruđem koje nam je ostavio Isus za duhovni boj, sakramentima.

Ovim putem želimo zahvaliti gvardijanu i braći samostana svetog Frane na Cresu za gostoprimstvo i svaku drugu pomoć.

ISKUSTVO DANSKE – FRA MATEO VUJČIĆ

(Donosimo u nastavku osvrt na ljetno iskustvo boravka fra Mateja Vujčića u našoj zajednici u Kopenhagenu)

Poštovanoj braći.

Predraga braćo, dana 15. srpnja 2022. godine, sletio sam u Kopenhagen – glavni grad Kraljevine Danske. Naš brat, fra Tomislav Cvetko, dočeka me s radošću i odveo u našu misijsku kuću, vezanu uz župu Presvetoga Srca Isusova i uz biskupijsku kuriju u Danskoj. S njime sam imao prilike pobliže upoznati i fra Tomaša Majcena, našega brata Slovenske provincije te fra Stephena Bejoa, našega brata Filipinske kustodije.

Ovo kratko misijsko iskustvo odvijalo se u vrijeme kada je većina puka Božjega bila raspršena izvan svojih domova i župe – tijekom godišnjih odmora. Unatoč tome, imao sam prilike sudjelovati u župnom pastoralu koji, unatoč smanjenom broju braće laika, i dalje aktivno služi zajednici Crkve Božje. Moje pastoralno iskustvo ponajviše je bilo vezano uz: pripremu za euharistijsko slavlje i adoraciju, otvaranje i zatvaranje crkve, pohađanje starijih i nemoćnih, pomaganje oko priprava za sprovod, posjet različitim hrvatskim obiteljima te susretima s različitim aktivnim zajednicama unutar župe (postoje filipinska, talijanska, danska, francuska, engleska, hrvatska te latinska grupa). Također sam pomagao i kod kućanskih poslova

poput održavanja naših prostorija. Imao sam priliku upoznati i mjesnog biskupa Czesława Kozona te trenutno jedinog danskog bogoslova Luku. Fra Tomislav i subraća, zaista su me primili kao Franjinog brata u Kristu, brinući se o meni i uključivši me u svoju svakodnevnicu i evanđeoski bratski život.

Osim pastoralno-misijskog iskustva, fra Tomislav se pobrinuo kako bih imao prilike pregledati kulturalno bogatstvo Kopenhagena, vodeći me ne samo unutar centra grada, već pokazujući mi i manje poznata mjesta. Obišli smo i različite manje gradove u blizini Kopenhagena te dvorac Kronborg, koji se nalazi pedesetak kilometara sjeverno od Kopenhagena. Također, želio bih istaknuti i pruženo edukativno iskustvo u obliku jednodnevnog tečaja čitanja u kojem su me, uz pomoć službene biskupijske voditeljice tečaja, podučili najosnovnije potrebno za svakodnevno praćenje zajedničke molitve časoslova i euharistije.

Od različitih lijepih iskustava, želio bih istaknuti jedno. U našoj župi postoji jedna slijepa osoba, naš župljanin gospodin Igor koji je porijeklom iz Hercegovine te, već duži niz godina živi u Danskoj. Unatoč njegovoj sljepoći i životu samca (rastavljen je te ima odraslu djecu), redovito je dolazio na euharistijsko slavlje. Razgovori s njime, otkrili su mi njegovu vedrinu i sposobnost prihvaćanja realne invalidne situacije, gotovo potpune sljepoće, temeljene na vjeri i strpljivosti koja može samo biti ulivena od Duha Svetoga. Jednom prilikom promatrajući njegovu sigurnost u hodu – njemu u mraku, meni po danu – upitao sam ga kako on promatra svijet sada, kada ga više ne vidi. Nasmijao se te mi je rekao – po sjećanjima, dodirima, mirisu i zvuku. Nadodao je kako mnogo toga što do sada nije primjećivao, tek je sada – izgubivši vid – otkrio. Najprije, kako sada puno više vremena provodi s audio-knjigama uživajući u gledanju onoga što ne vidi. Te parafrazirane riječi, potakle su me na dublje razmatranje o Gospodinovoj sveprisutnosti te paradoksalno istodobne odsutnosti – nevidljivosti, o mojoj osobnoj meditaciji i kontemplaciji, opasnosti od oholog zgrtanja znanja, nasuprot poniznom življenju vjere ulivene iz teologije. Ovo iskustvo otvorilo mi je orijentacijsko pitanje u mojem redovničkom životu, a ono glasi: »Na koji način mogu služiti Bogu i Crkvi s ovim talentima koji su mi već dani?«.

Svakako, iznenađujuća je različitost jezika i kulture koju sam susreo u jednoj nominalno luteranskoj zemlji, koja u posljednjem stoljeću preuzima gotovo ateističko-neoskeptički pristup spram duhovnog svijeta. Ljudi su vrlo pristojni te imaju snažna etička načela suvremenog stoljeća, ali su očito izgubljeni u kaotičnom svijetu novca, ugođe, bludnih užitaka, lijepih osmjeha i pustih obećanja. Mnogi mladi nalaze se u paklu droge. Što se pak siromaštva tiče, izgleda da su pravi materijalni siromasi i beskućnici vrlo rijetka pojava, poradi velike solidarnosti danskoga naroda i različitih ustanova financiranih iz državnih fondova. Ova zemlja siromašna je iskustva živoga Boga, sakramenata i svećenika. Smatram kako je ova misija od vrlo velike važnosti po kojoj naša Provincija može nastaviti služiti našu Majku Crkvu, te kako služeći njoj, Gospodin će poslušiti i nas: svojim blagoslovom, potrebnim duhovnim zvanjima i ostalim materijalnim potrepštinama.

Ovo iskustvo smatram iznimno pozitivno te ga toplo preporučujem svakom kandidatu napose, već zaređenom svećeniku, poradi toga što upućuje na nadolazeće iskušenje dekadencije vjernika. Novo polje duhovnog boja, zahtijevat će nove taktike nadahnute na crkvenom nauku i tradiciji, preporučene za suvječnu Crkvu našega vremena.

Gospodin vam dao svoj mir!

fra Mateo Vujčić

POČETAK GODINE NOVICIJATA

U subotu, 6. kolovoza 2022. tijekom molitve Večernje u donjoj bazilici sv. Franje u Asizu, održao se obred oblačenja (uvođenja) u novicijat.

Među jedanaestoricom novaka bio je i naš Antonio Knezović. Na licima naše mlade braće vidjela se radost i uzbuđenje zbog oblačenja habita i započinjanja ove važne etape u našoj franjevačkoj formaciji.

Na obredu u Asizu je sudjelovao i magistar klerika te provincijski povjerenik za promociju zvanja fra Stjepan Brčina, fra Vilček Novački, roditelji i sestra našeg fra Antonija.

Godinu novicijata fra Antonio će provesti zajedno s dva Francuza, jednim Nijemcem i sedmoricom Talijana.

Našem mladom subratu želimo blagoslovljenu novicijsku godinu. Naše novake preporučam u vaše molitve!

MLADA MISA FRA ZVONIMIRA PERVANA U LIVNU

Pod geslom »Budi jak i pokaži se čovjekom« (1Kr 2, 2) i »Gle, u dlanove sam te svoje urezao (Iz 49, 16), fra Zvonimir Pervan je slavio svoju mladu misu u rodnom Livnu.

Slavlje je započelo procesijom i roditeljskim blagoslovom ispred oltara. Na početku je sve okupljene pozdravio livanjski gvardijan fra Marko Ešegović, OFM.

Propovijedao je domaći sin fra Milan Gelo. U homiliji se, u svjetlu naviještenog Evanđelja po Luki (12,32-48), osvrnuo na fra Zvonimirovo mladomisničko geslo iz Prve knjige o kraljevima.

»Čini se da biti jak i pokazati se čovjekom itekako pripada životu jednoga svećenika koji jedino kao jak i hrabar čovjek može postati i ostati svećenik. Sada se međutim postavlja pitanje: U čemu svećenik treba biti jak? Prije svega, jakost, pa i hrabrost, potrebna je pri samoj odluci biti svećenikom. Bez jakosti nije moguće krenuti tim putem, a znamo da oni koji su pozvani katkada zbog manjka hrabrosti nikada ne odgovore na Božji poziv. Osim toga, svećeniku je cijeloga života potrebna jakost jer se od njega očekuje da bude od velike snage i čvrstine; ljudi od svećenika očekuju da bude stamen, pouzdan, neslomljiv, staložen, nepokolebljiv, čvrst i ustrajan. Moglo bi se reći da se od svećenika očekuje da bude toliko snažan i jak, da ono što spoznaje, što propovijeda i čemu druge uči, da to može i sam u djelo sprovesti. Ili jednostavno, koliko je svećenik jak vidi se po tome živi li sam ono što drugima govori«, naglasio je fra Milan.

Dodao je da »svećenik može biti jak jedino ako ga Bog u njegovoj službi jača, hrabri i bodri«.

pozvan dati ono što je nezasluženo primio. Što svećenik može dati drugima? Samo ono što je i sam dobio.

Nikada nije moguće drugima dati ono što sami nemamo. I jedino što se od svećenika očekuje jest davanje drugima onoga što je njemu dano. Svećenik drugima može dati samo Boga, a u njemu je ujedno i darovatelj i dar. Dajući Boga, on je ljudima dao sve«, poručio je, između ostaloga fra Milan.

Homiliju je zaključio riječima mučenika livanjskog kraja fra Lovre Karaule (†

Drugi dio gesla potiče: pokaži se čovjekom. »Ako svećenik zaboravi da je čovjek, on sigurno prestaje biti i svećenikom«, upozorio je propovjednik. Međutim, istaknuo je da to »ne znači da svećeniku priliči sve ono što mi nazivamo ljudskim, a u što se uvuklo mnogo toga što je zapravo protivno čovjeku, nego da njegov život treba pomoći u traženju odgovora na pitanje: Tko je čovjek?«

»Čini se da u našem vremenu, u kojem čovjek bolje razumije sve ostalo, nego li sebe samoga, uloga svećenika može itekako pomoći u razumijevanju samoga čovjeka. U vremenu u kojem je čovjek kao čovjek došao u krizu, do izražaja ponovno dolazi svećenik kao uzor drugim ljudima. Pritom ne mislim na čisto vodoravno razumijevanje svećenika ili da u svećeniku nema ništa drukčijega, svetoga ili Božjega, nego, naprotiv, pod tim mislim da svećenik kao od Boga izabrani čovjek drugima pomaže u njihovu biti čovjekom«, rekao je fra Milan.

Na pitanje: »Tko je svećenik?«, pozivajući se na evanđelje, odgovorio je da je on onaj kojemu je mnogo dano. »Njemu je dano više, ali će se zato od njega više i tražiti. To ne vrijedi samo za odnos Boga prema svećeniku, kojemu će se jednoga dana položiti račun za sve ono što je dano. To vrijedi i za odnos vjernika prema svećeniku: jer je njemu mnogo dano, vjernici imaju pravo od svećenika mnogo i iskati, tražiti. Budući da će se od onoga koji je više dobio, ujedno više i tražiti, svećenik je

1875.) njegovom subratu fra Paškalu Vujčiću, koje je primijenio na mladomisnika: »*Slidio sam i slidit ću dok sam živ ovo načelje: Daj, Bože, dobro našoj viri svetoj i narodu po kome mu ono bilo (da) bilo, meni je milo!*« – Nastavlja fra Lovro: *Fra Zvonimire – »vidi u kratko kakav je vinograd Tvojoj pastirskoj brizi povjeren: vidi šta imaš čupati, guliti i tergati, i šta imaš gojiti, topliti, i zalievati. (...) Stupi daklen hrabro u Vinograd Gospodnji noseći na jeziku mač dvoostri rieči Božje i na čelu blagu pomast ljubavi očinske.*«

Prije završetka mise mladomisnik je uputio riječi zahvale. Poručio je da »svijet i danas, kao i kroz povijest, ima veliku potrebu za svećenicima, redovnicima, redovnicama, kao i vjernicima laicima. A da bi Crkva bila autentična u svijetu potrebni su vjerodostojni svjedoci. Nemamo pravo biti površni nego dosljedni. Izazovi današnjice su bitno drugačiji nego prije 40-50 godina. Jedriti na moru uzburkanom zamahom globalizacije, te ubrzanim tehnološko-komunikacijskim razvojem, nije lako, ali tome se moramo naučiti svjesni da je Krist s nama na jedrilici.

Zbog tih novih okolnosti ne možemo ostati isti niti se možemo osloniti isključivo na dosadašnje obrasce navještenja Riječi Božje. To novo stanje zahtijeva drugačiji, Duhom Božjim obnovljen angažman. S evanđeljem možemo reći: izazova je mnogo i veliki su, a radnika je malo. Molimo dakle

Gospodina da pošalje radnike dorasle tom posla-
nju.

Nemojmo se oglašiti na vapaj vremena, svijeta i čovjeka današnjice nego pokažimo svoju spremnost. Isus Krist treba vojnike koji su svjedoci, treba ljude koji vole čovjeka – svakoga čovjeka i sve stvoreno, treba otvorene duše koje se ne boje ali isto tako ne kapituliraju i ne suobličuju se svijetu, koji će poput sv. Franje i meni dragog sv. Maksimilijana Kolbea biti putokaz cijeloj kršćanskoj zajednici. I ovaj naš livanjski kraj stoljećima je davao jake ljude, neustrašive Kristove junake poput fra Lovre Karaule, a danas može i treba još i više. Zato biti jak i pokazati se čovjekom, čovjekom kojega je Krist otkupio, zadatak je svakoga od nas.«

Na kraju mise fra Zvonimir je sudionicima slavlja udijelio mladomisnički blagoslov zajedno s drugim ovogodišnjim mladomisnikom Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca, fra Franjom Čolakovcem.

Misu su suslavili brojni svećenici, među kojima provincijal franjevac konventualaca fra Miljenko HontiĆ i livanjski ųupnik fra Jure PeriĆ.

Pjevanje su predvodili udruženi pjevači zborova župne i samostanske crkve u Livnu.

REZULTATI NATJEČAJA ZA BE- SPLATAN SMJEŠTAJ STUDENATA

Hrvatska Provincija sv. Jeronima franjevac konventualaca raspisala je početkom srpnja natječaj za besplatan smještaj u Domu sv. Antuna. Nakon provedenog natječaja, Povjerenstvo za smještaj, donijelo je odluku o smještaju za studente sukladno uvjetima natječaja.

Studenti koji su dobili besplatan smještaj u
Dому sv. Antuna u akademskoj godini 2022./2023.
su:

- I. Bumbak Jeronim, Šibenik
- II. Cikoja Luka, Bjelovar

III.	Čulinović Ivan, Pula
IV.	Flajsig Marko, Požega
V.	Jurić Zoran, Žepče (BiH)
VI.	Krobot Tomislav, Sračinec
VII.	Ladić Domagoj, Đakovo
VIII.	Leovac Matej, Domaljevac (BiH)
IX.	Majstorović Emanuel, Vođinci
X.	Mejić Jakov, Šibenik
XI.	Paulić Benjamin, Karlovac
XII.	Radošević Josip, Busovača (BiH)
XIII.	Šaravanja Lovro, Mostar (BiH)
XIV.	Uvalić David, Petrinja

U Zagrebu, 23. kolovoza 2022. godine

fra Vladimir Vidović,
ravnatelj Doma sv. Antuna

DUHOVNO-LJETNI KAMP NA CRESU

Mladi iz Župe Uznesenja BDM u Molvama boravili su od 17. do 26. 8. 2022. na Cresu u Samostanu sv. Frane. Potaknuti nutarnjim poticajem i željom za druženjem, upoznavanjem, odmorom za tijelo i dušu rado su se odazvali pozivu te sudjelovali u duhovno-ljetnom kampu. Program kampa vodio je fra Franjo Čolakovac, župni vikar. Zahvalni Bogu i Bezgrešnoj na predivnim danima zajedništva, duhovno obogaćeni vraćaju se svojim domovima, preporučajući se ponovno dogodine vratiti na Cres!

ULAZAK U POSTU- LATURU DEVETORI- CE KANDIDATA

U petak, 9. rujna 2022. godine, pod večernjim euharistijskim slavljem koje je predslavio provincijalni ministar franjevac konventualac Hrvatske provincije sv. Jeronima fra Miljenko Hontić, u

župi sv. Antuna Padovanskog u Zagrebu, devetorica kandidata ušla su u postulaturu te time započela svoju svoj odgoj i obrazovanje. U misnom slavlju koncelebrirali su magistar postulanata i gvardijan svetoduškog samostana u Zagrebu fra Josip Petonjić, magistar bogoslova fra Stjepan Brčina, magistar sjemeništara fra Zvonimir Pervan, tajnik Provincije fra Zlatko Vlahek i definator Provincije fra Pero Džida uz prisutnu rodbinu postulanata te brojnih vjernika.

U propovijedi o evanđelju dana, fra Miljenko se nadovezao na prošlonedjeljno evanđelje u kojem se Isus obraćao mnoštvu, ističući kako on želi osobni odnos da budemo i postanemo njegovi učenici. Zbog toga upućuje važne upute kako ga nasljedovati i ono što je važno da bismo postali njegovi učenici. *Ova devetorica postulanata poslala su za Isusom i osjetili njegove riječi, kao osobni poziv. Isus je za njih na prvom mjestu te se njihov život suobličuje s životom Isusa Krista i njegovim riječima. Isus nas poziva svjedočiti za njega, ali to možemo jedino ako smo u osobnoj i konkretnoj povezanosti s Isusom. Samo stojeći uz njega upoznat ćemo naše slabosti i grešnost ali i veliko Božje milosrđe. Tko je svjestan svoje malenosti ne osuđuje druge. Tko je doživio milosrđe, postaje milosrdan.*

Nakon popričesne molitve, fra Miljenko je blagoslovio Biblije i franjevački znak »tau«, koje je podijelio svakom postulantu, dodajući da crpe duhovnu snagu iz Svetog pisma noseći svoj križ po primjeru sv. Franje Asiškog.

Nakon završene mise uslijedila je večera u samostanskom blagovalištu uz prisutnu rodbinu postulanata.

DANI TRAJNE FORMACIJE NA CRESU

Od 12. do 15. rujna održani su Dani trajne formacije franjevaca konventualaca u samostanu svetog Frane na otoku Cresu. Gvardijan fra Vitomir Glavaš srdačno je dočekao i ugostio braću. Voditelj trajne formacije, provincijski vikar fra Martin Jaković na početku samoga susreta pozdravio je sve

prisutne i svima poželio dobar i blagoslovljen rad. Na trajnoj formaciji sudjelovao je lijep broj braće, gotovo pola Provincije.

Susret je bio podijeljen na dva veća dijela: govor o franjevačkoj duhovnosti (evanđeosko siromaštvo kao temelj franjevačke duhovnosti i život u bratskome zajedništvu) koji je iznio fra Diego Deklić, župnik župe sv. Antuna u Puli, dok je drugi dio susreta imao don Đuliano Trdić, rektor centralnoga bogoslovnog sjemeništa u Splitu, koji je obradio teme izazova i kvaliteta svećeničkoga života.

Svakoga dana braća su slavila svetu misu, molila Časoslov i provodila zajedničko vrijeme u veselom druženju i živom razgovoru uz razmjenu iskustava.

Posljednjega dana susreta braća su imala priliku dati prijedloge, ideje te iznijeti svoja mišljenja na temu ovogodišnjih Dana trajne formacije. Braća su pohvalila teme, predavače, program i organizaciju. Prisutnost braće koja nisu obvezna sudjelovati na Danima posebno je ohrabrujuća, a ta prisutnost svake je godine sve veća. Na poseban način braća su bila zahvalna na izboru predavača: kombinacija franjevačkih tema i psihološke analize vlastitoga poziva u vremenu u kojemu živimo, pomogla je braći jasnije sagledati vlastito stanje i usmjeriti pogled prema budućnosti.

Nakon razgovora o ovogodišnjim Danima, planirali smo održavanje onih sljedeće godine. Dani Trajne formacije nagodinu bi se održali u Asizu od 18. do 23. rujna 2023. U nastavku je provincijalni ministar fra Miljenko predstavio događaje u narednom vremenu na provincijskoj razini, a braća su nadopunila i komentirala. Dani trajne formacije za svakoga su od nas posebno milosno vrijeme i tjedan koji se u godini vrlo radosno iščekuje.

MLADI SA SVETOG DUHA NA SHKM U BJELOVARU

Dana 17. rujna održan je Susret hrvatske katoličke mladeži u Bjelovaru, pod geslom: »Gore srca«. Iz župe sv. Antuna Padovanskog iz Zagreba,

zaputio se autobus mladih, koji je svoje prvo stajalište imao u Brezničkom Humu. Župa sv. Martina bila je domaćin, a domaći vjernici su ih dočekali okrepom za tijelo, te su se potom zaputili u crkvu, gdje su imali prijepodnevni program. On se sastojao od pozdravnih govora, predstavljanja župa, upoznavanja, zajedničke molitve pred Presvetim te ispita savjesti, kako bi se što bolje pripremili za zajedničko euharistijsko slavlje u Bjelovaru.

Po završetku susreta u župi-domaćinu, zaputili su se prema gradu Bjelovaru, u koji su stigli u ranim prijepodnevnim satima. Na središnjem trgu u Bjelovaru bilo je okupljanje svih mladih koji su došli na SHKM, a vrijeme do polaska procesije iz centra Bjelovara mladi su mogli iskoristiti na obilazak štandova. Na njima su se predstavljale različite redovničke zajednice, udruge i pokreti, kako bi mladi mogli upoznati bogatstvo i širinu djelovanja Božje ljubavi. I mi, kao franjevci konventualci, imali smo svoj štand na kojem je centar za zvanja imao promo-materijale i fratre spremne za razgovor i molitvu. Fra Stjepan i fra Zvonimir predstavljali su našu Provinciju na tome štandu. Veselje, pjesma, ples i molitva obilježili su njihovo djelovanje i svjedočanstvo u tim trenucima.

Nakon završenog programa, mladi su se zaputili u procesiji prema stadionu, gdje je održano svečano euharistijsko slavlje. Slavlje je predslavio bjelovarsko – križevački biskup Vjekoslav Huzjak. U svojoj propovjedi ohrabrio je mlade riječima da se ne boje imati »gore srca«, jer to je ono što Gospodin želi od nas. Poslije misnoga slavlja uslijedio je koncert Božje Pobjede i euharistijsko klanjanje.

Bez obzira na cjelodnevno padanje kiše, mokru obuću i pregršt kabanica, SHKM je protekao u radosti susreta, što je svim sudionicima pomoglo da

imaju »gore srca«. Ovaj kišni susret ostat će svima u sjećanju, jer takvi događaji se teško zaboravljaju.

SVETA MISA ZA POČETAK AKADEMSKE GODINE

Vrlo mladenački i vrlo veselo bilo je u ponedjeljak, 10. listopada u 20.00 sati u župi sv. Antuna Padovanskog u kapelici Svetoga Duha.

Provincijalni ministar franjevac konventualca, fra Miljenko Hontić predslavio je svetu misu za početak akademske godine za studente iz Doma sv. Antuna i studentice iz Doma sv. Josipa na Vrhovcu. Ova lijepa suradnja plod je niza susreta, predavanja, rada s djecom i duhovnih obnova koje ostvaruju franjevci konventualci sa Svetog Duha i Milosrdne sestre Svetog Križa s Vrhovca. Od franjevac su bili prisutni fra Josip Petonjić, sveto-duški gvardijan i duhovnik studenata u Domu sv. Antuna, fra Ivan M. Lotar, župnik te odgojitelji fra Stjepan Brčina i fra Zvonimir Pervan. Braća postulanti, sjemeništarci i bogoslovi bili su zaduženi za posluživanje kod oltara, a studentice za animaciju pjesmom i sviranjem (našla se tu uz gitaru i klavijaturu i tamburica i violina). S. Finka Tomas i s. Mariangela Markotić dopratile su studentice u veselom raspoloženju.

Fra Miljenko je u svojoj homiliji naglasio kako je naš život obilježen znakovima te da je to duboko ljudsko iskustvo. Isus, ipak u evanđelju kriti-

zira svoje suvremenike jer su svoj život temeljili na ispraznome traženju znakova. Istaknuo je kako je znak Jonin znak poziva na obraćanje koji se tiče svih nas, te da svi imamo nekoga tko nas poziva da se vratimo na pravi put, samo ga trebamo prepoznati. Potrebno je znati iščitati znakove koje nam Gospodin stavlja na put i slušati poticaje Duha Svetoga. To sa sobom nosi pitanje: *koji je cilj mojega*

života? Je li to završetak studija, dobar posao jednoga dana...? Sve su to dobre stvari, ipak, istaknuo je fra Miljenko, trebamo se prisjetiti da nas je Bog oduvijek želio, zamislio je svakoga od nas takvima kakvi jesmo, i zato je najveća radost pripadati njemu. Svaki čovjek pozvan je biti sretnim, radosnim i ispunjenim. Svatko od nas to traži i za tim teži – to i Bog želi! Bog je postao čovjekom da bi nam pokazao kakvima trebamo biti. I Isusovi suvremenici, kao i mi danas, vidješe mnoga čudesa i ne bi jahu zadovoljni. Opasnost je da i mi budemo takvi – to je ujedno i napast današnjega društva: uvijek tražiti nešto onkraj svakidašnjega, nešto spektakularno, a gubimo osjećaj za darovanost svakodnevice. Bog je s nama uvijek, svakodnevno i stalno. To trebamo znati cijeliti i na tome zahvaljivati.

Na kraju svete mise, župnik je zahvalio svima prisutnima i pozvao mlade na druženje u prostore Pučke kuhinje u kojoj je dobrotom fra Vladimira Vidovića i fra Vilčeka Novačkog bila organizirana okupljanja. Fra Josip Petonjić je, predvodeći molitvu, zahvalio Bogu na daru zajedništva za koje bi bilo dobro da se nastavi, a s. Finka pozvala sve prisutne da se na kraju akademske godine okupimo i na Vrhovcu. Tijekom večeri studenti i studentice su mogli razgledati prostore Pučke kuhinje i izdavačku kuću Veritas. Zahvalni na daru bratskoga i sestrinskoga franjevačkoga zajedništva, veselimo se i budućim susretima!

TEČAJ FILIP

Centar za promociju za duhovnih zvanja organizirao je duhovnu obnovu za mlade s imenom Tečaj Filip u dva navrata u samostanskoj dvorani sv. Franje u Zagrebu. Spomenuta duhovna obnova se odvijala u prvom terminu 7., 8. i 9. listopada, na kojem je sveukupno bilo oko 120 polaznika, te drugi termin 21., 22. i 23. listopada, s također oko 120 ljudi.

Duhovnu obnovu vodio je voditelj centra za duhovna zvanja fra Stjepan Brčina, zajedno s ostalom braćom župnikom fra Ivanom Lotarom, fra Filipom Pušićem te našim dragim bratom iz Vinkovaca fra Josipom Blaževićem, koji je došao sa svojim mladima iz Vinkovaca. Na duhovnu obnovu je bio ograničen broj mjesta zbog dinamike izvođenja istih, a svakako se tražilo koje mjesto više. Duhovna obnova je bila izuzetno uspješna jer je zaista popraćena velikom milošću našega predobrog Gospodina.

U organizaciji su također sudjelovali i naši bogoslovi, postulanti i sjemeništarci te članovi Evanjelizacijske zajednice Svetog Duha, čiji je voditelj fra Stjepan Brčina. Polaznici nisu skrivali svoje oduševljenje duhovnom obnovom i organizacijom te složnošću naše braće.

POSJET ZAJEDNICI REGNUM CHRISTI SUDOSTBAYERN

Centar za promociju duhovnih zvanja zajedno s Evangelizacijskom zajednicom, čiji je voditelj fra Stjepan Brčina, 28., 29. i 30. listopada bili su u posjetu dragoj braći u Kristu u Njemačkoj zajednici *Regnum Christi Sudostbayern*.

Fra Stjepan Brčina zajedno s bogoslovima, postulantica te članovima Evangelizacijske zajednice uputili su se u Njemačku u 7 sati ujutro u petak 28 listopada 2022. godine. Atmosfera je od samog početka putovanja bila odlična. Oko 15 sati stigli su u mali grad po imenu Altötting, gdje ih je lokalni svećenik pater Ludwing srdačno dočekaio te ih proveo kroz mjesne crkve i bazilike.

Navečer su stigli u njemačku zajednicu te slavili euharistiju. Domaćini su ih upoznali sa svojim radom te je nakon toga uslijedilo prigodno druženje.

U subotu 29. listopada, nakon euharistijskog slavlja i doručka, otišli su na jezero Chiemsee na otočić zvan Frauen Island. Tamo su se upoznali sa

samostanom i crkvom koje danas vode benediktinke (njih petnaestak).

Nakon toga uslijedio je povratak i fra Stjepan Brčina je upoznao domaćine s radom franjevaica konventualaca na Svetom Duhu kroz rad naše braće kroz Duhovito-duhovne večeri, Antunovski hod, Centra za promociju duhovnih zvanja, pučke kuhinje (koja je njima vrlo dobro poznata pošto su stalni i vrijedni donatori) te su imali nakon toga klanjanje koje je predvodio fra Stjepan Brčina, a animirao je zbor Evangelizacijske zajednice. Na adoraciji je bilo i nemali broj hrvatskih državljana koji žive u Njemačkoj i Austriji, koji su također bili oduševljeni i vrlo zahvalni na prilici da mogu sudjelovati u tom programu. Nakon toga uslijedilo je druženje.

U nedjelju 30. listopada posjetili su crkvu Uznesenja Djevice Marije u Fridolfingu u kojoj su slavili euharistiju. Nakon toga, uz prigodno druženje i ručak, zaputili su se u Salzburg, zajedno s domaćinima u posjet zajednici Loreto, koja ih je upoznala sa svojim programom. Potom su obišli grad te krenuli nazad u Zagreb.

Cijelo putovanje je bilo popraćeno Božjom milosti te se nadamo kako će ovo jedno predivno prijateljstvo i dalje rasti u Kristu!

iz naših samostana

PROSLAVA NEDJELJE SRPNJICE

U Marijinu svetištu u Molvama proslavljena je Nedjelja Srpnjica, kojom se spominjemo 121. obljetnice blagoslova zavjetne kapelice u kojoj se čuva čudotvorni kip Majke Božje Molvarske. Na vanjskom dijelu svetišta kod zavjetne kapelice euharistijsko slavlje predslavio je fra Miljenko Hontić provincijalni ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca uz koncelebraciju fra Zdravka Tube, župnika i čuvara svetišta. Na početku svete mise fra Miljenko je podsjetio kako se blagdan Pohoda Blažene Djevice Marije nekada slavio na prvu nedjelju u srpnju koja se u Molvama posebno slavi kao spomen prijenosa čudotvornog kipa Majke Božje Molvarske iz župne crkve u zavjetnu kapelicu.

Preporučimo se nebeskoj Majci da nas prihvati za ruka i podigne kako bismo imali otvoreno srce i razmatrali svijetli primjer koji nam je Gospodin ostavio te svakoga dana sličili Njoj, svojoj Majci.

Čudotvorni kip Majke Božje Molvarske čuva se u ovoj kapelici i vjernici ga o svetkovini Uznesenja BDM na nebo u procesiji svečano prenose u župnu crkvu. Marija je u pohodu rođakinji Elizabeti bila hodočasnica. Pod svojim srcem nosila je Isusa Krista. Možemo reći da i danas Majka Crkve prati svo-

ju djecu na putu vjere, hodočasti s nama i čuva nas koji dolazimo u ovo Njezino svetište. Vjernici već nekoliko stoljeća hodočaste u Molve a danas dolazeći Majci utiru hodočasničke staze na Putu sv. Jakova – *Camino Podravina* i Marijanskog zavjeta za Domovinu. Sve hodočasnike preporučamo za govoru naše nebeske Majke Božje Molvarske.

FRA LJUDEVIT MARAČIĆ ODRŽAO DUHOVNE VJEŽBE SVEĆENICIMA KRČKE BISKUPIJE

Fra Ljudevit Maračić je od ponedjeljka do četvrtka, tj. od. 28. kolovoza do 1. rujna o. g., u karmelićanskom samostanu Gospe Karmelske u Krku, na poziv krčkoga biskupa mons. Ivice Petanjka, održao duhovne vježbe kleru Krčke biskupije. Na temu »Pisma sedmorim crkvama u Otkrivenju sv. Ivana apostola« duhovne vježbe je pratilo 27 svećenika Krčke biskupije, a povremeno je sudjelovao i sam Biskup. Lijepo vrijeme omogućilo je ugodnom ugođaju i odvijanju duhovnih vježbe. Inače taj su samostan braća karmelićani otvorili nakon Domovinskog rata, a namijenjen je uglavnom za održavanje duhovnih susreta, a može primiti do 25 pojedinaca, preko polovice godine popunjen je u cijelosti. U njemu živi pet karmelićana, tri svećenika i dva brata, koji se brinu za kuhinju i ostale domaćinske poslove.

Fra Ljudevitu čestitamo na njegovoj spremnosti i otvorenosti na duhovnoj pomoći potrebama Krčke biskupije!

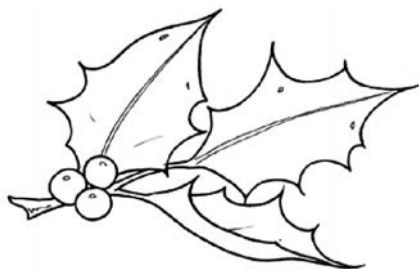
GOSPA OD ANĐELA U ŠIBENIKU

Blagdan Gospe od Anđela – Porcijunkula svečano je proslavljen u Hrvatskom nacionalnom svetišću sv. Nikole Tavelića u crkvi sv. Frane u Šibeniku. Otvorenje i večernju svetu misu predslavio je rektor svetišta fra Josip Ivanović. Govoreći o mudrosti i smislu (usp. Sir) fra Josip je istaknuo važnost stalnoga traženja Božje mudrosti u životu svetoga Franje. »Njegovo traganje za smislom života urodilo je najprije obraćenjem tražeći od Gospodina znak i odgovor što činiti. Njegovo životno hodočašće našlo je svoje utočište u crkvi Gospe od Anđela, Porcijunkuli, na komadiću zemlje koju mu je Božja dobrota darovala.«

»Na ulazu u malu Porcijunkulu stoji ispisan: *Hic locus sanctus est* – Ovo je mjesto sveto. To maleno mjesto ispunjeno je velikom slavom Božjom u kojemu se događaju preobrazbe života, pomirenje s Bogom i ljudima; to je mjesto u kojemu se pronalazi snaga za odgovor na Božji poziv na obiteljski ili posvećeni život; tu se pronalazi snaga u nemoći«, rekao je fra Josip. Posebno se osvrnuo i na Porcijunkulski oprost rekavši da su »naše ispovjedaonice – posebno ovih dana – sveta tla u kojima pred Bogom priznajemo kakvi smo, da smo potrebno Božjega milosrđa.«

Po završetku svete mise uslijedila je procesija sa svijećama s ikonom Blažene Djevice Marije koja je ugrađena u oltar Bezgrješnog začeća, rad mletačkog altara Issepa Ridolfija 1634. godine. Liturgijsko pjevanje predvodio je zbor crkve sv. Frane, a na orguljama pratio maestro Pavao Mašić.

Porcijunkulski oprost svečano je otvoren u podne 1. kolovoza molitvom Srednjega časa i poslijepodnevnom euharistijskim klanjanjem, a vjernici su imali priliku slaviti sakrament pomirenja te izmoliti oprost po uvjetima koje propisuje Crkva.

U SISKU SVEČANO PROSLAVLJENA PORCIJUNKULA

Blagdan Gospe od anđela, popularne Porcijunkule, svečano je proslavljen u župnoj crkvi sv. Josipa Radnika u Sisku. Na uočnicu blagdana točno u podne, molitvom i svečanim ulaskom u crkvu otvoren je porcijunkulski oprost, a redovnici ovog samostana i okolni župnici bili su na raspolaganju vjernicima za sakrament svete ispovijedi. Na blagdan Porcijunkule, osim jutarnje svete mise, brojni vjernici su se okupili na svečanom slavlju večernje svete mise koju je predslavio župnik fra Ivan Bradarić.

Fra Ivan je u homiliji vjernicima tumačio riječ Božju u svjetlu blagdana. Kako su franjevci svih triju redova rašireni po cijelome svijetu, tako je i ovaj blagdan i sve što je vezano uz njega, naišao na golemo zanimanje vjernika, pa tako i ovo mjesto i crkva, iako je relativno novijega datuma, gradi i čuva pobožnost i slavlje ovog drevnog blagdana zajedno sa brojnim vjernicima diljem svijeta.

U evanđelju, poručio je fra Ivan, slušali smo isto ono što smo danas puno puta ponovili u molitvi krunice Blažene Djevice Marije: Zdravo Marijo, milosti puna. Marija je milosti puna. Svetac je osjetio Marijin boravak i nazočnost anđela u spomenutoj kapelici. Svetac je osjetio obilje milosti u tom malenom prostoru. Zato smo ga i nazvali djelić raja.

Zašto? Franjo, priprost i jednostavan čovjek, koji je Božji govor slušao i izvršavao, koji nije želio uzalud primiti milosti Božje, ovdje, na ovome mjestu – u asiškoj Porcijunkuli – shvatio je tko je Bog koji mu tako jasno šalje znakove svoje ljubavi. Postao je tako ovaj blagdan važnim trenutkom pomirbe za vjernike, da poput Franje mogu doživjeti Gospodinovo milosrđe, ljubav i naklonost.

Na pitanje: Što vjernik dobiva s ovim blagdanom, što Crkva, fra Ivan je odgovorio. Prije svega, ako mu potpuno iskreno i istinski raspoloženo pristupimo, samim činom pokajanja koji smo izvršili, postajemo – slikovito bih rekao, bliži Bogu, više Božji. Iskrena ispovijed i pokajanje, molitva i pri-

manje svetih sakramenata, obnavlja u nama krsnu milost.

Na koncu, propovjednik je vjernike uputio ovim riječima: vjernik koji je danas slavio blagdan Gospe od anđela, poput hodočasnika koji se vratio s hodočašća, ne dovršava, nego započinje svoj put obraćenja.

Zato nam je zadatak nastaviti, po uzoru na Blaženu Djevicu Mariju, baš kao što je to činio i sv. Franjo, živjeti onu posvetnu milost u kojoj smo kršteni. Bog nam daje svoju milost, ali je naša ljudska narav ranjiva i zato nužno potrebna naše kontrole i vježbe. Potrebno nam je trajno obraćenje.

Slavlje je zaključen procesijom sa svijećama do spilje Gospe Lurdske u samostanskom dvorištu gdje su vjernici obnovili posvetu Gospi.

MAKSIMILIJANOVO U ZAGREBU

U nedjelju, 14. kolovoza svečano je proslavljena svetkovina svetog Maksimilijana Marije Kolbea na zagrebačkom Bijeniku. Svečanu svetu misu u 9.00 sati predslavio je vlč. Ivan Lastovčić, župnik župe Svetog Ivana Krstitelja u Novoj Vesi u Zagrebu. U koncelecijaciji je bio i novoimenovani župnik fra Ivan M. Lotar, koji je na početku svete mise uputio pozdrav propovjedniku, hodočasnici, članovima Vojske Bezgrešne te župljanima.

Vlč. Lastovčić je u svojoj propovijedi istaknuo sljedeće:

»Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje.« – te Isusove riječi koje nam prenosi Ivan u svojem evanđelju, a koje je snažno ponovio sveti Ivan Pavao II., 10. listopada 1982. godine, obilježile su dan kanonizacije Maksimilijana Marije Kolbea, poljskoga franjevca konventualca ubijenoga 14. kolovoza 1941. godine u koncentracijskom logoru u Oswiecimu (Auschwitu). U propovijedi na svetoj misi njegova proglašenja svetim, pred tisućama vjernika okupljenih na trgu Svetoga Petra, papa Wojtyła podsjetio je kako su krajem srpnja 1941. godine, po naredbi upravitelja logora, u poseban red bili izdvojeni zatvorenici osuđeni na smrt glađu. Mak-

similijan Maria Kolbe, koji je bio stavljen zajedno sa židovima jer je bio svećenik, i bio je zadužen za ponižavajuće poslove, spontano se predao izjavivši da je spreman ići u smrt u zamjenu za jednoga oca obitelji – Franju Gajowniczeka. Njegova je raspoloživost bila prihvaćena, te je ocu Maksimilijanu, nakon više od dva tjedna patnje zbog gladi, život nakraju oduzet smrtnom injekcijom, 14. kolovoza 1941. godine.

I današnji svjetski moćnici stvaraju različite koncentracijske logore, u prividnim slobodama za koje je jedan začeti život je samo broj. Na tu se konačnu žrtvu Maksimilijan pripremio nasljeđujući Krista od prvih godina svojega života u Poljskoj, već je u godinama mladenaštva bio prožet velikom ljubavlju prema Kristu i željom za mučeništvom. (...) Što se dogodilo u bunkeru gladi toga 14. kolovoza 1941. godine? Sveti Maksimilijan nije umro, nego je dao život za brata. Sam se iz ljubavi ponudio za smrt. Upravo je zbog toga smrt Maksimilijana Kolbea postala znak pobjede. To je bila pobjeda nad čitavim sustavom prezira i mržnje prema čovjeku i prema onomu što je božansko u čovjeku; pobjeda je to slična onoj koju je izvojevao Gospodin Isus Krist na Kalvariji. Nije on stoga mučenik iz mržnje prema vjeri, nego je »mučenik ljubavi« – kako ga je nazvao papa Pavao VI. koji ga je 17. listopada 1971. godine proglasio blaženim.

»Zdravo Marijo« bile su posljednje riječi koje je taj svetac, rođen u Poljskoj 1849. godine, izgovorio prije vlastite smrti. Posljednji je dio njegova života bila kalvarija proživljena s drugim zatočenicima koncentracijskoga logora. Nakon deportacije bio je lišen svojega redovničkog odijela, postao jednostavno broj 16670 te bio određen za ponižavajuće poslove, kao što je prijevoz mrtvih tijela u krematorij. Nakon bijega jednoga zatvorenika, za osvetu je deset drugih logoraša bilo osuđeno na smrt u takozvanom bunkeru gladi. Otac Maksimilijan je ponudio svoj život u zamjenu za život jednoga oca obitelji, Franciszeka Gajowniczeka, koji se mnogo godina poslije spomenuo dramatičnog trenutka. »Otac Kolbe je istupio iz reda riskirajući da ga ubiju odmah, u tom trenutku, i zatražio da uzmu njega umjesto mene.« – ispričao je Gajowniczek, koji nastavlja: »Nije se moglo zamisliti da bi njegov prijedlog mogao biti prihvaćen. Štoviše, veća je mogućnost bila da se svećenika doda izabranoj

desetorici kako bi zajedno umrli od gladi i žeđi. Međutim, protiv svih pravila, otac Kolbe mi je spasio život.«

Bio je tek započeo kolovoz 1941. godine, kada je otac Kolbe zatvoren u bunker gladi. Ali, to mjesto strahote pretvorilo se u mjesto zajedničke molitve. Kako su prolazili dani, taj »zbor« molećih glasova, koji je predvodio otac Kolbe, gubio je snagu i na kraju postao tihi šapat. Nakon dva tjedna neopisivoga trpljenja, samo je još četiri logoraša bilo živo. Među njima je bio i otac Maksimilijan. Stoga su logorski čuvari odlučili ubrzati smrt osuđenih smrtonosnom injekcijom. Bilo je to 14. kolovoza 1941. godine. Otac Kolbe je pružio ruku za smrtonosnu injekciju moleći Zdravomariju. Tako su njegove riječi prije preminuća bile pečat na život stavljen u ruke Bezgrješnoj. Dan poslije, na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije, njegovo je tijelo spaljeno u krematoriju, a njegov pepeo pomiješan s pepelom drugih osuđenih na smrt. Svetim ga je proglasio sveti Ivan Pavao II., 10. listopada 1982. godine. Papa Wojtyła je tada u propovijedi istaknuo da je nadahnuće cijeloga života oca Kolbea bila Bezgrješna kojoj je povjeravao svoju ljubav prema Kristu i svoju želju za mučeništvom. Upravo je po tom nadahnuću 1917. godine ustanovio i Vojsku Bezgrešne.

»Crkva sv. Maksimilijana je sagrađena 1993., a blagoslovio ju je kard. Franjo Kuharić 5. lipnja iste godine. Malena je to župa, velikoga srca. Radost nam je slaviti župnu svetkovinu. Ipak, svake nedjelje se nakon svete mise skupi lijep broj vjernika u druženju, razgovoru i dogovorima za tjedan koji je pred nama – tako da je to nama svakoga tjedna tako. Ljetno vrijeme i hodočašća u marijanska svetišta oko Zagreba ne pogoduju svečanijoj proslavi, ali mi se ne damo. Vjernici se rado uključuju u sve župne aktivnosti i stvarno sam zahvalan na njima. Volimo ovo svoje malo mjesto i ljudi se ovdje rado okupljaju: i djeca i mladi i obitelji. Od srca pozivam sve štovatelje svetog Maksimilijana da posjete našu crkvicu i dožive obiteljski vjernički ugođaj.« – istaknuo je župnik fra Ivan M. Lotar.

OTKRIVENA SPOMEN-PLOČA MONS. ĐURI KOKŠI

U Marijinu svetištu u Molvama treći dan trodnevnice, uoči svetkovine Velike Gospe i blagdana sv. Maksimilijana M. Kolbea, te 40. obljetnicu od proglašenja svetim ovoga nam dragog sveca, započeo je otkrivanjem spomen-ploče na rodnoj kući mons. Đure Kokše. Prisutni načelnik Općine Molve gosp. Zdravko Ivančan i fra Zdravko Tuba otkrili su spomen-ploču koju je blagoslovio fra Miljenko Hontiće, provincijalni ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca. Dio je ovo programa obilježavanja *Godine biskupa Đure Kokše*. U sklopu proslave Dana Općine Molve, 7. kolovoza 2022., počasnim građaninom Općine Molve proglašen je biskup Đuro Kokša – posthumna nagrada za cjeloživotno duhovno i kulturno stvaralaštvo te doprinos stvaranju izuzetne nematerijalne baštine općine Molve.

Euharistijsko slavlje na vanjskom dijelu svetišta kod zavjetne kapelice Majke Božje Molvarske predslavio je fra Zlatko Vlahek, tajnik Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca uz koncelebraciju fra Miljenka Hontiće, provincijalnog ministra i fra Zdravka Tube, župnika i čuvara svetišta.

»Dolazimo na ovu najveću marijansku svetkovinu u ovo drago nam svetište, da se obogatimo susretom s Bogom preko Majke Marije. I svake godine, kao da nas srce vuče da dođemo ovdje, u marijansko svetište, da se Bogom obogatimo«, kazao je na početku svoje propovijedi fra Zlatko Vlahek. Govoreći o Marijinu primjeru osjetljivosti za bližnje te Kolbeovu darivanju života za oca obitelji propovjednik je završio riječima: »Želimo se nahraniti i napojiti u ovoj Marijinoj oazi, učiti iz primjera Marije, Elizabete i sv. Maksimilijana Kolbea, kako bismo i mi bili oni koji grade mostove dijaloga, pozitivnog gledanja drugog čovjeka, u poštovanju i čistoj ljubavi; da bismo u naš dom obitelji bili dostojni primiti Mariju i Krista Boga te boreći se poput sv. Maksimilijana Kolbea protiv svakog individualizma i indiferentnosti, zadobili blagoslov i mir.«

Nakon euharistijskog slavlja slijedila je svečana procesija sa svijećama uz čudotvorni kip Majke Božje Molvarske.

PROSLAVA VELIKE GOSPE U MOLVAMA

U Marijinu svetištu u Molvama, na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo, euharistijsko slavlje u 11.00 sati predslavio je mons. Bože Radoš, varaždinski biskup, dok su u koncelecijaciji bili fra Miljenko Hontić, provincijalni ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca, vlč. Marko Domiter, biskupov tajnik, župnik iz Murakerestura don Antonio i fra Zdravko Tuba, župnik i čuvar svetišta.

U svojoj propovijedi mons. Radoš potaknuo je na pažljivo slušanje Božje riječi poput Marije koja sluša i čuje Božju riječ te po njoj živi. Marija nam svojim prijelazom iz ove obale – zemlje, u obalu – nebo pokazuje put, gdje je naša domovina, gdje je ispunjenje ljudske čežnje. Marija nije most (Krist je most) već put (»pristupna cesta«) prema Kristu; sve što čini, svaki Njezin pogled vodi nas prema Kristu. Slijedimo Mariju i poput Nje budimo drugima po dobrom djelu, riječi i blizini put do Krista koji je most između neba i zemlje gdje je naša konačna domovina.

Potaknuti riječima mons. Radoša nastavljamo živjeti svoju svakodnevicu utječući se Mariji u zagovor te nastojeći živjeti putem kojim nas Marija vodi.

Euharistijsko slavlje bilo je na novouređenom vanjskom prostoru uz Duhovno-pastoralni centar »Oaza Bezgrešne« koji je u izgradnji. Uz brojne hodočasnike bili su prisutni i predstavnici županijske i općinske vlasti sa svojim suradnicima: župan Koprivničko-križevačke županije Darko Koren i načelnik Općine Molve Zdravko Ivančan.

Molitvenom, dostojanstvenom i svečanom duhu euharistije doprinijeli su hodočasnici i svi koji su sudjelovali u pripremi, kako je i rekao sam župnik, fra Zdravko: »Hvala svima koji su pridonijeli u organizaciji i pripremi svečanosti liturgije ovoga dana u čast Majke Božje. Posebna zahvala

mons. Boži Radošu, varaždinskom biskupu koji je ovu Marijinu svetkovinu predslavio ovdje s nama u Njezinu svetištu, fra Miljenku Hontiću, provincijalnom ministru i braći svećenicima koji su bili u koncelecijaciji i na raspolaganju za sakrament sv. ispovijedi.«

Ovom euharistijskom slavlju prethodila je euharistija u 9.00 sati kod zavjetne kapelice Majke Božje Molvarske koju je predslavio fra Miljenko Hontić, provincijalni ministar uz koncelecijaciju fra Đure Hontića, gvardijana u Puli i fra Zdravka Tube te asistenciju fra Zlatka Vlaheka, tajnika Provincije. Predslavitelj fra Miljenko izrekao je svoju radost i zahvalnost što može biti u ovom Marijinu svetištu tako lijepom Njezinu mjestu, ljepšem od mnogih mjesta u svijetu u kojima je i sam bio. Pozvao je prisutne vjernike da poput Marije čuju Božju riječ te po njoj žive svoj život jer ih ona potiče na ono što je dobro, lijepo, plemenito... Slijedila je svečana procesija s čudotvornim kipom Majke Božje Molvarske koju je predvodio fra Miljenko Hontić, od zavjetne kapelice do župne crkve.

ZAVJETI U FRANJEVAČKOM BRATSTVU U PULI

Na večernjoj sv. misi 28. kolovoza 2022., Bratstvo franjevačkog svjetovnog reda u župi sv. Ivana Kršitelja u Puli, obogaćeno jednim novim članom. S. Janja Žderić nakon godine novicijata položila je svoje zavjete u ruke ministre bratstva s. Ljilje Šapina. Svetu misu je predslavio fra Nikola Rožanković, duhovni asistent mjesnog bratstva. U propovijedi je istakanu važnost kršćanskog života koji daje čovjeku svjetlo i pravi smjer u životu i snagu u posebnim trenucima kada čovjeku prijete razne opasnosti koje život sa sobom donosi. Istaknuo je veliki doprinos franjevačkog svjetovnog reda kroz povijest, posebno naglasivši ulogu franjevačkih trećoredica za očuvanje vjere u Bosni u teškim vremenima turskog vladanja Bosnom.

Inače zajednica franjevačkog svjetovnog reda broji tridesetak, uglavnom, članica, koje su veoma aktivne u životu župe. One se brinu o čišćenju i

uređivanju crkve, aktivne su u molitvi, pjevanju i čitanju na liturgijskim slavljinama, ali i zauzete u karitativnom djelovanju župnog Caritasa, dijeleći hranu potrebitima svake prve subote, pa i u prikupljanju materijalnih sredstava i novca za potrebite, raznim akcijama organizirajući izradu adventskih vjenčića, aranžmana za Božić, Sve svete i u ostalim prigodama tijekom godine.

Zajednica franjevačkog svjetovnog reda postoji u župi od 1998., a osnovana je na inicijativu fra Miroslava Štubana i gosp. Branka Šapine.

GENERALNA UPRAVA REDA U POSJETU ZAGREBU

Generalna uprava Reda franjevaca konventualaca predvođena fra Carlosom Trovarellijem, generalnim ministrom, u nedjelju 4. rujna bratski je pohodila Hrvatsku provinciju svetog Jeronima. U sklopu bratskog pohoda župi sv. Antuna Padovanskoga na Svetom Duhu u Zagrebu, euharistijsko slavlje tom prigodom predslavio je fra Miljenko Honti, provincijalni ministar, a propovijedao je fra Carlos Trovarelli uz koncelebraciju svih članova generalne Uprave te braće svetoduškog samostana.

U ime prisutne braće i svih vjernika pozdravnu riječ uputio je župnik fra Ivan M. Lotar.

Fra Carlos Trovarelli na početku propovijedi zahvalio je na riječima dobrodošlice istaknuvši kako je iznimno radostan što je ponovno u Zagrebu te naglasivši da su franjevci jedna velika obitelj, i da je radostan što je posjetio svoju obitelj u Hrvatskoj.

Osvrnuvši se na evanđelje dana, istaknuo je kako je oko Isusa bilo mnoštvo te da se on okreće prema njima i nastavlja navještaj Kraljevstva Božjeg. Isus mnoštvu, a preko njih i nama danas daje bitne upute kako slijediti Isusa. Fra Carlos je pozvao sve da si postave pitanje Zašto ja slijedim Isusa te kako ga slijedim u svom životu? Tumačeći nadalje, propovjednik je rekao kako Isus poučava sve nas kako ga slijediti na ispravan način. Na prvom mjestu je primat ljubavi. Isus Krist uvijek mora biti na prvom mjestu. To je snažna poruka i važno ju je slijediti. Ako smo njegovi učenici Isus mora biti središnja točka našeg života. On je os oko kojeg trebamo graditi svoj život. I ako je potrebno trebamo prekinuti sve veze koje nas priječe u tome, naglasio je fra Carlos. Druga poruka koju je generalni ministar istaknuo je da je potrebno uzeti svoj križ i nositi ga svaki dan. U svom životu pozvani smo imati i donositi iste izbore kao Isus. Nositi njegov križ i hoditi s njim. Koje izbore donosiš svaki dan? Koji su to kriterij tvojih izbora koje donosiš svaki dan? upitao je fra Carlos. Nemoj dopustiti zlim kriterijima da te nose u životu. Oprostiti iako je teško ukazuje na to da treba podnijeti odbacivanje i neprihvatanje, istaknuo je fra Carlos Trovarelli. Osvrćući se na gradnju kule ili tornja koja se spominje u evanđelju dana, fra Carlos je rekao da je kula u Isusovom vremenu bila simbol moći i da

je značilo da je osoba koja gradi bolja od drugih. Takva motivacija je pogrešna. Kada gradiš potrebno je graditi poput Isusa. Postavi si pitanje hoćeš li moći dovršiti?

Često su gradnje u našem životu krivo motivirane? Često izgrađujemo sebi spomenike. Gradimo sebi u čast i u svoju slavu jer želimo biti bolji od drugih. Isusova logika je drugačija. Propovjednik nas je pozvao da gradimo poput Isusa. Biti dar jedni drugima. Izgubiti

sebe poradi drugoga. Raditi za opće dobro, a ne za sebe. Fra Carlos je zaključio svoju propovijed da uvijek i u svemu tražimo pravu radost u životu s Isusom. Na svetoj misi pjevao je Ansambl Kolbe.

U sklopu bratskog pohoda članovi generalne uprave Reda franjevac konventualaca posjetili su i zagrebačku katedralu stradalu u potresu te se upoznali sa tijekom obnove. Visoku delegaciju primio je mons. Zlatko Koren, kanonik zagrebačke prvostolnice.

SUSRET OBITELJI U MARIJINU SVETIŠTU – MOLVE

Obitelji Marijine udruge Vojske Bezgrešne hodočastili su u njezino svetište u Molve 4. rujna 2022. godine.

Nakon slavljenja euharistije, razgledavanja Duhovno-pastoralnog centra »Oaza Bezgrešne«¹⁷⁴ te druženja kod objeda, ispunjeni milostima i radosna srca uputili su se svojim domovima u Čakovcu, Varaždinu, Novom Marofu, Krku, Rijeci, Zagrebu i Slavanskom Brodu. Neka ih prate Božji blagoslov i zagovor nebeske Majke Marije!

DEKRET: SVETIŠTE SV. ANTUNA U ZAGREBU POSTAJE »BASILICA MINOR«

U petak, 16. rujna 2022. godine, u prostorijama Nadbiskupskog duhovnog stola u Zagrebu, nadbiskup zagrebački, uzoriti kardinal Josip Bozanić uručio je fra Miljenku Hontiću, provincijalu Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca, pristigli dekret Kongregacije za bogoštovlje i disciplinu sakramenata, o proglašenju manjom bazilikom crkve sv. Antuna Padovanskog u Zagrebu na Svetom Duhu.

Franjevci konventualci ove godine slave stotu obljetnicu osnutka samostana Svetog Duha te devedeset godina od osnutka župe sv. Antuna Padovanskoga. Idejni začetnici ideje o proglašenju manjom bazilikom bili su prijašnji gvardijan svetoduškog samostana, fra Tomislav Glavnik, dok je proces dokumentacije i preuređenje prezbitarija crkve vodio fra Zlatko Vlahek, doktor liturgike.

»U Katoličkoj Crkvi bazilikom se nazivaju liturgijski privilegirane crkve. Razlikuju se *basilicae maiores*, npr. pet patrijarhijskih crkava u Rimu, i *basilicae minores*, važne crkve u Rimu i drugdje po svijetu. Počasni naslov *basilica minor* od druge polovice XVIII. st. dodjeljuje papa na prijedlog ordinarija crkvama većega značenja za neki grad i biskupiju. Drago nam je da su naša geografska lokacija, pastoral, kao i povijesni značaj prepoznati i uvaženi. To nam je samo još veći poticaj da se još više dajemo i služimo svome narodu kojemu smo poslani u konkretnom vremenu« – istaknuo je provincijal fra Miljenko Hontić.

Župa i Svetište sv. Antuna Padovanskog na Svetom Duhu bit će 25. bazilika u Redu franjevac konventualaca i 3. u zagrebačkoj nadbiskupiji. Datum svečanog misnog slavlja o proglašenju manjom bazilikom crkve sv. Antuna Padovanskog bit će naknadno objavljen.

HODOČAŠĆE U MARIJU BISTRICU

Zavjetno hodočašće vjernika grada Zagreba u Mariju Bisticu, 299. u nizu, održano je 10. i 11. rujna, pod geslom »Hvala ti, Majko, vijek' uz nas budi. Tko će nam pomoći, ako ne ti?«, iz pjesme »Ljiljane bijeli« Dragutina Domjanića. U Bisticu su hodočastili i vjernici naših dviju Župa sv. Antuna Padovanskog i sv. Maksimilijana Kolbea.

Od jutra je hodočašće započelo veselo: uz pjesmu i molitvu. Hodočašće je vodio župnik, fra Ivan. Kasnije su se hodočasnicima pridružili fra Zlatko Vlahek, u ime oca Provincijala, i fra Vilček Novački, duhovni asistent mjesnog bratstva OFS-a.

U 9.00 sati u zajedništvu s drugim hodočasnici- ma molio se križni put na bistričkoj Kalvariji, dok

se u 11.00 sati na prostoru vanjskog svetišta slavila sveta misa koju je predslavio nadbiskup, kardinal Josip Bozanić. U svojoj propovijedi je istaknuo ljepotu dnevnog Evanđelja: svatko je dobrodošao u Kuću Očevu!

Na poseban način u ovom hodočašću molilo se za sve one koji nisu mogli biti prisutni, za početak nove školske i pastoralne godine!

Majko Božja Bistrička, moli se za nas!

OBLJETNICA SMRTI FRA CELESTINA TOMIĆA

Dana 23. rujna se spominjemo smrti našega fra Celestina Tomića, franjevca konventualca svetoga života, za kojega se vodi beatifikacijski postupak. Toga dana smo proslavili svetu misu koju je predslavio vicepostulator (voditelj) kauze (toga procesa) fra Tomislav Glavnik. Propovijedao je fra Igor Horvat. U propovijedi se posebno osvrnuo na temu volje Božje i poniznosti: na koji način se Božja volja vršila u fra Celestinovu životu, a kako bi trebala u našem, te je istaknuo kako bez poniznosti nema svetosti. U koncelecijaciji su bili fra Pero Džida, definator i samostanski vikar, fra Ivan M. Lotar, župnik, te odgojitelji fra Stjepan Brčina i fra Zvonimir Pervan. Svečanu asistenciju vodili su naši postulanti i sjemeništari. Večer spomena smo završili u kapelici Svetog Duha pred grobom fra Celestina, moleći za potrebne milosti u našem životu. Preporučamo: molite se fra Celestinu i pre-

poručajte u njegov zagovor. Sve izmoljene milosti javite voditelju kauze, fra Tomislavu Glavniku.

MARIJA FEST – MOLVE

U Marijinu svetištu u Molvama 3. listopada 2022. u organizaciji Ureda za pastoral mladih Varaždinske biskupije i Nacionalnog centra Udruge Vojske Bezgrešne održan je Marija fest – susret mladih Varaždinske biskupije.

Nagovor prema ovogodišnjoj temi susreta mladih »Vrijedan si i ja te ljubim«, (Iz 43,3) održao je vlč. Marko Domiter, povjerenik za mlade Varaždinske biskupije. U svojoj je katehezi nastojao mladima približiti Božju ljubav koju im Bog neizmjereno daruje, da su vrijedni u Njegovim očima i da je to važno bez obzira smatraju li ih vrijednima njihovi bližnji. Euharistijsko slavlje predslavio je fra Miljenko Hontić, provincijalni ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca uz koncelecijaciju vlč. Marka Domitera, vlč. Damira Slameka, župnika u Novom Virju, i fra Zdravka Tube, župnika i čuvara svetišta.

U propovijedi je fra Miljenko mladima posvijestio geslo ovog susreta: »Vrijedan si i ja te ljubim!« (Iz 43, 3), sa željom da kršćani doista imaju jedan drugačiji pogled, da vrijednost nije u imati nešto i pokazati se, nego doista biti taj Božji suradnik, biti Božje dijete, Božji sin, Božja kćer. Zato, lijepo je da svake godine mladi dođu ovdje u Marijino svetište kao Njezina djeca. I ona je bila neznatna službenica i upravo je zbog toga kliknula od radosti: *Veliča duša moja Gospodina što pogleda na neznatnost službenice svoje*, poručio je fra Miljenko ističući koliko je zapravo važno biti svjesni da smo Božja djeca, da imamo to nešto božansko što nadvisuje sve ovo zemaljsko, materijalno. Volio bih da mladi odnesu s ovog susreta: svijest koliko su ljubljeni i važni, da ih je Bog htio baš tu na tome mjestu, da budu njegovi suradnici. A Marija nam pomaže da na Njezin način i mi otkrivamo kako nas to Bog treba i kako možemo surađivati s Gospodinom. Nakon euharistijskoga slavlja slijedilo je euharistijsko klanjanje koje je vodio fra Zdravko.

Zahvaljujemo svim mladima koji su sudjelovali, zboru mladih iz Varaždinske biskupije koji je animirao euharistijsko slavlje i svim svećenicima koji su bili na raspolaganju za sakrament sv. ispovijedi.

SVETKOVINA SV. FRANJE ASIŠKOGA U ŠIBENIKU

U crkvi sv. Frane (Hrvatsko nacionalno svetište sv. Nikole Tavelića) u Šibeniku 4. listopada o. g. svečano je proslavljena svetkovina naslovnika i zaštitnika crkve sv. Franje Asiškoga. Svetu misu u 8.00 sati predslavio je fra Augustin Kordić, a u 10.30 sati fra Željko Klarić.

Svečanu svetu misu u 19 sati u zajedništvu s drugim svećenicima predslavio je don Đuliano Trdić, rektor Centralnoga bogoslovnog sjemeništa u Splitu. U svojoj homiliji don Đuliano se osvrnuo na gubu u životu sv. Franje te gubu svagdašnjice. Istaknuo je: »Iz onoga što mu bijaše strašno vidjeti, njegovu uhu nepodnošljivo osjetiti, po Božjoj milosti iz susreta s gubavcem promijenilo se u slast života. Franjo je tada ozdravio od svoje gube; više nije živio za sebe, već za drugoga. Ozdravio je od svoje sebičnosti, taštine i samodopadnosti i otvorio svoja dobra potrebima.«

Don Đuliano je naglasio važnost promatranja vlastitoga života pod svjetlom Božje milosti i usprkos našim osobnim problemima i slabostima jer »ukoliko želimo, i mi možemo ozdraviti od svoje gube koja danas nije samo fizički izlječiva bolest«.

»Primjer sv. Franje pomaže nam u borbi s nama samima, s našom gubom koju smo možda sami izazvali, postavivši granice između sebe i drugih. Po zagovoru sv. Franje znajmo prepoznati vlastitu gubu u svom životu, moliti Gospodina da nas izliječi i obnovi i dade nam priliku za novi početak.«

Okupljene je na početku pozdravio fra Josip Ivanović, gvardijan samostana, te poželio da godišnji spomen svetoga Asiškog Siromaška bude svakome na poticaj življenja vlastitoga poziva na svetost.

Poslije svih misa vjernici su imali priliku iskazati štovanje relikvijama sv. Franje te se zadržati u osobnoj molitvi.

Za svetkovinu sv. Franje samostanska zajednica i zajednica vjernika pripremali su se devetnicom, a posebno trodnevnicom, tijekom koje su članovi Franjevačkoga svjetovnoga reda obavili svoju godišnju duhovnu obnovu.

PROSLAVA SV. FRANE U SPLITU

Po zagovoru sv. Frane neka vas Bog blagoslovi, čuva i mir podari!

Brojni Splićani i hodočasnici danas su ispunili crkvu i klaustar samostana sv. Frane. Već se za pobožnosti prije mise tražilo slobodno mjesto. Gvardijan fra Martin Jaković na početku svečane mise pozdravio je sve hodočasnike i propovjednika! Ovaj vrhunac proslave, nakon devetodnevne priprave, započeo je ulaznom procesijom iz klaustara ovoga drevnog samostana te misnim slavljem koje je predvodio i propovijedao hvarski biskup mons. Ranko Vidović. Mons. Vidović u propovijedi je protumačio život sv. Frane, kao i njegovu karizmu kojom je oduševljavao i okupljao, te njegovo traženje i pronalazak Boga za središte života. Potičući da se otvorimo Božjoj inicijativi. Uz braću samostana sv. Frane na misi su suslavili svećenici katedralnog dekanata, posluživali franjevački bogoslovi i ministranti sv. Frane, molitvu vjernika čitali su franjevački trećoredci, na misi je pjevao zbor sv. Frane uz orguljašku pratnju Pere Prosenice.

FINALNA VEČER GASTRO-NATJECA- NJA ZA OSOBE S INVALIDITETOM

Drugo nacionalno gastro-natjecanje za osobe s invaliditetom »Amorova žlica« – za društvo jed-

nakosti u organizaciji udruge UNUO i pod pokroviteljstvom Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca, održalo se u Zagrebu u četvrtak 6. listopada u prostorima Udruge športskih ribolovaca invalida Domovinskog rata Republike Hrvatske. Finalna je to večer gdje su se okupili pobjednici iz više gradova iz Hrvatske te iz BiH.

Tom prigodom prikupljen je novac za kupnju specijaliziranog kamiona za potrebe natjecanja. U tu svrhu Hrvatski Caritas je uplatio 30.000 kn.

U finalnom natjecanju, koje se održalo u četvrtak u montažnim prostorima na jezeru u Građešini, bilo je osam timova iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine, koji su imali zadatak pripremiti večeru s pet sljedova. Pripremali su jela za sto dvadeset uzvanika pod vodstvom gastro-stručnjaka i barmena iz Hrvatske i Slovenije. Gosti su uživali u odličnoj atmosferi i ukusnim delicijama i koktelima koje su natjecatelji pripremili, a sve je pažljivo pratio stručni žiri, koji je donio odluku o pobjednicima.

Prvo mjesto osvojila je Marina Jug, koja je pripremila desert, drugo mjesto pripalo je Antoniju Bošnjaku, dok je treća bila Ines Graf. Nagrade su pobjednicima dodijelili i obratili im se mons. Giorgio Lingua, apostolski nuncij u RH, koji već neko vrijeme prati rad Udruge, i fra Miljenko Honti, provincijal Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca, koja i ove godine nagrađuje pobjednike putovanjem u Rim, gdje će sudjelovati na audijenciji kod pape Franje. Fra Miljenko je, pozdravljajući prisutne u ime braće svoje Provincije, istaknuo kako je »lijepo kada ljudi imaju srca za čovjeka, posebno za one koji su najosjetljiviji dio društva. Nama franjevcima je to posla-

nje, i radujemo susresti vas koji imate otvoreno srce«. Osim apostolskog nuncija Lingue i provincijala Honti, događaju su prisustvovali i izaslanik kardinala Josipa Bozanića vlč. Kristijan Tušek, te izaslanici predsjednika Hrvatskog sabora, predsjednika Republike i predsjednika Vlade.

Udruga je u suradnji s franjevcima konventualcima tijekom proteklih nekoliko mjeseci u više hrvatskih gradova u prostorima franjevačkih samostana organizirala natjecanja na

lokalnim razinama, gdje je odaziv bio jako dobar, te su pobjednici u četvrtak pristigli na finalno natjecanje u Zagreb. Osim u Hrvatskoj ove godine natjecanje je održan prvi put i u BiH, i to u Livnu, odakle je, u pratnji s. Blanke Jeličić, na finale stigao Marko Vrdoljak koji je izrazio radost i zahvalnost zbog sudjelovanja u ovakvom projektu i zbog mogućnosti stjecanja jednog novog i dragocjenog iskustva.

Udruga UNUO, pod vodstvom profesionalnih kuhara Vedrana i Silvije Habel, već više godina organiziranjem projekata i gastro-natjecanja nastoji senzibilizirati javnost i pomoći osobama s invaliditetom, uključiti se na tržište rada i u sve ostale segmente društva. U obraćanju okupljenima supružnici Habel su istaknuli kako je važno pružiti podršku ovim osobama, a za to se osobito trebaju pobrinuti još više institucije i poslodavci. A da ova nastojanja Udruge UNUO imaju smisla, govori i činjenica kako je nakon prošle sezone gastro-natjecanja deset natjecatelja dobilo posao u ugostiteljstvu.

PROSLAVLJEN BLAG-DAN SV. HUBERTA

U Marijinu svetištu u Molvama, 5. studenog 2022., članovi 15 lovačkih udruga i društava Središnje Podravine proslavili su svojega zaštitnika sv. Huberta. Okupljeni kod Društvenog doma u svečanom mimohodu došli su do župne crkve Uznesenja BDM u kojoj je euharistijsko slavlje u 16.00 sati predslavio fra Vitomir Glavaš, gvardijan

samostana sv. Frane na Cresu, a suslavili su vlč. Mario Kaniški, iz župa Sigetec i Drnje, vlč. Bran-ko Horvat, iz župe Koprivnički Bregi, i o. Zdravko Tuba, župnik i čuvar Marijina svetišta. U svojoj je propovijedi fra Vitimir istaknuo da ono što u životu činimo, činimo s dušom i potpuno i to ne samo u lovu već u svakom svojem djelovanju. Sve što radimo pretvorimo u radost ne samo za sebe nego i za druge. Iz te se radosti rado i obzirno brinimo za sva stvorenja i darovanu nam prirodu.”

Nakon euharistijskog slavlja lovci su se okupili na svečanoj večeri u Društvenom domu. Zahvaljujemo svima koji su sudjelovali u pripremi današnje proslave te molimo zagovor nebeske Majke i sv. Huberta članovima lovačkih udruga i društava.

OTVORENJEM IZLOŽBE ZAPOČE- LI SUSRETI MLADIH SRIJEDOM (SMS) U VINKOVcima

U prepunoj crkvi sv. Ilije na Meraji otvorena je edukativno-evangelizacijska izložba pod nazivom: »Kod vračare u En Doru: Vješticarstvo – bajka ili stvarnost?!« Njome formalno započinju Susreti mladih srijedom (SMS) u crkvi sv. Antuna Padovanskoga (Maloj crkvi) u Vinkovcima, koje animi-

ra fra Josip Blažević s Vinkovačkom evangelizacij-skom zajednicom (VEZ) sv. Antuna.

Voditelji programa otvorenja bili su Mateja Mi-šić i Mario Kobaš. Program je započeo pjesmom »Ave Maria« prof. Sandre Milovac, nastavljen scenskom izvedbom biblijskog prizora Šaula kod vračare u En Doru pod naslovom »Epilog jednog posjeta vračari prema biblijskom izvješću (1sam 28,3-19)« Nakon burnog pljeska izvođačima, mla-dima crkve sv. Antuna, uslijedilo je predavanje fra Josipa Blaževića, gvardijana samostana sv. Antuna Padovanskoga u Vinkovcima, pod naslovom: »Za-zivanje duhova i Noć vještica«. Predavač je, nado-vezujući se na biblijski prizor Šaula kod vračare u En Doru, dao kratki prikaz modernog spiritizma, od sestara Fox u Americi, do prikaza doktrinarnog spiritizma Alana Kardeca (Hippolyte Léon De-nizard Rivail, 1804.-1869.), prozvanog »papom« ili »patrijarhom« spiritizma. Završio je odnosom Crkve prema suvremenom poganstvu, kritički se osvrnuvši na suvremena banaliziranja percepcije zagrobnog života, pozvavši vjernike na ozbiljnost u ovim danima sjećanja na naše pokojne i Sve sve-te.

Izložbu je otvorio dekan Vinkovačkog dekanata vlč. Anto Šiško, prigodnom riječju u kojoj je čes-titao organizatoru i dao podršku novoj inicijativi. Program je završio premijerom »Antunovskog be-čarca« u izvedbi zbora mladih crkve sv. Antuna, a autor teksta je fra Josip Blažević.

Otvorenjem ove izložbe započeli su Susreti mladih srijedom (SMS) u crkvi sv. Antuna Pado-vanskoga, kojima franjevci konventualci u Vin-

kovcima žele ponuditi novi sadržaj. Izložba je otvorena kroz cijeli tjedan u večernje sate, po dogovoru za gru-pe i u drugo doba dana. Svaki dan ispunjen je dodatnim sadržajima. Tako u četvrtak slijedi predavanje fra Josipa Blaževića na temu: »Kako djeluju stvari koje ne djeluju: ma-gijska svijest, uroci, praznovjerje«. U petak je prigodni film, u subotu radionica za djecu sa svrhom popu-lariziranja djece svetaca. U nedjelju mladi iz Svetog Ivana Zeline izvode igra-kaz »Život sv. Klare«, a cjelotjed-

ni program završava tradicionalnim cjelonoćnim euharistijskim klanjanjem u župi Srca Isusova u Vinkovcima. Susreti mladih srijedom nastavljaju se u slijedeću srijedu 3. studenoga temom: »Smrt: sestra ili tabu?!«

OBLJETNICA POSVE- TE ŽUPNE CRKVE U GALDOVU

U nedjelju, 6. studenoga vjernici župe sv. Josipa radnika u Galdovu proslavi su obljetnicu posvete crkve.

Svečano večernje euharistijsko slavlje u zajedništvu s domaćim župnikom i gvardijanom fra Ivanom Bradarićem i župnim vikarom fra Nikolom Šantekom predvodio je župni vikar župe sv. Antuna Padovanskoga iz Zagreba i magistar sjemeništara fra Zvonimir Pervan uz asistenciju sjemeništara i postulanata Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca.

»Najveća stvar, koja postoji na svijetu jest sveta Crkva; najveća stvar u Crkvi jest misa, a u misi pretvorba.« Riječi su bl. Ivana Merza, kojima je fra Pervan započeo propovijed.

Podsjećajući na pitanje koje je Isus uputio svojim učenicima »Što vi kažete, tko sam ja«, naglasio je, kako se njima Isus obraća kao zajednici, ali istovremeno želi da se svatko ponaosob zapita i odgovori na to pitanje.

»Mi kršćani nadopunjujemo osobno iskustvo vjere s iskustvom vjere cijele zajednice. Vjera u kojoj smo kršteni uvijek ima te dvije dimenzije, koje su nerazdvojive«.

U duhu drugog čitanja, posvijestio je kako je Crkva nerazdvojno povezana s Isusom Kristom, zaglavni kamenom, jer »On je onaj koji povezuje i čuva strukturu stabilnu i bez kojega ništa ne opstaje, a mi smo ugrađeni u tu strukturu koja je prebivalište Božje. Crkva je nerazdvojivo povezana s Isusom Kristom. On je hram Božji, mjesto okupljanja, u njemu se susrećemo, rastemo, živimo i jesmo. Po njemu i svatko od nas postaje hram Duha

Svetoga. Ta istina vjere, taj biblijski i teološki izričaj nadahnjivao je Crkvu tj. kršćanske zajednice koje su rasle po svijetu i koje su stoljećima izgrađivale čudesne građevine tj. crkve gdje su se okupljali. To su prava arhitektonska umjetnička djela koja odražavaju vjeru i živost zajednice«.

U nastavku propovijedi kratko se osvrnuo na dugogodišnji i ne baš lak put izgradnje ove crkve. Iako je sama župa osnovana 1968., tek 1980. godine je dobivena dozvola za gradnju crkve.

»No, unatoč tomu, ova vaša zajednica, vaši oče- vi i majke, bake i djedovi, nisu posustajali jer ih je Krist povezivao i okupljao. Dakle, ovoj crkvi je prethodila župna mjesna kršćanska zajednica koja je rasla i utvrđivala se u vjeri. Od 1980. imate crkvu, koja je tijekom 90-ih i početkom novog tisućljeća doživjela obnovu i proširenje, a onda je konačno, među ostalim, zalaganjem i pok. fra Anđelka Sesa- ra koji je ove godine preminuo, 2005. godine crkvu posvetio zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bo- zanić i u oltar položio moći bl. Ivana Merza. Ovaj kratki povijesni prikaz pokazuje ne samo tijek iz- gradnje crkve nego i hod vaše zajednice u vjeri. Da bismo i mi danas sa svetim Petrom mogli reći »Ti si Krist-Pomazanik, Sin Boga živoga«, potrebno je hoditi u vjeri, sazrijevati u vjeri, i to sazrijevati ne samostalno nego u zajednici, rekao je propovjed- nik.

Nadalje je podsjetio na razorni potres koji je ovaj kraj pogodio prije dvije godine. »Zasigurno događaj koji ostaje zapisan u kolektivnoj svijesti vas stanovnika ovog sisačkog i petrinjskog kraja, ali i svih Hrvata. No taj događaj vama i svima nama u Hrvatskoj i svim Hrvatima je prilika da razmis- limo o onome bitnom. Potres koji se zbio ošteti- to je ili pak uništio brojne obiteljske kuće, zgrade, cr- kve, institucije. Bogu hvala pokazalo se veliko srce Hrvata i brojnih drugih ljudi i institucija koji su dolazili pomagati ili su slali svoju pomoć.« Govo- reći o važnosti obnove, fra Pervan je rekao: »Motiv izgradnje, obnove i svega što činimo u životu ne treba biti (ili da budem još direktniji, ne smije biti) isključivo materijalne naravi. Materijalno je prola- zno! Jest važno, ali prolazno i ako nije učvršćeno nekom dubljom motivacijom, nema budućnosti. Nećemo, dakle, imati puno koristi ako samo obno- vimo i sagradimo građevine. Ako u njima ne bude

ljudi, ostaju beživotne, ostaju ruševine. Ako je čovjek taj koji daje vrijednost jednoj građevini, onda znamo da je pravi problem ako nestane toga čovjeka, ako se čovjek otuđi ili još gore ako se moralno uruši. Zato je potrebno moliti za čovjeka ovog kraja, za svakoga od vas, a osobito za mlade i činiti sve da im se omogući živjeti, ne životariti nego doista živjeti u ovom kraju i regiji. Zato je potrebno obnavljati čovjeka, ulagati u čovjeka, ulagati u međuljudske odnose, ulagati u zajedništvo. Činjenica da se borite i da želite obnoviti ono što je porušeno, pokazuje tu iskrnu nade i želju za životom koja je u vama».

Nadalje, posvijestio je kako je »crkva hram gdje Bog prebiva, gdje je Isus danonoćno u prisutan i gdje mu se dolazimo moliti. No, ona nije samo hram nego očituje živu Crkvu. To znači da je taj prostor neodvojiv od zajednice. Crkva kao zajednica i crkva građevina su usko povezane. Kršćanska zajednica ima potrebu za jednim prostorom, koji isto tako postaje dio duhovnog iskustva i ulazi u osobnu povijest svakoga čovjeka, svakoga od vas ovdje prisutnih. U zajednici se stvaraju bratski odnosi i upravo u tom zajedništvu Bog se upriscuje.

Zato je potrebno ulagati u zajednicu, obnavljati zajednicu, davati se zajednici, a onda tako zdrava zajednica neće zapustiti svoju crkvu i u takvoj

zajednici crkva će biti doista dom, dom molitve i slavlja gdje su svi dobrodošli.«

I nastavio je: »Vi ste zajedno sa svojim fratrима koji ovdje već godinama služe, ohrabreni poticajima Duha Božjega, htjeli crkvu, ne samo običnu građevinu niti samo crkvu kao hram nego crkvu koja je okupljalište, koja je dom molitve kako kaže današnje prvo čitanje, crkvu koja je ognjište. Htjeli ste mjesto susreta s Bogom i s braćom i sestrama, živo mjesto. Mjesto za Boga i za čovjeka».

Posvijestio je kako je dan posvete crkve proslava zajedništva utemeljenog u Kristu, te taj dan ne smije proći neopaženo, nego se treba proslaviti okupljeni svi zajedno, sve obitelji i pojedinci iz župe i drugi koji ovdje dolaze. Ujedno, ovaj dan je jedan od tri važna datuma za župu, uz dan osnivanja župne zajednice i dan zaštitnika.

Na kraju propovijedi je podsjetio, kako se iste godine kada je ova crkva posvećena u vječnu domovinu preselio papa Ivan Pavao II. U tom kontekstu je ponovio njegove riječi upućene Crkvi Božjoj na početku pontifikata: »Ne bojte se! Otvorite, štoviše, širom otvorite vrata Kristu.« Otvoriti širom vrata Kristu znači imati otvoreno srce jedni za druge, dopustiti Isusu da djeluje u vama, u našim obiteljima, u našoj župnoj zajednici. Otvoriti vrata Kristu znači doći ovdje u ovu crkvu, dopustiti da u mom srcu ova crkva bude moj dom i oaza

susreta s braćom i sestrama. Samo tako, surađujući s Kristom, moći ćete doista biti autentični kršćani i autentična kršćanska zajednica. Neka vas na tom putu prati zagovor BDM, sv. Josipa, bl. Ivana Merza i svih svetih, riječi su kojima je fra Zvone Pervan zaključio propovijed.

Na misi se okupio velik broj vjernika, među kojima su se posebno isticali oni u narodnim nošnjama. Slavlje je pjevanjem animirao domaći Zbor mladih.

DUHOVNA OBNOVA PODRUČNOG OFS-A U CRESU

U crkvi i samostanu sv. Frane u Cresu, u subotu, 12. studenoga o. g., održana je cjelodnevna duhovna obnova Franjevačkoga svjetovnog reda Primorsko-istarske regije. Bilo je oko 65 sudionika, iz trinaest mjesnih bratstava koliko ih ima ovo područno bratstvo. Sudjelovali su i područni duhovni asistenti, fra Kruno Kocijan (OFM), fra Milan Šokčević (TOR), fra Ljudevit Maračić (OFM-Conv), a zbog bolesti nedostajao je fra Zlatko Šafarić (OFM-Cap). Fra Ljudevit je vodio cjelokupnu obnovu. Nakon jednosatnog ispovijedanja (ispovijedala su sva tri asistenta, kojima se pridružio i franjevac trećoredac fra Tomislav Kero iz Martinšćice), slijedila je prigodna misa s homilijom na temu Svjetskog dana siromaha, koji se slavio dan kasnije, a zgodno se uklapala u proslavu sv. Elizabete, zaštitnice Franjevačkoga svjetovnog reda, kojoj je i podređena bila ova duhovna obnova. Nakon objeda, u samostanskoj blagovaonici, uslijedilo je predavanje o zavjetovanju u FSR-u. Nakon informativnog dijela, u kojemu su sudionici posebno bili informirani o fra Placidu Corteseu, koji je baš u ovoj creskoj crkvi započeo svoj franjevački hod, sudionici su pod vodstvom mjesne ministrice s. Sanje, pošli u grad i razgledali veliku župnu crkvu, gdje ih je župnik don Mario Kosić primio i upoznao sa znamenitostima zborne crkve. Oduševljeni, tako su bar izgledali, sudionici su se ovoga susreta vratili velikim autobusom u svoja odredišta Rijeke, potom Pule i sve do Rovinja.

BISKUP ROGIĆ PREVDODIO SREDIŠNJU MISU BLAGDANA SV. NIKOLE TAVELIĆA

Šibenski biskup Tomislav Rogić predslavio je središnje euharistijsko slavlje na blagdan sv. Nikole Tavelića, u ponedjeljak 14. studenoga 2022., u Hrvatskom nacionalnom svetištu sv. Nikole Tavelića u Šibeniku.

Na početku homilije, biskup je podsjetio da je sv. Nikola s drugovima krenuo na sveta mjesta Isusove domovine nošen revnošću za širenje vjere. Usprkos opasnosti, usprkos nerazumijevanju, bili su vođeni odlučnim naumom navijestiti Krista – ne silom i mačem, nego riječju navještaja i životnim svjedočenjem koje je na kraju okićeno palmom mučeništva.

Tumačeći naviještena čitanja, rekao je da prvo iz Knjige mudrosti govori o dvije stvarnosti, dvije obale: jednoj prividnoj, kratkotrajnoj, mučnoj, ispunjenoj kušnjama te drugoj, onoj pravoj, vječnoj – na prvi mah nedohvatljivoj jer je s druge strane naše sadašnje realnosti. No, »kako kliče psalmist: *Pomoć je naša u Imenu Gospodnjem!*«

Sv. Nikola i drugovi su taj prijelaz ostvarili po mučeništvu života darovanom za Krista. Iz današnje perspektive njihov čin se može činiti neshvatljivim. Međutim, kako je predslavitelj istaknuo, »može biti donekle razumljiv i prihvaćen samo zato što *Bog ni svoga Sina nije poštediti nego ga je za sve nas predao*«, što je najveći dokaz Božje ljubavi za nas. Ljubim onoliko koliko sam spreman darovati se, žrtvovati, sebe odreći, svoje vrijeme pokloniti, živjeti i umirati za drugoga, dodao je.

»U evanđelju smo čuli Isusov poziv: *Hoće li tko za mnom?*, nastavio je otac biskup. »Ako hoće za mnom, mojim stopama, mojim načinom, mora se odreći sebe. Ne može sebe imati u prvom planu. U prvom planu može biti samo Krist, Bog, život vječni, spasenje duše moje i onih kojima me Bog šalje. To podrazumijeva: danomice nositi svoj križ,

izgubiti život da bi ga zauvijek dobio! Suprotno tome, zatajiti, odreći se toga, željeti sve dobiti sada, a izgubiti vječnu stvarnost – ne koristi ništa.»

Istaknuo je da je to sv. Nikola razumio, prihvatio i živio radikalno, do kraja. Njemu i njegovim drugovima snagu da u naviještanju budu spremni žrtvovati vlastiti život davala je »prije svega, duboka želja postati svet, doseći Nebo, doći Bogu zauvijek. Potom želja navijestiti onima koji Krista ne poznaju istinu evanđelja i Božje ljubavi za čovjeka. *Nisu ljubili života svoga sve do smrti.*«

»Okrenimo pogled prema sebi, na ovo naše današnje vrijeme«, pozvao je potom mons. Rogić, dodavši da nisu svi pozvani na mučeništvo ali jesu na svetost.

»Nebo nam je cilj životne navigacije. Što činimo da bismo život vječni baštinili? Molimo se, živimo sakramentalnim životom, trudimo se biti dobri prema drugima, zavjetovani smo kao narod: Hrvatska katolička obitelj dnevno moli i ide nedjeljom na svetu misu. Čuvamo tradiciju, pokušavamo se čuvati grijeha«, ustvrdio je. Ipak, pitanje je ispunjava li to Kristov poziv: *Pođi za mnom!*

Na kraju je, upitavši što bi sv. Nikola rekao da se danas, nakon 631 godine prošeta svojim Šibenikom, biskup okupljenim vjernicima uputio poticaj: »Probudite u sebi želju: postati svet, doseći Nebo, doći Bogu zauvijek. I hranite je svakodnevnom molitvom, žrtvom, opredjeljenjem koje odbija protivne stavove. Potom, ne odustanite svjedočiti i naviještati živoga Krista svojim životom. Budite odraz ljubavi Božje za čovjeka u svakom dobrom djelu i nesebičnom darivanju. Ne ljubite svoga života na zemlji da biste mu pretpostavili vječni, jer onda sve možete izgubiti. Pomoć i oslonac imali uvijek u Imenu Gospodnjem, nošeni snagom vjere. Živjeli za Raspetog i Uskrslog Gospodina. Za malo muke, kaže pismo, dobiti dobra velika.«

Misu su suslavila 20 svećenika među kojima generalni vikar Šibenske biskupije mons. Marinko Mlakić, ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca fra Miljenko Hontić te rektor nacionalnog svetišta i gvardijan Samostana sv. Frane fra Josip Ivanović. U slavlju su sudjelovali i mladomisnici koji su bili predvodili trodnevnu pripravu za proslavu blagdana.

Ceremonijari su bili mladomisnici Šibenske biskupije, a posluživali su postulanti franjevac konventualaca i domaći ministranti. Pjevanje je predvodio šibenski Mješoviti katedralni zbor pod ravnanjem Jelene Mikulandre, uz orguljsku pratnju Nikole Lovrića Caparina.

Štovatelji sv. Nikole iz Šibenika i okolice, kao i iz daljih krajeva dupkom su ispunili drevnu crkvu čija se 600. obljetnica posvete navršava iduće godine. Prije mise zajedno su sudjelovali u pobožnosti sv. Nikoli koju je, umjesto procesije koja nije održana zbog kiše, predmolio gvardijan splitskog Samostana sv. Frane i župnik Župe sv. Stjepana pod Borovima fra Martin Jaković.

Prije svečanog blagoslova i otpusta, rektor Ivanović predmolio je hodočasnički čin pred najstarijim poznatim sačuvanim likom sv. Nikole, gdje su se vjernici utekli zagovoru prvoga proglašenog sveca hrvatskog roda.

ZNANSTVENI SKUP O 100. GODIŠNJICI ROĐENJA BISKUPA KOKŠE

U povodu obilježavanja 100. godišnjice rođenja biskupa Đure Kokše (1922.–1998.) u njegovim rodnim Molvama u subotu 26. studenog održan je bogat znanstveni, kulturni i duhovni program u organizaciji župe Molve, društva za povjesnicu i starine Molve te Hrvatskog katoličkog sveučilišta.

Znanstveni skup

U 11 sati u Društvenom domu započeo je znanstveni skup »Biskup Đuro Kokša i njegovo doba«. Otvorenju skupa nazočili su umirovljeni varaždins-

ski biskup Josip Mrzljak, požeški biskup Antun Škvorčević, bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak, pomoćni zagrebački biskup Ivan Šaško, potom rektor Hrvatskog katoličkog sveučilišta Željko Tanjić, rektor Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu Marko Đurin, provincijalni ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca Miljenko Hontić, akademik Dragutin Feletar, župan Koprivničko-križevačke županije Darko Koren, načelnik općine Molve Zdravko Ivančan, te drugi uzvanici.

Zdravko Tuba na otvorenju je istaknuo kako sama prisutnost biskupa, znanstvenika, lokalnih vlasti i mještana Molvi svjedoči koliko je biskup Kokša bio »mali čovjek, velik duhom, iz malog mjesta Molve pronosio je hrvatsku kulturu, umjetnost i duhovnost. Ovim skupom želimo zahvaliti Bogu za njegov život, ali i potaknuti sve nas da upoznamo i cijenimo sve ono dobro i lijepo što je biskup Kokša nosio u sebi, a mi možemo i trebamo nastaviti živjeti u našem hrvatskom narodu.«

Otvorenje i prvi dio programa uveličali su Ženski pjevački sastav i Tamburaška grupa KUD-a Molve. U prvom dijelu programa svoja sjećanja na biskupa Kokšu podijelili njegovi suvremenici: mostarsko-duvanjski biskup u miru Ratko Perić koji je uputio svoje pismo uvaženom skupu, varaždinski biskup u miru Josip Mrzljak, požeški biskup Antun Škvorčević, vojni ordinarij Jure Bogdan čije

je sjećanje također pročitano, pomoćni zagrebački biskup Ivan Šaško te bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak.

U drugom dijelu programa deset znanstvenika govorilo je o različitim aspektima biskupova života i rada: o rodoslovlju njegove obitelji Nikola Cik, o odnosu s Molvama Vladimir Šadek, o odnosu s komunističkim vlastima Ivica Miškulin, o doprinosu kanonsko pravnoj znanosti preč. Matija Berljak, o duhovnim uzorima fra Đuro Hontić, o djelovanju u rimskom Zavodu sv. Jeronima preč. Marko Đurin, o biskupovoj umjetničkoj zbirci Sanja Cvetnić, Danijela Markotić, Tomica Plukavec te o pjesničkim antologijama koje je priredio Mario Kolar. Tijekom znanstvenog skupa više je puta istaknuta potreba da se sustavnije i zauzetije pristupi proučavanju lika i djela biskupa Kokše te izražena nada da je ovaj skup povodom 100. godišnjice rođenja sjeme koje će uroditi znanstvenim, duhovnim i kulturnim plodovima na dobro hrvatskog naroda i Crkve.

Izložba »Dijalozi slike i vjere«

U 17 sati u Galeriji Molvarskoga likovnog kruga otvorena je izložba »Dijalozi slike i vjere«, na kojoj su izložene slike i skulpture iz bogate umjetničke zbirke biskupa Kokše. Prva je to izložba iz biskupove zbirke poslije njegove smrti. Izložena su djela starih majstora F. Franckena, C. Maratta, G.

F. Barbieria il Guercina, potom modernih domaćih I. Meštrovića, J. Kljakovića, I. Dulčića, E. Murtića i stranih autora A. Tota, F. Gentilina, Nuvola, O. Zadkina te slike naivnih umjetnika M. Viriusa, I. Generalića, I. Lackovića Croate, M. Kovačića.

Na otvorenju izložbe istaknuto je bogatstvo biskupove zbirke koju danas čuva Zagrebačka nadbiskupija, a koja nije još do kraja istražena, a čine ju umjetnička djela domaćih i stranih majstora podijeljena u četiri zasebne, unutar sebe zaokružene cjeline: Zbirka starih majstora, Zbirka inozemnih umjetnika 20. stoljeća, Zbirka hrvatskih umjetnika 20. stoljeća i Zbirka hrvatskih naivnih umjetnika.

Svečana koncelebrirana sveta misa

Duhovni, kulturni i znanstveni program u čast biskupa Đure Kokše završio je svečanom koncelebriranom svetom misom u 18 sati u Crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije, koju je predslavio varaždinski biskup mons. Bože Radoš, a koncelebrirali su provincijal fra Miljenko Hontić, rektor preč. Marko Đurin, defnitor i gvardijan fra Josip Petonjić i fra Franjo Čolakovac.

Biskup Radoš u svojoj je homiliji govorio o došašću kao vremenu prisjećanja Isusovog povijesnog dolaska, ali i vremenu pripreme za njegov drugi dolazak. Kada govorimo o sjećanju, prisjećanju to znači da želimo Isusu otvoriti prostor svoje duše, svojeg srca, ne zaboraviti. Tako je i sa sjećanjem na biskupa Kokšu koje danas i ove godine obnavljaju Molvarci i njegovi prijatelji, poznanici, suvremenici kako bi ga ponovno stavili u svoje srce, rekao je biskup Radoš.

Protumačio je u nastavku homilije zašto na početku došašća riječ Božja pred nas stavlja Noine dane. U tim Noinim danima ljudi su bili zaokupljeni svojom svakodnevicom, pogleda uprtog u zemaljsko, prolazno, nisu dizali pogled prema Nebu, Bog je odsutan iz njihovih života. U tome prepoznavamo i našu zaokupljenost svakodnevicom, a Isus nam govori da je takav život promašen, siromašan život.

U takvu svakodnevicu dolazi Bog, govori nam riječ Božja prve nedjelje došašća, kao onaj koji nešto uzima. Uzet će, odvojiti će u nama ono svakodnevno, površno, našu usmjerenost na zemaljsko i prolazno, kako bi nas pripremio za susret s Njim. Bog dolazi zbog čovjeka, uzet će od čovjeka ono što ne pripada Bogu i ostavit će za sebe onoga čovjeka koji u sebi nosi pravu sliku Božju i to hoće spasiti u čovjeku, pojasnio je biskup Radoš.

U sličnim danima živio je i biskup Kokša. Potekavši iz ovog lijepog mjesta, susrećući Gospodina u ovoj lijepoj velebnoj crkvi posvećenoj Mariji razvio je istančan smisao za lijepo, za umjetnost, naučio je dignuti pogled iz svakodnevice, rekao je biskup Radoš. »Smijemo pretpostaviti da je biskup Kokša u ljepoti ove crkve osjetio Božju ljepotu koja privlači, koja daje da čovjek bude dionik Božje ljepote, da se divi, ali i da sam bude lijep. Da Bog od njega načini ovakvu 'podravsku katedralu' i još ljepšu. Podižući svoj pogled prema Bogu, rađala se u biskupu Kokši želja da pođe za Gospodinom, da se odazove i bude njegov svećenik. Privući nekoga svećeništvu znači da je osjetio Božju ljubav i Božju dobrotu u osobi Isusa Krista«, kazao je propovjednik.

Dok večeras ovdje molimo za biskupa Đuru, dok uz svjetlost prve adventske svijeće molimo da mu vječno svjetlo svijetli, molimo i za sebe »da nam Gospodin da u ovom vremenu svjetlo života, da Ga se sjećamo, stavimo u svoje srce Isusovo rođenje, da pođemo u Betlehem, da u svom srcu stvorimo prostor za Boga, da nas oslobodi svega onoga što nam ne pripada, što nas ne može spasiti«, potaknuo je okupljene biskup Radoš te u nastavku progovorio o pozivu svih vjernika da budu mirotvorci, da stvaraju mir kako ga vidi prorok Izaija, da 'mačeve prekovamo u plugove, a koplja u srpove'. Na kraju je pozvao vjernike da mole za mir, ali da budu mirotvorci u svojoj svakodnevici, u svojim obiteljima, na svom radnom mjestu, u svom susjedstvu, zajednicama gdje pripadaju, ostvarujući tako kraljevstvo Božje već ovdje na zemlji nadajući se i iščekujući vječno Bože kraljevstvo.

Nakon svete mise pred bistom mons. Kokše ispred molvarske Crkve zapaljene su svijeće te izmoljena molitva za njegovu dušu.

NUNCIJ ZA BOŽIĆ U NAŠOJ BAZILICI

Nuncij Lingua predslavio božićnu misu u bazilici sv. Antuna Padovanskoga

Apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj Giorgio Lingua predslavio je misu svetkovine Rođenja Gospodinova 25. prosinca u bazilici svetog Antuna Padovanskoga na zagrebačkom Svetom Duhu.

Koncelebrirali su ministar Hrvatske provincije svetog Jeronima franjevac konventualaca fra Miljenko Honti, rektor bazilike i župnik fra Ivan Lotar, gvardijan Samostana Svetog Duha fra Josip Petonjić, tajnik Provincije fra Zlatko Vlahek te ravnatelj Doma sv. Antuna fra Vladimir Vidović.

Riječ dobrodošlice nunciju uputio je rektor fra Ivan čestitajući Božić te je izrazio radost zbog nuncijeva dolaska.

Mons. Lingua se u homiliji osvrnuo na riječi iz naviještenoga Evanđelja: »I Riječ je tijelom postala i nastanila se među nama.« Kazao je da je to »otajstvo koje danas slavimo s radošću i zahvalnošću. I to nas potiče na razmišljanje. Narod je očekivao moćnoga Mesiju koji će obnoviti Izraelsko kraljevstvo, a dolazi krhko dijete. Ono nije rođeno u palači, nije dočekano na kraljevskom dvoru: rođeno je u štali, položeno je u jaslje jer za njih nije bilo mjesta u svratištu, a posjećuju ga siromašni pastiri koji noću bdiju nad ovcama.«

Nadalje je okupljenim vjernicima poručio da je Mesija sigurno došao spasiti nas, »ali nam istovremeno govori da treba nas, našu pomoć, našu suradnju«. Rekao je da je Bog zato i postao dijete, »da nas uključi u svoj naum spasenja. Da nam kaže da nas treba.«

Osvrćući se na svoje iskustvo, mons. Lingua je kazao da bi bilo lako ljubiti Isusa da je on čisti duh, »andeoski« Isus. »Bilo bi lako klanjati mu se u Presvetom Oltarskom Sakramentu, jer ondje nikome ne smeta, ali on je postao čovjek, prihvatio je čovještvo. Prisutan je u svakom bratu i sestri«, rekao je.

Govoreći o utjelovljenju Isusa, Djeteta rođenog u Betlehemu, nuncij je kazao da ono govori da lju-

bav nikada nije jednosmjerna. Život je krug ljubavi. To je davanje i primanje.

»Riječ tijelom postade i nastani se među nama. I nastavlja nam se darivati, ne samo u kruhu i vinu, nego i u tijelu naše braće i sestara i traži od nas da ga prihvatimo«, zaključio je mons. Lingua.

Liturgijsko pjevanje prevodio je zbor Novi put mira pod vodstvom Georga i Antonije Linde, koji redovito pjeva nedjeljom na misi u 12 sati u bazilici.

BLAGDANSKI RUČAK S POTREBITIMA

Božićni ručak za korisnike Pučke kuhinje na Svetom Duhu

Na svetkovinu Božića, 25. prosinca, Pučka kuhinja na Svetom Duhu organizirala je i podijelila svečani božićni ručak za sve koji su u potrebi. Na Božić, već tradicionalno volontiraju fratri. Ove godine podjeli svečanog božićnog ručka priključio se i apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj mons. Giorgio Lingua. Drago nam je da je Papin predstavnik osobno došao te podržao ovu inicijativu. Ideja je da na Božić nitko ne bude sam, i da nitko ne bude gladan.

Radost Božića je u solidarnosti koju je nužno imati u svim našim odnosima. To nam je pokazao sam Isus koji je pokazao svoju solidarnost sa čovjekom svojim rođenjem te se svijetu darovao kao Spasitelj i Otkupitelj. Pozvani smo nasljedovati njegov primjer i darivati sebe drugima te biti solidarni.

Zaista sam zahvalan, dragom Bogu na prvom mjestu. On nam je najveći dar. Zatim svim našim dobročiniteljima koji su pomogli u osiguravanju sredstava za ovaj svečani ručak. A osigurano je dovoljno. I puno je onih koji su se uključili. Hvala vam! Pripremili smo 30 pečenih odojaka (duplo više nego prošle godine), više od 200 kg francuske salate, brojne slastice i svježe voće. Red je bio poprilično dugačak ispred Pučke kuhinje na Svetom Duhu. No, bilo je dovoljno za sve. S ponosom mogu reći u Zagrebu danas nitko nije bio gladan!

Zahvalan sam svojoj subraći koji su spremno i rado prihvatili poziv i došli volontirati danas. Na Božić volontiraju fratri, to je dio našeg identiteta i poslanja, biti sa onima koji su na periferiji. Hvala svima, istaknuo je u izjavi za medije fra Vladimir Vido-
vić, voditelj Pučke kuhinje.

Božićni ručak kulminacija je humanitarne akcije Obrok za obrok. Započela je 23.11.2022. i trajala do 22.12.2022. Održavala se ispred Pučke kuhinje, a cilj joj je posvjestiti svim ljudima da postoje oni koji nemaju ni ono osnovno, da ima naše braće i sestara koji su gladni i koji su potrebni naše pomoći. Također u ovoj akciji prikupljamo i sredstva za naše redovito djelovanje. Naša kuhinja radi svaki dan tijekom čitave godine i osigurava topli obrok za sve one koji dođu nika-

da ne pitajući za identitet, neku provjeru i ne praveći nikada razliku između ljudi.

iz inozemstva

POSJET DANSKOJ

Od 26. do 28. rujna ove godine, Generalni asistent CEF-a, fra Igor Salmić, provincijalni ministar Slovenske provincije sv. Jožefa, fra Milan Kos te provincijalni ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima, fra Miljenko Hontić, posjetili su našu braću u Kopenhagenu, u Danskoj. Ovaj posjet je bio upriličen u prigodi skorog službenog osnivanja samostana. Budući da je ovaj samostan po svome sastavu međunarodni (Hrvatska, Slovenija i Filipini), upravo je zbog toga trebalo s braćom dogovoriti i sastaviti konvenciju – ugovor u kojem se pojašnjava način međusobne suradnje i definira projekt ove prisutnosti u Danskoj. Sva trojica viših poglavara razgovarala su s trojicom braće, fra Tomislavom, fra Tomažom i fra Stephenom, najprije pojedinačno i na kraju zajedno.

Na kraju susreta svi su bili pozvani u posjet kod danskog biskupa mons. Czesława Kozona, koji ih je rado primio i pogostio svečanom večerom. Braća u Danskoj su dobro i sve srdačno pozdravljaju!

VIERZEHNHEILIGEN: GODIŠNJI PASTORALNI SKUP

»Vjera, kultura i umjetnost u susretu« – tema je godišnjega pastoralnog skupa hrvatskih svećenika, đakona, pastoralnih suradnica i suradnika iz Zapadne Europe, koji se održavao od ponedjeljka, 17. do četvrtka, 20. listopada u Kući za daljnja usavršavanja Nadbiskupije Bamberg u Vierzenheiligenu kod Bamberga, u organizaciji Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta na Majni.

Na početku je skupa sudjelovao i nacionalni ravnatelj dušobrižništva za katolike drugih materinskih jezika Njemačke biskupske konferencije iz Bonna dr. sc. Lukas Schreiber, a skupu se pridružio i vrhbosanski nadbiskup Tomo Vukšić.

U programu pastoralnog skupa sudjelovali su i naši hrvatski misionari fra Ivan Kovačević (Ha-

nau), fra Pero Šestak (Neumünster), fra Milan Gelo (Tübingen) i fra Ivan Penava (Würzburg).

POSJET PROVINCIJALNOG MINISTRA BRAĆI U NJEMAČKOJ

Dana 26. – 30. studenog 22., provincijalni ministar fra Miljenko Hontić posjetio je trojicu naše braće na službi u Njemačkoj. Najprije je posjetio fra Ivana Penavu u Würzburgu. Fra Ivan je već godinu dana otkako je naslijedio mjesto fra Paška Mandurića za tu misiju. No, na samom početku njegove službe toj misiji je pridodana i bivša hrvatska misija sa sjedištem u Aschaffenburg, tako da se njegovo djelovanje i pastoral još više proširio nego što je to bilo za vrijeme njegova prethodnika. Naime, fra Ivan Penava je trenutno jedini misionar u biskupiji Würzburg za naše ljude.

Drugi dan po dolasku, o. Provincijal se zajedno s fra Ivanom uputio u Schwarzenberg, gdje stoluje provincijalni ministar Njemačke provincije, fra Andreas Murk. Susret je bio organiziran sa svrhom da se dogovori i potpiše konvencija – ugovor između Njemačke i Hrvatske provincije o službenom

boravku fra Ivana Penave u würzburškom samostanu, a bilo je govora i o drugim pravnim pitanjima, vezanih uz djelovanje naše braće u Njemačkoj.

Po povratku iz Schwarzenberga, fra Miljenko je u koncelebraciji s fra Ivanom slavio misu u prostorijama hrvatske misije za naše ljude, kojima se obratio i prigodnom homilijom. Nakon mise jedan dio vjernika se zadržao u prostorijama misije na prigodnom druženju.

Trećeg dana dvojici se pridružio i fra Ivan Kovačević, inače delegat za našu braću u Njemačkoj. Prijepodne su proveli u bratskom razgovoru, a u podne su se pridružili braći würzburškog samostana na molitvi i kasnije na ručku.

U večernjim satima o. Provincijal se zaputio u Reutlingen, Tübingen i Metzingen, gdje se nalazi na službi (na pola radnog vremena) i na studiju naš fra Milan Gelo. Provincijal se upoznao s radom na misiji našeg fra Milana kao i s njegovim studijem iz dogmatike, a zajedno su posjetili i njegov fakultet. Slijedeći dan su proveli u obilasku ovih triju misija te su se također susreli sa župnikom i voditeljem misije Tübingen, Reutlingen i Metzingen vlč. Andrijom Župarićem te župnikom obližnje misije Balingen, don Senkom Antunovićem, gdje je o. Provincijal i prenoćio.

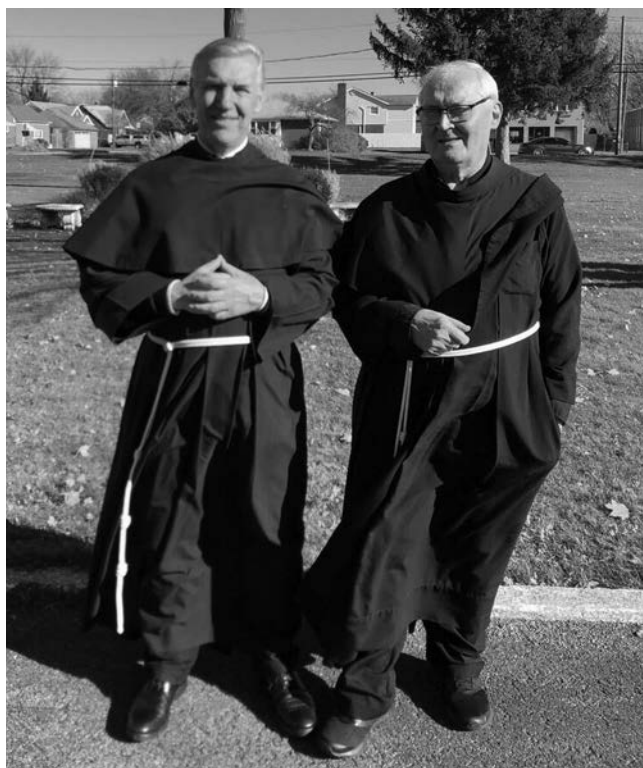
Posljednji dan posjeta, o. Provincijal je predvodio nedjeljne mise za naše Hrvate u Reutlingenu i Metzingenu te se u popodnevnom satima zaputio prema domovini zahvalivši fra Milanu i spomenu tim župnicima na gostoprimstvu.

BRATSKI POHOD FRA KRISTOFORU ĆORIĆU U LACKAWANNI (USA)

Na poziv našeg fra Kristofora Ćorića, jedinoga preostalog brata na službi u Americi, provincijalni ministar fra Miljenko Hontić obavio je u župi Lackawanna svoj bratski posjet ovoj župi i zajednici Hrvata kao i samom fra Kristoforu, boraveći kod njega od 3. do 11. studenog o. g.

Glavni razlog posjeta je aktualno restrukturiranje župa u biskupiji Buffalo, u kojoj se nalazi i naša župa »Our Lady of Bistrica«. Tim povodom su fra Kristofor i fra Miljenko posjetili biskupa Buffala, mons. Michaela Fishera, s kojim su se zadržali u ugodnom razgovoru imajući za glavnu temu budućnost naše misije – župe u Lackawanni.

U razgovoru biskup je razložio trenutni trend i potrebu za spajanjem župa u biskupiji Buffalo u takozvane župske »obiteljske cjeline«. Tako da će ubuduće postojati župske zajednice od 3 do 5 pa i 6 župa, u kojima će jedna od tih biti glavna, a druge će biti samo sastavnice te glavne župe te će se one najslabije postupno gasiti. Postojala je opasnost da se i naša župa u Lackawanni utopi u neku veću i s vremenom zatvori, a to bi značilo da bi naš fra Kristofor morao seliti u neku drugu župu, ili barem opsluživati još neke od njih. No, nakon razgovora, biskup nas je osigurao da će aktualno stanje ostaviti do daljnjega (svakako ovaj mandat) kao i do sada, te će naša župa biti tretirana kao nacionalna župa. Osim toga je poželio za koju godinu i fra Kristoforova nasljednika, koji bi uz brigu za Hrvate vodio i župu za Amerikance te ispomagao u drugima te bi se tako naša prisutnost u Americi mogla i dalje produžiti. Već sada fra Kristofor svakodnevno slavi mise na engleskom, a nedjeljom dvije na engleskom i samo jednu na hrvatskom jeziku.

Osim susreta s biskupom, Provincijal se susreo i s našim Hrvatima u više navrata, a posjetio je i provincijalnog ministra američke Provincije »Our Lady of Angeles«, fra Michaela Heinea. Naš fra Kristofor pozorno prati događanja u našoj Provinciji, osjeća se dobro, kako duhovno tako i tjelesno te srdačno pozdravlja svu braću Provincije.

HRVATSKO-NJEMAČKA ZORNICA U WÜRZBURGU

»Ali kakav je to stari, usahli korijen... čemu on još služi, čemu još koristi? Možda kao ukras? Ili da još jednom pokaže kako Bogu ništa nije nemoguće«, započeo je svoj meditativni uvod u zajedničku hrvatsko-njemačku zornicu vjeroučitelj Hubert Hemmerich, stavljajući uz stari korijen kraj oltara jednu svježiju rumenu ružu. »Korijen se promijenio: iz mrtvog drveta nastaje novi život! Ova slika Jišajeva korijena pokazuje nam kako od »mrtvih« ljudi – mrtvih je više jer ozbiljno ne shvaćaju Božje upute i ne žele više ići Božjim putem – nastaje novi život. Jer dolazi nam Mesija, Spasitelj i Osloboditelj svoga naroda darujući ljudima novi život! »O radix Jesse« – »O korijenu Jišajev« – Nije li to slika koja ohrabruje i pruža nadu?«

Uz ovaj meditativni uvod vjernici Hrvatske katoličke misije Würzburg u zajedništvu s njemačkim vjernicima župe sv. Josipa u petak 16. prosinca 2022. proslavili su zajedničku misu zornicu. Svaka zornica prilika je da se vjersko zajedništvo produbi i da se još bolje upoznaju braća i sestre u vjeri, koji zajedno iščekuju Kristovo rođenje o blagdanu Božića.

Pod blagim sjajem svijeća koje su jedine obasjavale kapelicu Majke Božje u crkvi sv. Josipa u Würzburgu, zornicu je predvodio fra Ivan Penava, župnik Hrvatske katoličke misije, a suslavio je njemački svećenik Klaus Oehrlein. Nakon svete mise vjernici su se zadržali u bratskom i sestrinskom druženju uz zajutak koji su pripremili njemački domaćini, a hrvatski vjernici su ga obogatili kavom i čajem.

nova izdanja naše braće

Lj. A. MARAČIĆ, *Fra Ivan Marko (Giovanni Marco) Lukačić, alla luce della più recente documentazione archivistica*, in Venice, Schiavoni and the Dissemination of Early Modern Music. A Companion to Ivan Lukačić, ed. Vito Balić, Vincent Besson & Ennio Stipčević, Université de Toulouse.

Lj. A. MARAČIĆ. *Sto let semenišča na Ptuju. Ptujski konvikt (1922.-1940.)*. U: *50 let Slovenske minoritske province sv. Jožefa*. Ptuj 2022., str. 35-53.

Lj. A. MARAČIĆ, *Il manoscritto »Liber custodiae arbensis ab anno 1690 ad annum 1758«*. U: *Atti. Centro ricerche storiche Rovigno*, LI (2022), str. 222-271.

I. KARLIĆ – M. GELO, *Razlozi i prikladnost Kristova utjelovljenja u djelu »Summa Halensis«*, u: *Nova prisutnost* 20 (2022.) 3, 491-509;

I. KARLIĆ, *Bogočovjek Isus Krist. 2. Mesija, Sin Božji i Spasitelj*, KS, Zagreb, 2022.

NOVA KNJIGA FRA IVANA KARLIĆA: BOGOČOVJEK ISUS KRIST. 2: MESIJA, SIN BOŽJI I SPASITELJ

U studenome o. g. ugledala je svjetlo dana nova knjiga našeg subrata fra Ivana Karlića, pod nazivom: *Bogočovjek Isus Krist. 2: Mesija, Sin Božji i Spasitelj*, u izdanju Kršćanske sadašnjosti, na 750 stranica.

Ovo djelo, koje je dogmatske – kristološke naravi, podijeljeno je u dva dijela.

U prvom dijelu obrađuje otajstvo Isusa Krista u Svetom Pismu u perspektivi odnosa biblijske i dogmatske teologije; utjelovljenje Isusa Krista, Sina Božjega; Isusovo navješćivanje kraljevstva Božjega: nova praksa oslobađanja; temeljna obilježja implicitne (neizravne) kristologije; osuda i smrt Isusa iz Nazareta; »kristološka služenja« – kristološko utemeljenje kršćanskog služenja; Bog i patnja; uskrsnuće/proslava Isusa Krista.

U drugom dijelu obrađuje novozavjetnu eksplisitu kristologiju; kristologiju u patrističkom razdoblju; reakcije Crkve na prva krivovjerja; kristologiju nakon Kalcedona; kristologiju u srednjem vijeku; reformaciju i tridentski sabor.

Našem subratu, fra Ivanu iskreno čestitamo na objavljenom djelu, te se radujemo njegovim budućim znanstvenim doprinosima u teologiji!

DATUMI PROVINCIJSKIH DOGAĐANJA 2023.

1. siječnja 2023.	Nova godina
6. siječnja 2023.	Bogojavljenje
9.-14. siječnja 2023.	Dani formacije novih provincijala i tajnika u Rimu
16.-19. siječnja 2023.	Uprava Provincije na otvaranju samostana u Kopenhagenu
24.-26. siječnja 2023.	63. Teološki pastoralni tjedan – Zagreb
26.-27. siječnja 2023.	Godišnji susret gvardijana – Zagreb
2. veljače 2023.	Dan posvećenog života
5.-10. veljače 2023.	I. turnus duhov. vježbi u Olimju (SLO) – voditelj: fra Marinko Šakota
22. veljače 2023.	Pepelnica
Korizma	Regionalni susreti braće samostana s Provincijalom
24.-26. veljače 2023.	Duhovna obnova za ministrante u Zagrebu
27. 2. – 5. 3. 2023.	Duhovne vježbe za odgajanje
9. travnja 2023.	USKRS
10.-14. travnja 2023.	Junioentreffen i Susret provincijala CEF-a u Krakowu
30. travnja 2023.	Svjetski dan molitve za duhovna zvanja
1. svibnja 2023.	Sv. Josip Radnik
18. svibnja 2023.	UZAŠAŠĆE
20. svibnja 2023.	Provincijski susret ministranata Zagreb
28. svibnja 2023.	DUHOVI
31. svibnja 2023.	Majka Božja od Kamenitih vrata – zaštitnica grada Zagreba
8. lipnja 2023.	TIJELOVO
10. lipnja 2023.	V. Antunovski hod mladih – provincijski susret mladih
13. lipnja 2023.	Sv. Antun Padovanski
18.-23. lipnja 2023.	II. turnus duhovnih vježbi na Cresu – voditelj: fra Damir Pavić
5.-12. srpnja 2023.	Franjevački ljetni kamp na Cresu za mlade
12.-19. srpnja 2023.	Fra Filip Pušić – ljetni kamp Frame na Cresu
19.-26. srpnja 2023.	Fra Stjepan Brčina – ljetni kamp mladih na Cresu
26. 7. – 2. 8. 2023.	Fra Vlado Vidović – Cres
Kolovoz 2023.	Susret obitelji VB na Cresu?
Kolovoz iza Velike Gospe	Mladi iz Molva na Cresu?
5. kolovoza 2023.	Dan pobjede, domovinske zahvalnosti i dan hrvatskih branitelja
15. kolovoza 2023.	VELIKA GOSPA
18.-22. rujna 2023.	Trajna formacija u Asizu
29. rujna 2023.	Planerski susret gvardijana – Šibenik
30. rujna 2023.	Dan Provincije – Šibenik
4. listopada 2023.	Sv. Franjo Asiški
Listopad 2023.	III. turnus duhovnih vježbi u Splitu?

